

The background image shows the interior of a Gothic church. The architecture features high, pointed arches and a ribbed vaulted ceiling. Light streams in from windows, creating a warm, golden glow. In the center, there is an ornate altar with a canopy and statues. The overall atmosphere is solemn and historical.

Luc Kusters

Kerkelijke liefde als misdaad

Analyse van macht, vrouwenangst
en pedofiele in de RKK

www.luckusters.nl

Kerkelijke liefde als misdaad

*Analyse van macht, vrouwenangst
en pedofilie in de RKK*

Luc Kusters

Inhoud

Inleiding	7
1 Androgynie	11
2 Oermoeder	23
3 Deus Caritas Est	37
4 Eva en Adam.	73
5 Besnijdenis.	85
6 Sekse-gebonden taalgebruik.	101
7 Erfzonde.	107
8 Celibaat in de Rooms Katholieke Kerk	121
9 God lost op.	135
Het volgende boek	139

Schrijver: Luc Kusters
Cartoons: Jari Banas
Tekeningen/afbeeldingen : Wikipedia
Tekstredactie : Tekstbureau WAY2SAY
Uitgever: Limburger - Mijn boek
ISBN: xx xxx xx xxx
Website: www.luckusters.nl

Inleiding

Dit boek bespreekt het machtsmisbruik van het Vaticaan. Niet vanuit een historisch perspectief, zoals bij Karlheinz Deschner uitgebreid werd omschreven, maar meer op zoek naar de bron, in de psyche van de man.

Door terug te gaan naar de tijd, waarin Abraham de dualiteit aangaat met het gedachtengoed van Mythras en hoe Abraham, als dief van de psyche, met de psychische entiteit 'God', duizenden jaren lang de mannen als marionetten aan de touwtjes van de geestelijke leiders kon laten trekken.

Hoe mannen 'in naam van de Vader en de Zoon' de wereld willen beheersen en vernietigen. En als gelovige bijbelvolgers onze medemensen ontkracht(en), verkracht(en) en vermoord(d)en; ook in de zachtere, boter-op-het-hoofdvariant van: 'Ich habe es nicht gewusst.' Dit alles aangestuurd en aangelijnd vanuit het Vaticaan, als vertegenwoordiger van Abraham en God, in de dorpen en steden via mijnheer pastoor en aan tafel via het gelovige hoofd van het gezin, pappa God.

De Kerk wordt verantwoordelijk gesteld voor deze tragedie, zolang zij haar eigen androgyniteit ontkent. De mens wordt gedeeld in vrouwelijk en mannelijk, en deze twee bewegingen dienen in een ieder actief te zijn om uit te kunnen groeien tot een volwaardig persoon .

De Kerk heeft de oermoeder vervangen door de gegijzelde Zoon. Het vrouwelijke is vervangen door de mannelijke overgave, het neerleggen van het zwaard. En dat, terwijl de Vader, en dus het Vaticaan, het zwaard blijft gebruiken.

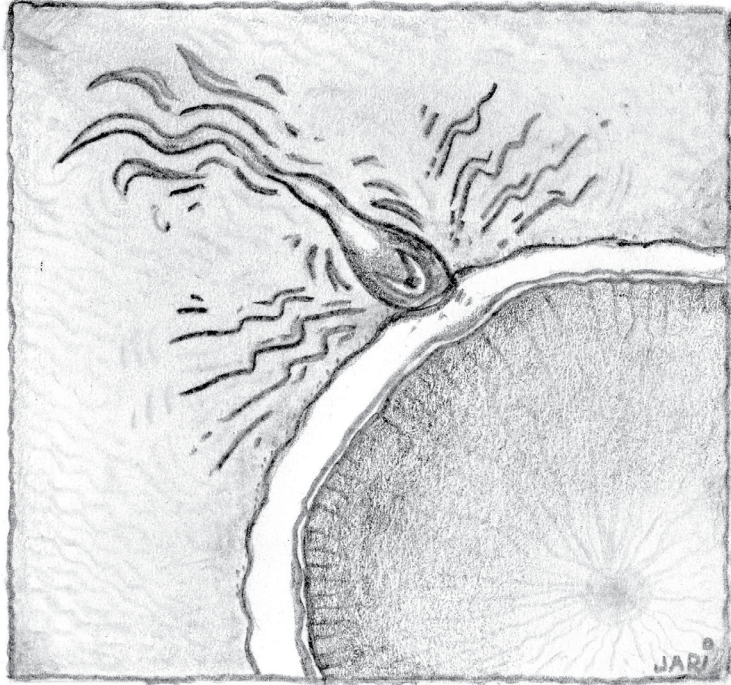
In dit boek wordt onmiskenbaar duidelijk gemaakt dat de psychische entiteit 'God de Vader' zijn beste tijd heeft gehad. Dat mannen op zoek dienen te gaan naar de eigen androgyn invulling van het leven, door het verlaten van het Vaticaan en de zenmeester Jezus te volgen, zoals ook in het boek van Jos Stollman beschreven wordt.

Mannen verlaten de dwangmatige anti-vrouwcultuur en gaan op zoek naar zichzelf. 'Ik ben, die ik ben,' waarmee de ziel wordt bevrijd!

Dit is geen eenvoudig leesboek, maar een zoekboek, geschreven als een 'idiotès' of 'liberum orator', als een gewone, vrije spreker: 'Neem niets aan, maar ga zelf op weg!'

Een verhelderend boek die je leven niet alleen als man verandert, maar vervolgens ook in je relatie in en met jezelf, en daardoor naar anderen.

Baexem. november 2012

Andorgynie

1 Androgynie

De oorspronkelijke twee slangen

Wij allen zijn een dochter of zoon van een moeder en vader. Onze ouders, onze verwekkers, hebben ons in een moment van lichamelijke verbinding geschapen; in vlees en bloed. Deze samensmelting vindt ook plaats op een hoger universeel niveau, zoals bij de zogenaamde Goddelijke volledigheid, waarbij sprake is van het samensmelten van de oergodin en de oergod tot in de psyche. Andere verwekkers dus dan de scheppers van ons lichaam, maar wel die van het androgynie wezen.

Reeds in de oudheid was de kennis van en over het androgynie wezen bekend: vanuit China, India en Perzië kwam die kennis naar het westen overgewaaid. Gedragen en opgewekt door twee slangen als een te begrijpen symboliek voor het gewone volk. De ene slang met een naar buiten gerichte energie en de andere met een naar binnen gerichte beweging, zodat deze kronkelende reptielen op die punten waar zij over elkaar glijden warmte opwekken en zo de cellen van de mens, en zo hun bewustzijn, activeren.. Ook vandaag zien wij deze twee slangen in de Caduceus, het symbool van tegenstellingen die samen een geheel vormen. Dit alles, deze kunde, deze informatie, komt van de oermoeders, de Moedergodinnen.

Ander voorbeeld is The Rosary of the Philosophers; een verhandeling over het samensmelten van de vrouwelijke en mannelijke energie. De in oorsprong perfecte verbintenis van het rustende en het gaande deel van de mens. Zoals ooit in het Aards Paradijs

aanwezig, voordat het vrouwelijke element door de RKK verwijderd werd.

Nog eerder werd dit beschreven en uitgebeeld in de Hieros Gamos, de ultieme verbinding tussen een Godin en een God, daarna een vrouw en een God/ een man en een Godin en tenslotte de totale verbinding van lichaam en geest (ziel), tussen een vrouw en een man.

Het samensmelten van de 'eros' (de innerlijke zinnen/ gevoelens) en de 'logos' (rede) roept een lichamelijke en geestelijke extase op.

In India, Khajurako, zijn in vele tempels afbeeldingen te vinden die dezelfde informatie geven zoals later in de Kamasutra, voor menigeen een technisch leerboek over seks, met vele standjes. Maar deze seks weerspiegelt slechts de buitenkant, want met het samenzijn door middel van de Tantra (Indische ritueel-mystiek) kunnen diezelfde houdingen de innerlijke energie opwekken die leiden naar een Godinnelijk/Goddelijk niveau.

Het is een indrukwekkende en boeiende zoektocht; een reis terug naar de aanwezigheid van twee kronkelende slangen, die altijd symbool hebben gestaan voor de innerlijke androgyn zoektocht (verwezenlijking).

Elk vrij individu is in het lichaam vertegenwoordigd door het vrouwelijke en het mannelijke. Net zoals de zogenoemde indaling vanuit de universele spiritualiteit ons een vrouwelijke en mannelijke invloed meegeeft, met de inbeelding van een Godin en een God.

Het besef dat uitsluitend vrouwen en mannen de soort kunnen laten voortleven, bracht de mens door de jaren heen een hoger bewustzijn. Vandaar dat die zich op Godinnen en Goden gingen oriënteren. Godinnen en Goden zijn als het ware psychische entiteiten geworden,

ontstaan in onze psyche en dalen vervolgens af om met verhalen, beelden en geschriften uitgebeeld te worden.

Wanneer de mens een bewuste mens is, kan die lichamelijk twee keuzes maken. Maar ook in de vrije geest-psyche, dank zij het vrije denkvermogen, zijn die keuzes aanwezig. Meer nog: het is zelfs zo dat de gelijkwaardige invloeden van het vrouwelijke en van het mannelijke principe in ons centrum de basis geven om het gemiddelde van beide te beleven. Zowel 'lijfelijk' als in het "hoofd". Niet alleen het lichaam kan de richting van het androgyn-zijn volgen, ook de geest kan androgyn gaan denken; twee keuzes dus: richting in de kern of vanuit de kern weg.

Normaal gesproken geven onze opvoeders ons voldoende te eten en een normen- en waardenbesef mee afhankelijk van de cultuur, omgeving en morele capaciteiten die leden van een kleine groep (gezin) hebben of menen te hebben. Buiten de deur wordt dit aangevuld door de school, het buurthuis, de gemeente en de hogere overheden met als reflectie de politiek. Zo is het in het groot, zo is het in het klein.

De mens presenteert zichzelf als een vrij iemand met een vrij lichaam en een vrije geest. Dit alles met dank aan onze scheppers, een vrouw en een man. Of het vrouwelijke en het mannelijke principe.

Uitgesplitst te definiëren als:

"Ik heb een lichaam en ik heb een geest. Ik heb een eros en ik heb een logos." Om het verschil aan te geven is de onderste helft van het lichaam de eros en de bovenste helft de logos; voor het gemak ook wel aangeduid als onder en boven het hart.

Wie zijn lichaam eenzijdig voedt krijgt lichamelijke problemen. Wie zijn geest eenzijdig voedt, veroorzaakt hetzelfde met de geest. Zo wordt de mens een product van de lichamelijke en geestelijke eenzijdige voeding. Het lichaam wordt stram en de geest star, terwijl er eigenlijk maar één waarheid geldt, namelijk die van het individu zelf.

Het is dus belangrijk dat zowel de vrouw als de man, ofwel het vrouwelijke principe en het mannelijke principe, een complementair aandeel krijgen in zowel het lichaam als de geest. Zo kan de mens, na de samensmelting van het vrouwelijke en mannelijke in zichzelf, naar buiten treden en zichzelf presenteren.

Dit 'presenteren' zijn wij doorgaans gewend om in een dualiteit te zien: of vrouwelijk of mannelijk. Alsof beide principes samen onmogelijk zouden zijn. **En laat dit nu juist onze zoektocht worden: "Hoe kan ik als man mijn vrouwelijke innerlijke principes waardevolle aandacht geven en accepteren, en hoe kan ik als vrouw mijn innerlijke mannelijke principes accepteren?"**

Iedereen streeft naar duidelijkheid, de dualiteit vrouw naast/tegenover man verstoort deze duidelijkheid. "Is het een vrouw of is het een man?" Die vraag belast de zintuigen. Soms is het verschil nauwelijks te zien en raakt de toeschouwer in verwarring. Des te duidelijker de verschillen zijn des te eenvoudiger is de identificatie en brengt het rust in ons lijf.

Vandaar dat in onze cultuur de ideale(?) formule van het gezin ontwikkeld is, bestaande uit vader, moeder, zoon en dochter (let op de opmerkelijke volgorde). Alle andere samenlevingsvormen scheppen verwarring en onrust. Daarom is het interessant om op zoek te gaan naar de oorsprong van het gezin en dan tot de conclusie te komen dat de cultuur om te overleven de samenstelling van de "kinderscheppers" bepaalt. Rondtrekkende stammen hebben immers een andere cultuur dan een gesetelde samenleving met vaste structuren, huisnummers en belastingaangiften.

In de Rooms Katholieke Kerk bestaat de Heilige Familie uit: Maria de moeder, Jozef de vader en Jezus het kind (let ook hier op de volgorde). Opvallend is dat het vrouwelijke kind helemaal niet aanwezig is en eigenlijk is bedoeld om de vrouwelijke lijn uit te schakelen. Er wordt dan uitsluitend nog gesproken over stamvaders, terwijl de oermoeders uitgestorven zijn, door ze gewoon weg te schrijven. Zeer herkenbaar in vele

culturen waar het meisje geen, "waarde" heeft. Wat dan weer zowel voor opvoeders als voor op te voeden kinderen problemen scheidt, omdat het mannelijke overgewaardeerd wordt en het vrouwelijke totaal afwezig lijkt.

Zo blijkt Maria door de Geest van "God" bezwangerd; in haar hoofd, dus in haar logos.

Vandaar dat het voor iedereen belangrijk is om als persoon met zowel het vrouwelijke als ook het mannelijke in lijf en psyche aan de slag te gaan. Om deze tweedeling te laten samensmelten. Het geheel van beiden heeft een grotere kracht dan de som van ieder deel afzonderlijk. De bandbreedte is groter. Het is slim, zelfs wijs, om het androgynie in het leven toe te laten. Het creëert immers meer mogelijkheden om het leven op een prettige en natuurlijke manier te leven.

Toen omstreeks 1500 de Rooms Katholieke Kerk veel geld ophaalde om onder andere kunstenaars aan het werk te zetten, dat wil zeggen dat de kunstenaars opdracht kregen de Rooms Katholieke overtuiging uit te beelden, werd het aloude thema van de samensmelting, tot dan door de Kerkvaders voor de gelovigen verborgen gehouden, tot ware kunst verheven. Doel en opdracht was immers om de vroegheidense opvattingen, dat je zelf godinnelijk/goddelijk bent, te verdoezelen. Het overschrijven door de kloosterlingen, zoals ook het overschilderen door de kunstenaars van de eenheid van het vrouwelijke en het mannelijke naar uitsluitend het mannelijke, was het doel. God de Vader werd als alleenheerser voor het volk in de geschriften als ook in de kunst zichtbaar. De twee slangen moesten verwijderd worden.

Toch is de androgynie in de kunst duidelijk terug te vinden. Zoals bijvoorbeeld Leonardo da Vinci uitbeeldde met zijn schilderij van Johannes de Doper.

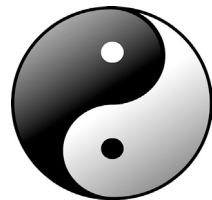

Om de Mona Lisa niet te vergeten; een dubbelportret van het vrouwelijke en mannelijke; voorbeelden van de “verborgen boodschappen” van deze schilder.

Wanneer wij verder terug gaan in de tijd, zien wij dat het eerste mensenpaar bij de Perzen ‘Licht en Duisternis’ was, totdat onder andere Ahura Mazda (Godheid uit het Perzenland) beiden scheidde en in dualiteit tegenover elkaar plaatste. En het is Mythras die de “goddelijke kracht” had om beiden weer samen te brengen, de verbinding opnieuw aan te gaan.

Naderhand heeft de bijbel het thema van licht en duisternis overgenomen.

Licht en duisternis. Wat heeft dit met ons en met androgyn-zijn te maken. Heel kort door de bocht:

De man heeft een innerlijk, onderontwikkeld (nog niet tot ontwikkeling gebracht) vrouwelijk element. Hier is de man het licht en het vrouwelijk innerlijke (in de man) is de duisternis.

De vrouw heeft een innerlijk, onderontwikkeld mannelijk element. Hier is de vrouw het licht en het mannelijke (in de vrouw) is de duisternis.

Samen vormen zij een geheel. Twee delen zijn zichtbaar en twee delen zijn nog niet ontwikkeld, sluimerend wachtend.

De weg naar de ik-eigen androgyniteit loopt via de zoektocht vanuit het licht naar de duisternis. Dit is een afdalende, naar binnengekeerde beweging. In een heteroseksueel huwelijk is de partner dus het licht om de eigen duisternis, het innerlijk onderontwikkelde deel, zichtbaar te maken.

Kijk dus hoe de partner is en breng dit bij jezelf als bewustzijn naar binnen.

Het is daarom bijvoorbeeld nuttig de ruzies tussen beide geslachten in zichzelf te belichten. Uitsluitend in zichzelf. Luisteren naar de ander en wat gezegd wordt in stilte bij zichzelf naar binnen brengen. Zo laat men de innerlijke zintuigen bewust worden.

Bij gelijkgeslachtige paren, man-man, vrouw-vrouw is dit precies zo, hoewel minder duidelijk “te belichten”. Het is niet te verwonderen dat de holebirelaties zo ontzettend veel andere aspecten inhouden. Vaak is een gedeelte van de androgyniteit reeds uitgewerkt wat de woede opwekt van de macho man (God de Vader), omdat de macho man nog een hele rit te gaan heeft voordat hij er klaar voor is om het innerlijk vrouwelijke bij zichzelf te aanvaarden, laat staan te ondergaan.

Fase een:

Hiervoor hebben wij in de oervorm een vrouw met een eicel en een man met een zaadcel nodig. Lichamelijke: vrouw en man smelten lichamelijke samen. De soort is gered.

De man toont mannelijk gedrag, volgens de cultuur waarin hij leeft. De vrouw toont vrouwelijk gedrag, volgens de cultuur waarin zij leeft. Ze zijn nu met zijn tweeën.

Fase twee:

Vrouw zoekt innerlijk het mannelijke in haar waarmee ze samensmelt en één wordt. De vrouw wordt daadkrachtiger; kenmerkend voor de zaadcelbeweging.

Innerlijk vrouwelijk/mannelijk. Uiterlijk vrouwelijk.

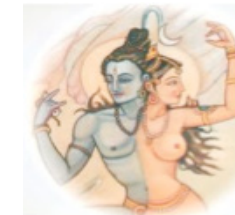

Innerlijk mannelijk/vrouwelijk. Uiterlijk mannelijk.

Man zoekt innerlijk het vrouwelijke in hem waarmee hij samensmelt en één wordt. De man wordt zachtmoediger, gaat in de overgave; kenmerkend voor de eicel.

Ze zijn nu met zijn vieren.

Fase drie :

De twee gehelen smelten zowel innerlijk als ook uiterlijk in elkaar.

De uiterlijke man met de “innerlijke vrouw” ontmoet de uiterlijke vrouw met de “innerlijke man”.

Beiden zijn nu verbonden door het Heilige Lichamelijke Huwelijk, maar ook twee maal door het Heilige Spirituele Huwelijk. De vrouw alsook de man hebben immers innerlijk hun eigen Heilige Huwelijk voltrokken, ze zijn spiritueel beiden androgyn geworden. Iets wat in de pure lichamelijke niet volmaakt aanwezig was, werd vervolledigd in beiden: namelijk een vrouwelijk en een mannelijk spiritueel lichaam. Huwelijk is ‘Samensmelten’. Twee tegendelen die reeds een geheel zijn, smelten samen tot een ongelooflijk groots geheel.

Pas nu is er ruimte voor het kruisen van de energie mogelijk.

In een relatie wordt de man rustiger. Hij neemt de energie van de eicel over en de vrouw wordt actiever, zij beweegt zich meer door de energie van de zaadcel.

Fase vier:

De man toont op latere leeftijd zijn innerlijke vrouwelijkheid aan de buitenwereld. De vrouw toont op latere leeftijd haar innerlijke mannelijkheid aan de buitenwereld.

Men moet de fases zien als het gooien met een dobbelsteen: men weet nooit wanneer wat aan de beurt is. Soms is men op jonge leeftijd reeds innerlijk “begaafd” en zal dit pas op latere leeftijd uitdragen. Een ware doolhof dus, nog intenser bij holebis.

In den beginne was er het lichaam:

De eicel is de vrouwelijke geslachtscel. Hiervan liggen er enkele duizenden te wachten en slechts een paar honderd kunnen bevrucht worden. De eicel heeft een rustende energie. De cel gaat niet op pad, beleeft geen wilde avonturen buiten het intieme van het vrouwelijk lichaam, maar blijft wachten tot een zaadcel zich meldt. De eicel gaat open en de zaadcel smelt ermee samen. Een naar binnengekeerde energie dus, een quasi implosie van de eicel. Ook wel uitgedrukt als de zilveren slang.

Passief

De zaadcel is de mannelijke geslachtscel. Hiervan worden er per zaadlozing miljoenen uitgestoten. Doordat de cellen een staartje hebben kunnen ze zich in vloeistof voortbewegen, maar slechts enkelen overleven de reis naar de eicel. Een reis met vele gevaren. We kunnen spreken van een explosie, maar dan gezien vanuit het mannelijke aspect. Ook wel de gouden slang genoemd.

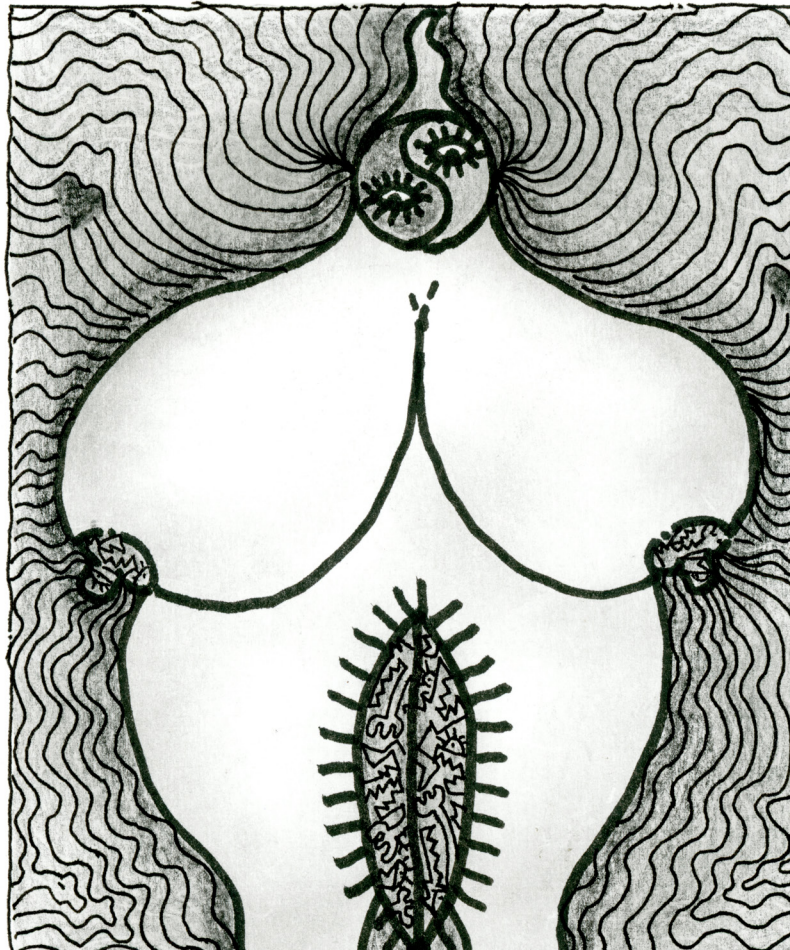

Actief

Wanneer beide elementen, passief en actief, gelijktijdig even waardevol zijn en dus een gelijkwaardige energie hebben, dan ontstaat het principe en de inhoud van het androgyne zijn. Zoals het samensmelten van de eicel en de zaadcel of vanuit de oudheid gezien: het over elkaar glijden van de zilveren en gouden slang. Zodra de implosie en de mogelijkheid van explosie gelijktijdig aanwezig zijn, vullen ze elkaar aan. Deze ‘gezamenlijkheid’ creëert het korte moment van het lichamelijke androgyne ‘zijn’. Pas daarna wordt de keuze gemaakt door het zichtbare lichaam: meisje of jongentje, met heel af en toe een mengvorm.

Het lijkt wel op boogschieten. Boog en een pijl. De boog, het vrouwelijke principe en de pijl het mannelijke. Door de perfecte onderlinge balans is het geheel enorm trefzeker; een hartverwarmende gedachte.

Oermoeder

2 Oermoeder

Het heden ontspruit uit het verre verleden.

We gaan terug naar Göbekli Tepe, in het zuiden van Turkije en eren de oervrouw. We doen dat om vanuit duizenden jaren geleden stapsgewijs te bewijzen dat de vrouw vanuit haar volle aanwezigheid een "Angstgegner" van de man is.

Rondtrekkende stammen kwamen tot rust via wat later bekend werd als de zijderoute. Een netwerk van handelsroutes van China via Perzië, ook wel de vruchtbare cirkel genoemd. Turkije, Irak en Iran maakten deel uit van dit gebied. Een aards paradijs waar warmte en water volop aanwezig waren om mensen van voldoende voedsel te voorzien. De mens kreeg mede daardoor de tijd om in Godinnelijke en Goddelijke sferen te verkeren.

Het lichaam werd als tempel gezien en kreeg een evenbeeld ontstaan en gevormd uit op voorhanden zijnde materialen: **aarde, water, vuur en lucht (INRI)**. Invloeden van reizende Godinnen en Goden uit alle windstreken werden verwelkomd. De zogenaamde "hogere machten" kregen een vaste plek in de samenleving.

Onweer en bliksem waren geen natuurverschijnselen, maar een invloed van bijvoorbeeld de Goddelijke Indra. Rondtrekkende stammen benoemden de natuur als hogere macht, net zoals het standplaats gebonden volk eigen namen gaven aan de onverklaarbare natuurverschijnselen.

Tijd bepaalde het nomadische leven, en tijd was er genoeg. Door akkerbouw en veeteelt was er graan en vlees in overvloed. Een tot dan ongekende weelde. Nomaden verliezen meer kinderen terwijl ze rondtrekken dan volkeren met een vaste standplaats. De overlevingskansen in een stad of een dorp waren altijd al groter dan in de wildernis. Een gewonde of zieke nomade werd achtergelaten, een gewond of ziek lid van een zittende stam werd verzorgd.

Rondtrekken betekent initiatieven nemen om onderweg te kunnen overleven. Leven in een dorp betekent daarentegen dat men zich kan bekwamen in een specifieke handigheid, zoals weven, pottenbakken, vroedvrouw worden, orakels lezen, waterputten slaan en wat nog meer. Gebruiksvoorwerpen ontstaan uit een sedentair leven. Iets wat rondtrekkende stammen zich niet konden veroorloven. Een zwervende stam heeft geen gebruiksvoorwerpen om het land te bewerken nodig. Een snel stevig paard, pijl en boog waren voldoende om voor het vlees te zorgen.

De rondtrekkende groep die zich echter aarde, kreeg plots vaste buien, (naasten genoemd). Een voorheen onbekend fenomeen. Er ontstonden opslagruimtes voor voorraad. Eerst gezamenlijke voorraden, zoals men rondtrekkend de jachtbuit samen verdeelde, maar al snel hadden de sterksten in de nieuwe woongemeenschap eigen voorraadkelders, schuren en pakhuizen. **Eigendomsbesef en klassenverschil ontstond: 'Mein und Dein'**. Er werd niet meer gedeeld, de verzamelde etenswaren werden verkocht. Zo ontstond handel en kregen de sterkste mannen (of een verzameling mannen) macht. Agressie, roof, diefstal en moord deden hun intrede. Competitie en concurrentie werden de nieuwe eigenschappen van de voormalige jachtvolkeren die hun vergaarde eigendom begonnen te verdedigen.

Nomaden konden hun doden nog achterlaten en verder hun route vervolgen, bij een stilstaand volk kon dat niet. Al spoedig bleek dat in die situatie anders met de doden moest worden omgegaan. De eerste mogelijkheid was om ze uit het zicht te houden. Onder de grond, onder het huis of onder de vloer. Verbranden, door roofvogels laten uiteten en later op een verzamelplaats van doden brengen was een volgende optie. Naarmate de mens 'beschaafder' werd ging hij ook 'beschaafder' met zijn doden om.

Zoals op de rondtrekkende kar de vrouw die baarde het centrum van de reis was (de groep moest immers wachten totdat het kind geboren was) zo verankerde dit ritueel ook in het stilstaande dorp. De vrouw was toen ook al de as, de spil van de samenleving. De mannen gingen weg uit het dorp op jacht of werkten in de landbouw. Zij waren het

die voedsel verzamelden en het naar de kookpot of de pakhuizen brachten.

De hersenen ontwikkelden zich sneller vanwege het vele voedsel en de capaciteit, het volume alsmaar groter werd. Er werd toen niet alleen meer nagedacht om te overleven, maar ook om de grotere en kleinere verbanden te kunnen zien. Wat eerst uitsluitend intuïtief werd gedaan, kreeg de hulp van het vooruit-denken.

Alles begon en gaat verder met de oervrouw.

Het is niet zo dat slechts een enkele plek is aan te wijzen waar "de mens" ontstond, dat is wel duidelijk. Over de hele wereld kwamen en komen vrouwen en mannen op verschillende tijden tot bewustzijn, ondergedompeld in het grote gezamenlijke verband. Zoals ook het beeldje de Venus van Tan-Tan laat zien. Men schat de ouderdom op ongeveer 400.000 jaren. Een ander voorbeeld is de Venus van Berekhat Ram

Dichter bij huis is in Oostenrijk de Venus van Willendorf gevonden. Gedateerd op ongeveer 22.000 voor Christus. Het kan goed zijn dat rondtrekkende groepen dit beeldje als amulet hebben meegenomen.

Venus van Willendorf.

De oervrouw met duidelijke geslachtskenmerken als vruchtbaarheids-godin; de venusheuvel, de volle ronde zwangere buik, de melkborsten en de dikke volle billen. Misschien wel een gelukbrengend beeldje dat de vrouw vasthield tijdens het baren. Tot geestelijke steun of misschien om haar psyche te openen.

In Duitsland, in het Beierse zuiden van het land, is recent, in de buurt van Hoehle Fels ook een vruchtbaarheidsbeeldje gevonden. Deze keer is de drager niet van steen maar van mammoetivoor. De ouderdom van het beeldje wordt geschat op ongeveer 40.000 jaren oud.

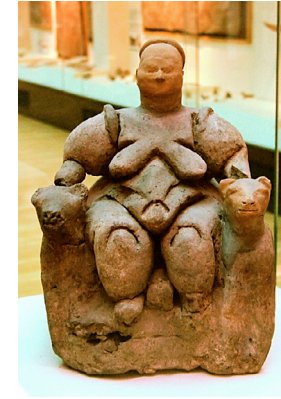
We zien hier in de hedendaagse persberichtgeving een verschuiving van eerbied voor de oervrouw naar platvloers gemompel. In publicaties wordt gesproken over een “dikke vrouwenfiguur, obesitas figuur, seksuele kenmerken en zelfs Pin Up figuur.”

Iets wat ook terug te vinden is in de duizenden jaren bericht/geschiedschrijving vanuit de Rooms Katholieke Kerk. Ook daar vervalt het oervrouwelijke tot een mannelijk speel- en lustobject.

De Zittende godin van Çatal Hüyük, ongeveer 6.000 jaren voor Christus, is een voorbeeld van de niet rondtrekkende Venusgodin, wat bij de Venus van Willendorf wel het geval kon zijn. Er is immers een zetel zichtbaar, die aangeeft dat zij een vaste plaats had. Het beeldje trok niet rond maar bleef staan en mensen konden naar haar toekomen.

Moedergodinnen worden vaker in de drie vrouwelijke fases weergegeven: het jonge meisje, de volwassen vrouw en tenslotte de oude wijze vrouw. De eerste drie-eenheid.

Het principe blijft hetzelfde: het is de vrouw, het vrouwelijke waaruit alles ontstaat. Moeder natuur. De vrouw baart, ja ook ons mannen. Wij mannen komen uit de vrouw, ons tegendeel.

De Zittende godin van Çatal Hüyük en rechts Cybele, Sybele.

Cybele was de Frygische moeder en vruchtbaarheidsgodin.

Cybele, komende uit het Perzenland, werd volgens de overlevering als vruchtbaarheidsgodin in het Romeinse Rijk vereerd van ongeveer 600 voor Christus tot 500 na Christus. Vanzelfsprekend komt zij van ver voor die tijd, met vele andere namen en andere plaatsen.

Het gaat om de aanbedding van de oorsprong, van het ei. Zowel de aarde als ei-symbool, als ook in de vrouw. "Zij die in de grot woont", werd Cybele genoemd. Buiten de vrouw, binnen de vrouw. Andere namen voor haar waren onder andere Magna Mater, Grote Moeder, Moedergodin, Alma Mater, de voedende moeder, om er slechts een paar te noemen. Het vruchtbaarheidsprincipe heeft ontelbare namen.

Een voorbeeld van de oneindige lijst herschreven historische 'culturele waarheden' door de verzamelde schrijvers van de Bijbel:

Alma Mater komt van het vrouwelijke woord 'almu', 'voedzaam' (alere = voeden) en betekent Voedende Moeder. Van de Bijbeltaal, een herschrijving van de "heidense gebruiken" gaan wij naar de Hebreeuwse betekenis van 'almah', jonge vrouw. Vertaald als maagd. Deze herschrijving toont de diefstal van de vruchtbaarheidsgodin en de transformatie naar de Heilige Maagd Maria. Hieruit kan het Vaticaan belang begrepen worden om Maria als Oermoeder te herbenoemen. De eros-vruchtdragende moeder wordt zo definitief een logos-vruchtdragende moeder, waarbij het erosaspect ernstig verminkt wordt.

Ook de aanbedding van de witte steen en de zwarte steen, zoals in de grot van Cybele, is oeroud. Complementair betekenen ze ook: licht en duisternis. Of Adam en Lilith. Of nog: logos en eros. Het yin/yang symbool is daarin te herkennen.

Naderhand is dit via de Rooms Katholieke Kerk wegschrijfroutes tot de Zwarte Madonna verworpen. En weer later werd zwart ingeruild voor wit. En zo werd de eros vruchtbaarheidsgodin, die oorspronkelijk in een grot (ei) woonde, een geslachtsloze witte Maria in Lourdes.

Mannen probeerden op de meest bijzondere manieren ook het vrouwelijke element in zich te ontwikkelen. Bekend is het celibataire leven van de Rooms Katholieke Kerk man, een geforceerde teleurstellende manier om zijn eros te ontkennen. Een route die tot mislukking gedoemd is, zullen wij later zien. Aan het hof van het Vaticaan was het bijzonder om castraten op de feesten uit te nodigen, mannelijke zangers die voor hun 10e jaar gecastreerd werden met als doel een hoge meisjestem te behouden. Magiërs en priesters lopen in wijde "vrouwenkleden" rond, een verschijnsel dat men in vele door mannen gedomineerde religies terugvindt.

De oorsprong van deze wijde kleding is dat vrouwen in het voorjaar dansend en zingend in een wijde jurk, in de vorm van een grot, al dansend symbolisch het land bevruchtten. Hun vruchtbaarheid werd op de akker overgedragen. Vanzelfsprekend was hun werkelijke "hof van Eden" naakt.

In de Mythrascultuur en initiaties was de tweede inwijding die van het (eigen)huwelijk, in zichzelf. De man transformeerde zich in de duistere ruimte (grot) tot het vrouwelijke, onder andere door het dragen van vrouwenkleding en door het afscheren van zijn baard.

Zo wordt ook vandaag nog in de Rooms Katholieke Kerk het Lichaam van Christus, in de vorm van een stukje brood, de hostie, in een kunstmatige grot bewaard (de oorspronkelijke aanbiddingsgrot van

Tijdens het concilie van Efeze van 431 werd Maria gedwongen om voortaan de positie van Goddragende Moeder (Theotokos) in te nemen. Niet haar verdienste, maar een bedenksel van de Rooms Katholieke Kerk om Maria een mannelijk geprogrammeerd Bijbelkind te laten baren. Een kind genaamd Jezus, waar helaas historisch zeer weinig over bekend is.

De mannen in het Vaticaan konden tevreden zijn. De vruchtbaarheidsgodin, de oermoeder met het geheim van de innerlijke twee-geslachtelijkheid, het androgyn 'zijn', was omgevormd tot een God de Vader broedmachine. Doel: het baren van een iconenkind, dat misbruikt zal worden door de Vaticaanse kerkleiders als HET Icoon van hun machtige wereldorganisatie.

Het enige wat van de oermoeder na eeuwen binnen de Rooms Katholieke Kerk als vrouw is overgebleven is gebundeld in die ene Maria. Een vrouw zonder vagina en borsten en nog slechts in het bovenste helftomhulsel van haar lichaam aanwezig. Niet in staat met een lijfelijke man geslachtsgemeenschap te hebben maar dwangmatig door God de Vader in haar psyche met woorden bevrucht.

Zij, Maria, kon de Bijbel in haar hoofd uitbroeden. Een papieren ei. Dat is wat aanbeden wordt. De oernamen zijn gestolen, de aanbidding in de grot is overgenomen en de orgiastische vrouwen die de Heilige Oorspronkelijke Oermoeder zoals Cybele aanbaden, zijn..... ja.. waar zijn de orgiastische aanbidders van die erosgodinnen gebleven?

De aanbidders en vereerders van Cybele werden 'Sibilles' genoemd. Vrouwen die door de rituelen in extase raakten, maagdelijk orgiastisch werden in het hele lichaam, daardoor de Eros lieten stromen van top tot teen en die extasestroom ook binnen in het lichaam konden houden. Deze vrouwen hadden geen externe partner nodig, geen man. Zij waren door de rituelen een "grot" zelf opgewekte extase. Dankzij de energie in hun lichaam en hoofd raakten ze in extase, die aan de basis lag van hun gave te kunnen voorspellen. Uit de afbeeldingen van Sibilles met vleugels blijkt dat deze vrouwen hun energie in hun lichaam, dus niet buiten het lichaam, heen en weer konden

laten stromen. Vanaf de vagina tot boven in hun hoofd, met een retour-tje. Ze hadden de gave met de inwendige energie te spelen en die te verplaatsen. De oudste Sibille was niet voor niets een Perzische uit de 'vruchtbare cirkel'. Evenals de mannen-God-Mythras uit het oosten, de bakermat van het christendom. Niet te verwarren met het Vaticaan.

Door hun dansen, gezangen en kreten gaven zij uiting van de aanwezige interne extase. Het waren "wilde vrouwen" geworden.

De Sibillijnse boeken kunnen gezien worden als een soort Bijbel voor de verering van Cybele. Ze bevatten profetische uitspraken, voorspellingen.

Ook het principe van het voorspellen werd uiteraard door de mannen overgenomen en zo ontstonden de 'profeten'. De orgiastische "wilde vrouwen" werden voor, tijdens en na het Romeinse Rijk uit het mannenbolwerk weggesaneerd. De eros zou logos worden

Thyiaden, Maenaden of Bakchanten zijn de namen van de orgiastische vrouwen in de cultus van Dionysos. Zij waren de gangmaaksters tijdens de orgieën die ter ere van de Godinnen en Goden gehouden werden. Om orgiastisch te worden dansten ze wild, werden soms gewelddadig, dronken veel wijn en werden high.

Deze orgiastische aanbiddingen van vrouwen, eerst voor de Oermoeder en daarna voor de Godinnen en Goden, evolueerden naar een hoogtepunt: de feesten ter ere van Dionysos, Bacchus. Een gezamenlijk feest van vrouwen en mannen, orgieën. In oorsprong nachtelijke bijeenkomsten ter ere van een God of Godin, erediensten dus, en veel meer dan wat vandaag nog overblijft en herleid werd tot groepsseksfeesten.

Een voetbalwedstrijd kan een orgie, een viering van spanning zijn. En uitmonden in een orgie van geweld. Een houseparty kan een orgie zijn. Winkelen kan ont-aarden in een kooporgie. Een bruiloft kan een orgie van eten en drinken zijn, een demonstratie kan een orgie van verzet zijn, een postzegelavond met de club kan

een orgie van samenhangigheid zijn. Gelovigen kunnen de Heilige Mis op de zondagmorgen als een orgie van verbinding ervaren, een politiek debat kan een orgie van woorden zijn.

Maar er zitten ook meer duistere kanten aan het begrip orgie: bijvoorbeeld verkrachtingen in oorlogstijd als een orgie van seksuele machtswellust, niet meer te vergelijken met een orgie van Eros. Er zit dus meer dan uitsluitend een seksuele lading aan het woord.

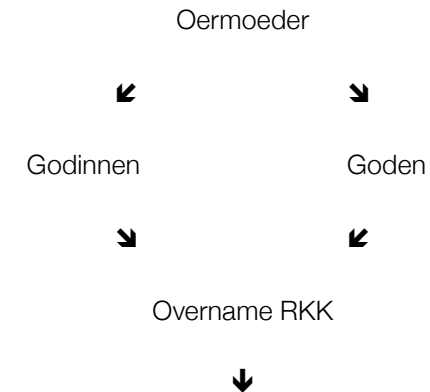
Er ontstaat dus een verschuiving van de uitsluitend vrouwelijke orgiastische erosextase naar een gezamenlijkheid met mannen. Gevolgd door de uiterlijke platte seks. Mannen weten niet beter en zijn snel tevreden.

Binnen de Rooms Katholieke Kerk zijn ook nu nog deze oorspronkelijke aanbidders te vinden. Niet meer te herkennen aan hun wilde feesten maar door de eeuwenlange druk vanuit het Vaticaan verworden tot volgzaam, gehoorzaam, stille, kuis vrouwen: de nonnen, de vrouwelijke geestelijken.

Merkwaardig gegeven bij nonnen of zusters (een gestolen, opgelegde verzamelnaam) is dat ze tegenwoordig vanuit de oergroep de oermoeder vereren en zo de switch maakten om uitsluitend een Mannelijke God te aanbidden. Ze zijn (op)geborgen in het Vaticaanse kluwen, waar vrouwen totaal onmondig en zo klein worden gemaakt dat zij totaal verstild zijn. Zij zijn verworden tot de moderne Godsslavinnen. Ze zijn arm, leven in totale kuisheid, afgesloten van lichamelijke vereniging met een man, maar zijn niettegenstaande dit alles toch getrouwd met de opperman, met God de Vader, en dragen zelfs een ring. Een innerlijk huwelijk. Een verschuiving van de vagina naar de hersenen. Een halve vrouw dus, ondergeschikt aan de halve Moeder Maria. De teruggetrokken verstilde vaginaloze Sybele vereerder, de Sibilles zonder Eros.

Perfect passend in de moderne eigentijdse Grot van Maria.

Schema:

God de vader verdrijft de oermoeder en alle Godinnen en Goden. Hij wordt een dictator, de alleenheerser, die aanzet tot de meest verschrikkelijke zaken.

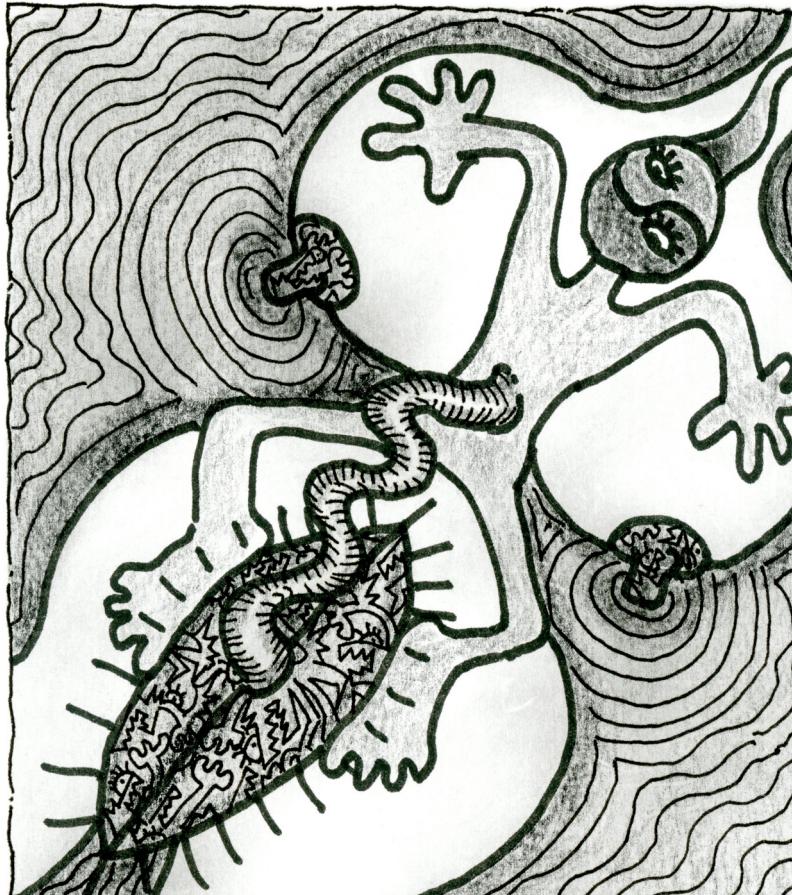
Verwoord in de Bijbel.

Schema vrouwenhandel.

- Oermoeder is verdwenen en de geslachtsloze Maria heeft haar plaats ingenomen. (Geestelijk bevrucht door God de Vader).
- Godinnen zijn verdwenen en worden door de vrouwelijke Heiligen in de Rooms Katholieke Kerk ingenomen (ten voordele van de Bijbelverhalen).
- Priesteressen zijn verdwenen en zijn de geslachtsloze nonnen geworden.

Schema mannenhandel

- Goden zijn verdwenen en zijn de mannelijke Heiligen geworden.
- Magiërs zijn verdwenen en werden kardinalen, bisschoppen en priesters. Met bovenaan de Paus, die door de Heilige Geest Goddelijk wordt geïnspireerd.
- De angstman ontstaat en weet niet beter.

Deus Caritas Est

3 Deus Caritas Est

Paus Benedictus XVI, de Duitse paus, heeft in 2006 een schrijven over de eros en logos gepubliceerd waarin duidelijk ook een splitsing tussen beiden voorgesteld wordt. Samenvattend zegt hij dat Jezus in de Eros woont, in de onderste helft van het lichaam en dat hij door lijden de Godsstroom, die vanuit de Logos neerdaalt opgenomen heeft en daardoor Goddelijk is. Volgens Ratzinger is de bedoelde Logos van God de Vader de enige weg om “tot de Heer te komen”.

De Rooms Katholieke Kerk heeft, als Vaticaans machtsblok, God, als grote tovenaars en regelaar BUITEN het lichaam geplaatst. Maar zijn leerboek van macht is door de witte duif binnengevlogen in de logos.

De originele, oorspronkelijke manier is dat de man, tijdens zijn leven reeds zelf “Goddelijk” kan worden. Iedereen kan dit onafhankelijk en helemaal zelf bereiken, zonder zich aan te sluiten bij een godsdienst. De man kan bij leven “verlicht” worden. We zullen als man niet het pad moeten volgen van de Jezus in de Bijbel en de Rooms Katholieke Kerk traditie, maar door Hem te zoeken in de voorchristelijke tijd. De Jezus met zijn informatie vanuit het Perzenland en zelfs vanuit India en China.

We zullen zien dat de paus dezelfde oerbegrippen volgt en bij de oprichting van de Rooms Katholieke Kerk alleen een eigenbelang dient, namelijk dat de kerk als instituut de enige weg is. Maar wel de weg van een absolute opgelegde waarheid en niet de persoonlijke waarheid. Onderstaand is niet de volledige weergave van Deus Caritas Est, maar hier worden uitsluitend de teksten weergegeven die in dit hoofdstuk van belang zijn.

Het commentaar van de schrijver staat in cursief.

Paus Benedictus XVI

Deus caritas est
God is liefde

**BENEDICTUS XVI
ENCYCLIEK
DEUS CARITAS EST
AAN DE BISSCHOPPEN,
AAN DE PRIESTERS EN DIAKENS,
AAN DE GODGEWIJDE PERSONEN
EN AAN ALLE CHRISTENGELOVIGEN
OVER DE CHRISTELIJKE LIEFDE**

“God is liefde: wie in de liefde woont, woont in God en God is met hem” (1Joh 4,16).

Wij geloven in de Liefde. Zo kan de christen de fundamentele beslissing van zijn leven tot uitdrukking brengen. Christen zijn wordt niet in eerste instantie bepaald door een ethische beslissing of hoogstaand idee, doch door een ontmoeting met een gebeurtenis, met een Persoon, die ons leven een nieuwe horizon en daarmee de beslissende richting geeft. In zijn evangelie heeft Johannes deze gebeurtenis als volgt omschreven: “Zo zeer immers heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat al wie in Hem gelooft ... eeuwig leven zal hebben” (Joh 3,16). “Luister, Israël! De Heer is onze God, de Heer is de Enige. U zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met al uw krachten” (6,4-5). Jezus heeft dit gebod van de liefde tot God samengevoegd met het gebod tot de naastenliefde uit het boek

**(Dit is de oorspronkelijke tekst uit het vaticaan.
Mijn commentaar staat in cursief.)**

Leviticus: “U zult uw naaste liefhebben als uzelf”(19,18) en er één voorschrift van gemaakt (vgl. Mc 12,29-31)

We zien hier dus dat de ware liefde de ik-eigen liefde is. Eerst de liefde in jezelf ontdekken en daarna die van je naaste. Houd ik van mijzelf, pas dan kan ik ook van de ander houden. De zoektocht begint dus IN jezelf. Ik ben die ik ben, oftewel: Jaweh = Ik Ben die Ik Ben.

*Dat God de Vader zijn Zoon stuurt is wel een erg vreemde manier van Zichzelf liefhebben.
Een liefdevolle vader offert toch nooit zijn zoon, maar eerder zichzelf.*

In een wereld waarin soms wraak of zelfs de plicht tot haat en geweld met de naam van God verbonden wordt, is deze boodschap buitengewoon actueel en tevens van zeer groot praktisch belang.

Hoe waar is deze tekst! Wanneer wij Karlheinz Deschner lezen, Kriminalgeschichte des Christentums, zien wij dat de Rooms Katholieke Kerk in en uit naam van Vader God de vreselijkste misdaden heeft gepleegd.

Deel een De eenheid van de liefde in schepping en heilsgeschiedenis

Een taalprobleem

Gods liefde voor ons is een existentiële levensvraag en roept belangrijke vragen op: wie is God en wie zijn wij zelf? Hier krijgen we echter eerst te maken met een taalprobleem. Het woord ‘liefde’ is tegenwoordig tot één van de meest gebruikte en ook misbruikte woorden geworden en het kan heel verschillende betekenissen hebben.

Het woord liefde wordt maar al te vaak geassocieerd met seksualiteit. Eros is de innerlijke “onderbuik” genietende stroming en seksualiteit is een uiterlijke vorm van geslachtelijke lust. Zoals ik mij innerlijk voel, zo zal mijn uiterlijke seksualiteit zijn. Zijn mijn innerlijke gevoelens zuiver; en ontdaan van alle emoties, zal mijn geslachtelijke uiting ook “liefdevol” zijn

Laten we eerst bedenken hoeveel betekenissen het woord ‘liefde’ wel niet heeft: we spreken over vaderlandsliefde, liefde voor het vak, liefde onder vrienden, liefde voor het werk, liefde tussen ouders en hun kinderen, tussen broers en zussen en andere familieleden, liefde tot de naaste en liefde tot God.

Al deze liefdesuitingen zijn verbindingen naar buiten. Vanuit ons zelf naar iets buiten ons. Dus ons eigen innerlijk gevoel bepaalt de verbinding met de ander of met een object. Meer een gevoelsstroom, die van de ander afhankelijk is. Is mijn werk leuk dan spreek ik liefdevol over mijn werk. Deze vorm van liefde is dus een beloningsliefde en geen onvoorwaardelijke liefde. “Houd jij van mij, dan houd ik ook van jou,” is nietszeggend en in feite een lege liefde; een afhankelijkheidsliefde.

Het gaat erom dat ik van een ander houd, zoals ik van mijzelf houd. “Ik hou van jou,” zonder te wachten op een beloning, geeft pas werkelijk de volle inhoud van jezelf weer. Vaderlandsliefde is te beperkt. Het vormt slechts een klein deel van de totale wereld. Het is echter wel begrijpelijk dat Ratzinger, vanuit zijn jeugdachtergrond vaderlandsliefde als eerste noemt.

In deze bonte verzameling van betekenissen lijkt één echter het absolute oertype van de liefde te zijn, waarbij op het eerste gezicht alle andere vormen van liefde verbleken, en dat is de liefde tussen man en vrouw, waarin lichaam en ziel onlosmakelijk samengaan en de mens een schijnbaar onweerstaanbare belofte van geluk ziet.

Deze zogenaamde oerliefde ontstaat nadat je de eigenliefde hebt ontwikkeld. Je eigenliefde is de oerliefde. Je eigenliefde is pas volmaakt, wanneer je beiden delen in jezelf ontwikkeld hebt en het vrouwelijke en het mannelijke, de tegengelen, met elkaar verbindt.

Dan rijst de vraag: horen al deze vormen van liefde uiteindelijk toch op de een of andere manier bij elkaar en is liefde toch –in alle verscheidenheid van gedaanten– eigenlijk één, of gebruiken we alleen een en hetzelfde woord voor heel verschillende realiteiten?

‘Eros’ en ‘agape’

De liefde tussen man en vrouw, welke niet het gevolg is van denken of willen, maar die op de één of andere manier mensen overweldigt, werd door de oude Grieken eros genoemd. Opmerkelijk is dat het Oude Testament het woord eros slechts tweemaal gebruikt, terwijl het in het Nieuwe Testament helemaal niet voorkomt: van de drie Griekse woorden voor liefde – eros, philia (de liefde die wij vriendschap noemen) en agape – geven de schrijvers van het Nieuwe Testament de voorkeur aan het laatste, dat overigens in het Griekse taalgebruik weinig voorkwam.

Ziehier hoe de toen geldende informatie weggeschreven, veranderd, of wordt omgedraaid. Op deze manier is ook de bijbel geschreven. De verbinding tussen vrouw en man, wordt “opgetild” naar de overheersende “Godsliefde”. Maar dat is ook het doel van de bijbel. Tussen de vrouw en de man in gaan staan en de mens haar eigen oerliefde ontnemen, als zijnde afkomstig van God de Vader.

Het begrip vriendschap (philia) wordt met een diepere betekenis gebruikt in het evangelie; volgens Johannes om de verhouding tussen Jezus en zijn leerlingen tot uitdrukking te brengen. De neiging het woord eros te vermijden, samen met de nieuwe kijk op liefde, die tot uitdrukking wordt gebracht met het woord agape, wijst zonder twijfel op iets wezenlijks in de nieuwe wijze waarop het christendom juist de liefde verstaat. In de kritiek op het christendom, die sinds de Verlichting steeds radicaler is geworden, wordt dit nieuwe element geheel en al negatief beschouwd.

Het christendom –zo meende Friedrich Nietzsche– heeft eros vergif te drinken gegeven; daar is hij weliswaar niet aan bezweken, maar het heeft hem wel doen ontaarden in ondeugd. Hiermee gaf de Duitse filosoof uiting aan een wijdverbreid gevoel: vergalt de Kerk, met haar geboden en verboden, niet het mooiste wat het leven te bieden heeft? Zet ze niet juist daar verbodsborden neer waar de ons door de Schepper toegedachte vreugde een geluk aanbiedt dat ons een zekere voorproef geeft van het goddelijke?

Maar is dat werkelijk zo? Heeft het christendom inderdaad eros vernietigd? Even terug naar de voorchristelijke wereld.

De Grieken – zeer verwant met andere culturen – beschouwden eros voornamelijk als een soort bedwelming, de overweldiging van de rede door een ‘goddelijke waanzin’, die de mens wegrukt uit de beperktheid van zijn bestaan en hem, omdat hij overmand wordt door een goddelijke macht, in staat stelt de allerhoogste zaligheid te ervaren. Zo lijken alle andere machten tussen hemel en aarde tweederangs: “Omnia vincit amor”, zegt Virgilius in de Bucolica – “liefde overwint alles” – en hij voegt eraan toe: “et nos cedamus amori” – “laten wij ons ook overgeven aan de liefde”.

Verklaringen:

Eros

Eros wordt vaak uitsluitend beschouwd als een seksuele behoefte, een verlangen en lichamelijke uitdrukking hiervan. Dat is het echter niet. Eros heeft niets met seksualiteit te maken. Seksualiteit kan echter wel een gevoel, verlangen en uiting zijn van de eros. Eros is het vat met wijn; seksualiteit een afgetapte beker. De liefde bedrijven heeft een klank gekregen om samen geslachtsgemeenschap te hebben; een geslachtskaping van het woord liefde. Erotiek heeft het taalkundig alleenrecht verworven voor seks. Jammer, maar dat is te beperkt. Seks is een van de vele mogelijkheden binnen de erotiek. Seks zit buiten ons en eros zit binnen. Eros is het voertuig waarin zich de maagdelijke zintuigen als medereizigers bevinden en die inwendig de reis naar boven kunnen maken, de reis naar de logos. Wanneer die zintuigen “zuiver” zijn, ontdaan van emoties, kan de innerlijke verbinding pas tot stand komen. Dan kunnen wij onze eigen “goddelijkheid” ervaren; het samensmelten van de eros en logos.

Maar hiervoor dienen wij niet, zoals onze Duitse vriend zegt, terug te gaan naar de ook zulke vrouwonvriendelijke Grieken, maar nog veel verder terug in de tijd, daar

waar de Grieken ook hun invloeden vandaan haalden; terug naar de oergodinnentempels met de tantristische dienaressen.

Agape

Agape was in oorsprong een belangeloze samenkomst, een viering om het gezamenlijke voedsel te nuttigen. Een simpele uiting van verbondenheid; een avondmaal.

Een andere duiding is een zelfverloochende liefde. Een liefde die niets terugverlangt. Het geven zonder er iets voor terug te willen hebben. Zoals het belangeloos delen van voedsel. Iets dat vanzelf ontstaat wanneer men innerlijk de emoties verwijdert en zo op kan stijgen naar de bovenste regionen; het gebied van de logos, wanneer men de interne ladder beklimt.

Agapao

Betekent ook, tevreden zijn met iets of iemand met eerbied behandelen; iemand voortrekken. Agape heeft in oorsprong meerdere betekenissen. Hoofdenergie is de belangeloosheid. In die tijd natuurlijk een nieuw fenomeen.

Philia

Dit begrip komt voort uit de Griekse tijden, toen de mannenliefde de belangrijkste mensverbinding was van de bovenklasse. Vrouwen en slaven telden toen ook al niet mee en de Rooms Katholieke Kerk heeft dat zo overgenomen.

Plato vond dit de hoogst denkbare vorm van liefde, welke de liefde van de filosofie was. Mannen met elkaar die het wezen van de man probeerden te verwoorden. Uitsluitend nog het beredeneren van het

bestaan. Hierbij was het 'not done' als volwassen mannen seks met elkaar te hebben.

Daartoe stonden immers op het symposion (gezamenlijke maaltijd) de blote wijnschenkertjes tot dienst van de gestudeerde heren, die in hun wellust misbruik van ze konden maken, waarbij opvoeding als een belangrijk aspect beschouwd werd.

We zien dan ook dat pederastie en het symposion bij elkaar horen. Pederastie is de totale liefde van een oudere man voor een jongen. De oudere man wilde zijn knaapje vormen tot een ideale man, kundig met het woord, omgangsvormen en niet onbelangrijk, ook de lijfelijke seksualiteit werd door de man aan zijn jonge beschermeling geleerd.

De man met het meeste aanzien was degene, die zich een jonge adonis kon veroorloven, liefst bruin getint, gespierd en welopgevoed.

Deze maaltijdsamenkomsten waren afgeleid van onder andere de Mythras mannenbijeenkomsten en werd door de Rooms Katholieke Kerk verder overgenomen als ritueel om de kerkgangsters binnen te krijgen. Sterk staaltje PR van de kerk was natuurlijk dat zij een bijeenkomst, gestoeld op de Mythras en symposion mannenbijeenkomsten, ook voor vrouwen toegankelijk maakten; in een voor die tijd nieuwe vorm. Een revolutie, waarbij de gezamenlijke maaltijdbijeenkomsten, tot dan een mannelijk privilege, werden omgevormd tot het gezamenlijke maaltijdviere van mannen en vrouwen. Nieuw voor de symposionbezoekers die nu in een Rooms Katholieke Kerk plaats konden nemen. De heidense gewoonte om tijdens de gezamenlijke maaltijd een dierenlichaam en bloed in een mannenbijeenkomst te delen, werd nu, zonder bloedvergieten, tot

een eucharistieviering omgezet. Wel met de overname van het lichaam en bloed in de brood- en wijnvorm.

Eros' bloedoffers veranderden in onzichtbare logos' bloedoffers.

De zoektocht naar het innerlijk welbehagen werd door de nieuwe priesters in een andere vorm gegoten. Een mannenboek, de bijbel, een Woord van één God, één heerser, de Paus, de Kerk; waarbij de gelovigen alles moesten gaan geloven, zonder verder nog iets te ontdekken.

Hieruit is de misviering ontstaan, zoals wij die nu nog kennen. Alleen hebben de wijnschenkertjes van toen kleren aan gekregen. De maaltijdviering is ook anders ingevuld dan weleer, maar brood en wijn zijn gebleven. Vandaar dat een mis ook volzit met woorden en gezangen, liefst zonder één enkele lichaamsbeweging. De wierook helpt om op te stijgen in je lichaam, richting Logos. Er werd een verstillings van de maaltijdbijeenkomst ingevoerd. Het motto werd nu zwijgen of zingen.

Philia betekent ook wederzijdse liefde met een voordeel. "Ik hou van jou...als je met mij naar bed gaat." Zo iets als: Als je in God gelooft, kom je in de Hemel. Wederzijds genot is eveneens een vorm van philia. En wederzijds begrip, wederzijdse erkenning en respect is een hoge vorm van philia.

Aristoteles had drie vormen voor de mannavriendschap. Nuttige vriendschappen, vriendschappen om samen plezier te hebben en vriendschappen voor het goede algemene samenzijn.

In verschillende godsdiensten kwam dit tot uitdrukking in de vorm van vruchtbaarheidsriten. Zo ook de 'heilige' prostitutie, die in veel tempels floreerde. Zo werd eros gevierd als goddelijke kracht, als eenwording met het Goddelijke.

Op zich een juist inzicht dat eros de eenwording met de innerlijke Godin/God is. Mits...ja, mits de logos opengaat en zich laat benevelen door de eros; uitsluitend samen dus.

Let wel; de oorspronkelijke vruchtbaarheidsriten hebben niets te maken met tempelprostitutie. Dat de dienaressen van de erostempels tot prostituees gedoemd waren, stamt uit de tijd dat de Rooms Katholieke Kerk de eros uit het lichaam verbannen heeft en het als seks geclassificeerd heeft.

Bij het bezoek aan een prostituee gaat het om de uiterlijke ervaring van de eros; de penisseks, de pornografische hoofdspelletjes, de logospenis, die dan weer "gevoelens" in ons opwekken, waarbij je altijd een onbevredigend gevoel aan overhoudt. Er is en blijft een innerlijke leegte, die niet ingevuld, laat staan wordt opgevuld, door het "ik-eigen eros".

Voor de niet-kenner kan het inderdaad zeer moeilijk zijn om een originele erostempeldienares te onderscheiden van een platvloerse prostituee. De plaatjes zijn hetzelfde, maar de inhoud niet.

Helemaal een onmogelijke zaak voor de Vaticaanse Godsmannen, die immers niets met vrouwen te doen willen hebben, uit angst voor en de behoefte aan macht over het vrouwelijke. Vandaar de innerlijke verwarring onder de godsmannen, aangestuurd door de heilige boeken.

Het Oude Testament was hevig gekant tegen deze vorm van godsdienst, die een zeer machtige verleiding vormde met betrekking tot het geloof in de ene God, en bestreed deze dan ook met klem als een pervertering van godsdienstigheid.

Deze vorm van de innerlijke ontdekkingsreis staat inderdaad haaks op het eenzijdige "een enkele God" begrip. Iedereen die deze weg bewandelt, kan immers

zelf "Godinnelijk of God" worden, zonder groepsvorming en hiërarchie. Het zou "de Bijbelgod" inderdaad zijn tempel (lichaam) uitjagen.

Maar daarmee werd eros als zodanig niet verworpen; integendeel, de oorlog werd verklaard aan een verwrongen en destructieve vorm ervan, omdat de valse vergoddelijking die hier plaats vindt eros juist van zijn waardigheid berooft en onmenselijk maakt.

Hier gaat men als Rooms Katholieke Kerk dus ernstig in de fout, natuurlijk vanwege eigen bedrijfsbelangen, om de eros gelijk te schakelen aan seks. Terwijl deze valse vergoddelijking juist iets is waar de Kerk zelf verantwoordelijk voor is. De Kerk heeft namelijk een God de Vader in het lichaam gebracht, een niet ontwikkelde eros-man.

De tempelprostituees die deze goddelijke bedwelming moesten schenken, werden namelijk niet als mensen of personen behandeld, maar alleen gebruikt als middel om de 'goddelijke waanzin' op te wekken; ze waren geen godinnen, maar misbruikte mensen.

De tempeldienaressen bij de Hieros Gamos konden de mannen helpen om de uiterlijke geslachtsdriften naar binnen toe te reguleren, zodat er een seksloze energiestroom in het lijf op gang kwam, die naar boven gestuurd kon worden; de ladder omhoog dus. Deze door Ratzinger genoemde "goddelijke waanzin" is de aloude Kundalini, waarmee je inderdaad iedere uitwendige Godin/God, dus ook die van de paus, het lichaam uit stuurt.

De tempelvrouwen waren kundig als oervrouwen, door de infantiele mannelijke seks, zoals het 'neuken', te transformeren tot een innerlijk orgasme in de man, een extase zoals wij mannen nog nooit meegemaakt hadden. Een totaal lichamelijk, psychisch en geestelijk orgasme tot op en in zielsniveau.

Een dronken, bandeloze eros is dus geen opstijgen, geen 'extase' tot het Goddelijke, maar een diepe val van de mens.

Eros is de innerlijke route naar boven om "schoon" te worden. Daarom is juist de kunde van de tempelvrouwen nodig, als tegendeel van het mannelijke. Mannen zijn naar buiten gericht en vrouwen naar binnen. Samenvattend; lichamelijk gaan wij naar een tempel'godin', die ons meehelpt om innerlijk androgyn te worden. Zo buiten..zo binnen. En androgyn zijn betekent voor een man 'Ik -eigen-goddelijk' worden; zowel mannelijk als ook vrouwelijk, net als bij het Yin-Yang-principe het geval is.

De diepe val van de mens wordt veroorzaakt door de innerlijke onvrede, angst, wraak en het niet innerlijk uitwerken daarvan, door onder meer uiterlijke seks te typeren als handeling, zoals vrouwenmisbruik en, wel degelijk bekend bij de paus, seksueel misbruik van kinderen. Duidelijker gezegd: Sexmisbruik is niet meer dan een uiting van het gelijkonwaardige aanwezige rottingsproces van binnen.

De diepe val van de Godsmannen uit zich in talrijke vormen: zich met anderen bemoeien, tegen vrouwen zeggen wat zij moeten doen, tegen holebi zeggen dat zij "in zonde" leven, een bevolking uitroeien, goud en waardepapieren verzamelen en met de mond vol kaviaar spreken over de armoede in de wereld, enzovoorts. Godsmannen mogen hun uiterlijke eros-seksualiteit niet delen. Deze stolt en rot inwendig en zoekt naar andere uitwegen, via dogma's, politieke inmenging, etcetera. Een kwalijke vorm van misdaden tegen de medemens.

Zo wordt duidelijk dat eros beheerst en gezuiverd zal moeten worden om de mens niet alleen vluchtig genot te schenken, maar een zekere voorproef van het hoogtepunt van ons bestaan, van die zaligheid waarop heel ons wezen wacht.

Inderdaad; de eros zal gezuiverd moeten worden om naar boven te kunnen stijgen. En eventueel van binnen naar buiten stromen in een samensmelting van het eigen lichaam met een ander lichaam. Zij zal echter niet beheerst moeten worden, maar juist als instrument kunnen dienen om alles op haar pad te zuiveren, als de innerlijk opstijgende slangen die alles zuiveren. Zeer oude vormen tot zelfverwezenlijking, zoals bijvoorbeeld het chakra systeem en de tantra/tao zijn reeds aanwezig.

Systemen die Jezus gekend moet hebben; de wijze man als zenmeester. Systemen die vanuit het oosten komen, van de Perzen (Mithras) en uit India en China. Daar waar de wijzen woonden en wonen. Wijze vormen om ge-heel te worden.

Twee dingen zijn bij dit korte overzicht van het beeld van eros, zowel in het verleden als in het heden, duidelijk geworden. Om te beginnen, liefde heeft ergens iets met het Goddelijke te maken. Liefde belooft oneindigheid, eeuwigheid, het grotere, en geheel andere, tegenover het alledaagse van ons bestaan.

Eros heeft met het goddelijke te maken. Met liefde moet je echter oppassen, want liefde kun je niet benoemen; liefde is een staat van zijn. Ook het woord liefde wordt vaak misbruikt.

Ik Ben zoals Ik Ben en mijn Zijn is de uiting. En deze uiting van Zijn, zou je eventueel liefde kunnen noemen.

Ook blijkt dat de weg daarheen niet eenvoudigweg in de overweldiging door het instinct gevonden kan worden. De nodige zuivering en rijping leiden namelijk ook langs de weg van onthouding.

De instincten en emoties dienen uitgeleefd worden. Jezus was in de woestijn en het verhaal gaat dat hij de duivel heeft verslagen. Dat is echter onmogelijk, want iemand verslaan is een dualiteit waarin de sterkste wint. Jezus heeft de duivel uitgeleefd in de overgave en

dan is “Het Huis” voor de duivel niet meer interessant om in te verblijven en vertrekt hij. Duivels in jezelf dien je de volle aandacht te geven, door ze (er) uit te leven. Liefst in een veilige omgeving (therapie) en niet zoals de afgevaardigden van de Rooms Katholieke Kerk door onder andere moorden, heksenverbrandingen of kindermisbruik.

Onthouding werkt als systeem hetzelfde. Door in je “buik” leeg te worden, gaat er meer energie naar je hoofd. Je wordt ‘high’ en kan dus eenvoudiger in extase raken. Onthouding maakt de kundalini-route eenvoudiger.

Dat is geen verwerping van eros, daardoor wordt eros niet ‘vergiftigd’; hij wordt er juist door geheeld en teruggevoerd naar zijn ware grootsheid.

En wanneer de eros inderdaad schoon is, zoals “maagdelijk” ‘genoeg hebben aan zichzelf’ betekent, is de weg vrij naar de bovenste regionen van de mens, door de verbinding aan te gaan met je eigen logosgebied, om je eigen goddelijkheid te kunnen ervaren.

Dit is op de eerste plaats toe te schrijven aan het wezen van de mens, dat uit lichaam en ziel bestaat. De mens wordt geheel zichzelf als lichaam en ziel een innerlijke eenheid vormen. De uitdaging door eros is overwonnen als deze eenheid tot stand gebracht is.

De innerlijke eenheid zoals lichaam en ziel vertaalt zich als eros en logos. Nogmaals, eros kun je niet overwinnen, want overwinnen is een strijdwoord. Eros moet je vrij laten worden van oneffenheden, door deze oneffenheden (erfzonde) uit te leven.

De man verbindt zich in de overgave (vrouwelijkheid) in zichzelf; de vrouw verbindt zich juist met de buiten-energie (mannelijkheid).

Deze eenheid is nu het wezen van de ware androgyniteit. Beiden delen gelijkwaardig als één geheel.

Als de mens enkel geest wil zijn en het lichaam om zo te zeggen zou willen afdoen als slechts behorend tot het dierlijk erfgoed, verliezen zowel de geest als het lichaam hun waardigheid. En als hij de geest verloochent en de materie, het lichaam, als enige werkelijkheid beschouwt, verliest hij eveneens zijn grootheid.

De grootheid is inderdaad: eros=logos; twee tegenovergestelde delen die in gelijkwaardigheid samensmelten.

En deze grootheid kan hij bereiken door het instituut de “Rooms Katholieke Kerk, inclusief Vaticaan” te verlaten en uitsluitend Jezus te volgen. Niet de in bezit genomen Jezus van de Rooms Katholieke Kerk, maar de voorchristelijke Jezus die niets met een instituut te maken had en waarover nog vele verborgen teksten zijn. Zie onder andere het Thomasevangelie. Dus wat deze Kerk gedaan heeft, is de oorspronkelijke zoektocht in de mens samen te vatten in een “eigen belangen boek”, de Bijbel.

De epicurist Gassendi sprak Descartes plagend aan met “o geest”. En Descartes antwoordde met “o lichaam”.

‘O geest’ = de logos en ‘O lichaam’ = de eros. En het is deze verbinding die onder andere ook de alchemisten zochten.

Maar het is niet de geest of het lichaam dat liefheeft. De mens, de persoon, heeft lief als enig schepsel dat uit geest en lichaam bestaat. Alleen als die twee werkelijk verenigd zijn, is de mens geheel zichzelf.

Wanneer mijn lichaam rein (maagdelijk) is en wanneer mijn geest rein (maagdelijk) is, dan is mijn geheel rein en straal ik die reinheid uit. En ben ik in mijzelf volkomen, volkomen liefdevol in mijzelf en dus ook volkomen naar mijn naasten.

Heb ik mijn “erfzonden”, herkenbaar aan de emoties, of te wel “het korte lontje”, in mijzelf nog niet uitgewerkt of uitgeleefd, dan worden die in mindering gebracht op

mijn “liefdescapaciteit”. Mijn reinheid, maagdelijkheid is in enige mate vervuild.

Alleen zo kan liefde (eros) tot zijn ware grootheid rijpen.

Tegenwoordig wordt het christendom van eertijds dikwijls verweten dat het vijandig tegenover het lichaam gestaan zou hebben, en zulke tendensen zijn er ook altijd wel geweest.

‘Zijn er altijd wel geweest,’ is mijns inziens een wrang understatement. Zeker gezien de vijandigheid tegenover lichamelijke vanuit het Instituut de Kerk.

Toch is de huidige verheerlijking van het lichaam bedrieglijk. De tot ‘seks’ gereduceerde eros wordt een handelsartikel, niet meer dan een ‘ding’ dat men kan kopen en verkopen. Ja, de mens zelf wordt daarbij een handelsartikel.

Het zijn de handelaren, de Vaticaan-boys zelf die de eros tot seks hebben laten verworden door de vrouw tot een te gebruiken “rib-element” van de man te maken.

In werkelijkheid is dit juist niet het grote ‘ja’ van de mens tegen zijn lichaam. Integendeel, hij beschouwt nu zijn lichaam en zijn seksualiteit als het zuiver materiële gedeelte van zichzelf, dat hij berekenend gebruikt en exploiteert. Hij ziet dit gedeelte ook niet als een gebied waar hij zijn vrijheid in praktijk kan brengen, maar als een ‘iets’ dat hij naar eigen goeddunken probeert zowel plezierig als ongevaarlijk te maken. Hier hebben we te maken met een ontoring van het menselijk lichaam. Het is niet langer geïntegreerd in het geheel van de vrijheid van ons bestaan; het is niet langer een essentiële uitdrukking van ons hele wezen, maar het wordt min of meer verbannen naar het louter biologische gebied. De schijnbare verheerlijking van het lichaam kan snel omslaan in haat jegens de lichamelijkeheid.

Wanneer de eros gelijkgesteld wordt aan seks en beiden worden uitgedrukt als liefde, dan zijn die bodembegrippen inderdaad verwarrend voor de leek.

In tegenstelling daarmee heeft het christelijk geloof de mens altijd beschouwd als eenheid in dualiteit, waarbij geest en materie in elkaar grijpen en waarin beiden juist zo tot een nieuwe verhevenheid komen.

Ja, eros wil ons tot het Goddelijke trekken, ons buiten onszelf brengen, maar juist daarom vraagt eros om een weg van opstijgen, onthouding, zuivering en genezing.

Eros is bedoeld om ‘in onszelf’ tot zuivere ontwikkeling te komen. Om zo inderdaad op te kunnen stijgen. Zie de aloude afbeeldingen van personen met vleugeltjes. De paus maakt telkens de fout om eros gelijk te stellen aan seks. De erosgodinnen zijn dus in geen geval seksgodinnen. Hij heeft de klok horen luiden, maar weet niet waar de klepel hangt. Dat kan hij ook niet weten, omdat hij geen verbinding aangaat met het vrouwelijke in de mens. Hij heeft het vrouwelijke in zichzelf aan zijn god verkwanseld. Hij blijft mannelijk in zijn (klein ervaringsloos) geslacht, ook anti vrouw en innerlijk ontwikkelt hij zich uitsluitend in zijn hoofd (logos) verder.

Een man met een ontwikkeld geslacht van zeg maar tien jaar en een ontwikkeld hoofd van meer dan tachtig jaar. Een onevenwichtige dualiteit met het gevolg een machtspositie. Met zijn woorden valszalvend, maar ook anti vrouw en met zijn onder(niet)ontwikkeld lichaam een lichamenlijk, energetisch en dualistisch wrak. Dagelijks de behoefte hebbend om vijanden te zien of te creëren.; zittend op zijn boek en zijn gouden troon.

Pijnlijk is om telkens te zien dat hij zelf niet in staat is een relatie met een vrouw aan te gaan, maar toch meent alles “theo-retisch” te kunnen verklaren. Hij, geboren uit de “grot” van zijn moeder, is van de vulva van de vrouw weggevlucht om “God als psychische entiteit” niet alleen te kunnen verklaren, maar er innerlijk ook “gemeenschap” mee te hebben. Een logos mannen-mannenrelatie.

Zoiets als een vijg beschrijven, zonder er ooit een geproefd te hebben.

Hoe moeten we ons deze weg van opstijgen en zuivering in de praktijk voorstellen? Hoe moet de liefde beleefd worden om de menselijke en goddelijke belofte te verwezenlijken? Een eerste belangrijke aanwijzing kunnen we in het Hooglied vinden, één van de boeken van het Oude Testament, dat bij de mystici welbekend is.

Volgens de tegenwoordig gangbare opvatting zijn de gedichten waaruit het boek bestaat oorspronkelijk liefdesliederen, die wellicht heel concreet voor een Israëlitische bruiloft bedoeld waren en de huwelijksliefde verheerlijkten. Daarbij is het zeer leerzaam op te merken dat in de loop van het boek twee verschillende woorden voor 'liefde' voorkomen. Daar is eerst het woord: 'dodim', een meervoud dat de nog onzekere, onbestemd zoekende liefde aanduidt. Dit woord wordt later opgevolgd door 'ahaba', dat in de Griekse vertaling van het Oude Testament met agape vertaald wordt, dat er qua klank op lijkt en, zoals we gezien hebben, het kenmerkende woord voor het bijbelse begrip van liefde geworden is. In tegenstelling tot de nog zoekende en onbestemde liefde wordt daarmee het ervaren van liefde uitgedrukt, de werkelijke ontdekking van de ander en daarmee het overwinnen van de zelfzucht, die eerder nog de boven- toon voerde.

Het Hooglied wordt in de Rooms Katholieke Kerk gezien als de liefde tussen Jezus en de Rooms Katholieke Kerkgemeenschap. Het is ook als de liefde tussen bruidegom en bruid. De teksten geven woorden aan de verhoudingen, zoektochten en nog meer, met betrekking tot de relatie tussen man en vrouw. Uitwendig zichtbaar en te verklaren, maar de bedoeling is om het innerlijk te lezen. Het begrijpen van deze teksten op een innerlijke manier geeft inzicht in de manier waarop een man zijn innerlijke vrouw kan ontmoeten.

Daarvoor hadden de mannen indertijd dus ook de Hieros Gamos, de praktische, lijfelijke oefeningen om het Hooglied werkelijk te ervaren.

Jezus doet met het Thomasevangelie hetzelfde. Hij geeft teksten die velen als de buitenbeleving van Jezus verwoorden, maar deze verhaaltjes worden heel

anders, wanneer er een innerlijke duiding gezocht wordt. Laat staan wanneer deze woorden innerlijk een plaats krijgen.

Dit Lied der Liederen is een heilig lied om de innerlijke zoektocht van de man te omschrijven. En hier betekent heilig dus letterlijk: het verborgene. Wederom om inzicht te krijgen hoe hij innerlijk androgyn kan worden.

Liefde wordt nu zorg om en voor de ander. Ze zoekt zichzelf niet meer –het verzinken in de bedwelming van het geluk– ze wil het goede voor de geliefde, ze wordt onthouding, ze wordt offerbereid, ja ze wil zelfs offers brengen.

Bij het groeien van de liefde tot grotere hoogte en haar innerlijke zuivering behoort het verlangen naar onherroepelijkheid, en wel in dubbele zin: in de zin van exclusiviteit – 'alleen deze ene mens' – en in de zin van 'voor altijd'.

Iemand heeft een relatie met zijn of haar tegendeel. Mijn "eeuwige" liefdespartner is mijn tegendeel van het moment. Verander ik, dan verandert mijn relatie. Verandert mijn relatie als persoon, dan moet ik mee veranderen; of ik stol gedeeltelijk in mijzelf (ik pas mij aan) of ik zoek een nieuwe bijpassende relatie. Vaak met hetzelfde niet uitgewerkte thema, zodat ik na enige tijd, weer mijn ik-eigen barrières tegenkom. Liefde heeft niet de exclusiviteit van een enkele partner. Dat is gestolde liefde, met een hebzuchtig element.

Zij omvat het hele bestaan in alle dimensies, ook die van de tijd. Dat kan ook niet anders, want haar belofte is gericht op onherroepelijkheid: de liefde richt zich op de eeuwigheid.

Bij de kerk is het zo dat God je allerhoogste relatie is. Daar moet je in geloven, dus is God kneedbaar. Kneedbaar in de zin dat, wanneer je bij een tsunami blijft leven, "dit aan God te danken is". Kom je door een ongeval om het leven, dan ben je eindelijk in de Hemel, bij God. God vangt je hoe dan ook op. Geloof en je wordt zalig.

Bij de ik-eigen, moeizame en innerlijke, onafhankelijke ik-weg naar boven is de route van extase nodig. Je wordt innerlijk goddelijk of heilig en je lichaam is je tempel. En het moment NU wordt dan eeuwig.

Ja, liefde is 'extase', maar geen extase in de zin van het bedwelmende ogenblik, maar extase als een voortdurende weg uit het in zichzelf opgesloten 'ik' naar het loslaten van het 'ik', naar overgave en juist zo naar het vinden van zichzelf, ja, naar het vinden van God: "Wie zijn leven tracht te redden, zal het verliezen en wie het verliest, zal het behouden" (Lc 17,33) zegt Jezus, een uitspraak van Hem die in verschillende varianten in de evangeliën terugkeert (vgl. Mt 10,39; 16,25; Mc 8,35; Lc 9,24; Joh 12,25).

Het loslaten van het "ik", het ego, is belangrijk indien de stoom van de eros opstijgt. Als man dien je je dus in het vrouwelijke te verplaatsen en je over te geven. Vandaar dat vele eros oefeningen in de Tantra hierop gebaseerd zijn. Bij een huidig aangepast leven innerlijk verder leven, verandert niets in de persoon zelf. Pas wanneer het huidig leven onder de loep wordt genomen en bewust wordt, pas dan kan het innerlijke leven (en daarna ook het uiterlijk leven) veranderen. De "erfzonde" die de erosstroom hindert, dient gezien en uitgeleefd te worden, zodat de weg naar boven schoon is. Veranderen om zagezegd weer kinderlijk te worden; in het moment leven met een kinderlijke open mind. Kinderen leven in het moment, in het nu en dat nu is dus de eeuwigheid. Laat de kinderen in je komen en ik zal als een volwassen man die kinderen in mijzelf beschermen en groter laten groeien. Zoals een "inner child" het 'ik-ben' zal veranderen. Ik zal als een vader voor mijn eigen innerlijk kind zijn. Ik zelf word opnieuw geboren door opnieuw mijzelf te veranderen in een persoon die ik wil zijn. Mijn herkansing, mijn nieuwe ik, mijn opnieuw geboren worden. De Vader waar Jezus over spreekt is Hijzelf. Jezus is En Vader En Kind, als toeschouwer van

zijn eigen ontwikkeling en handelen. Een helikopter-view als het ware.

Jezus geeft daarmee zijn eigen weg aan, die door het Kruis tot de Verrijzenis leidt – de weg van de graankorrel, die in de aarde valt en sterft en zo rijke vruchten draagt. Hij beschrijft hier echter ook het wezen van de liefde en het menselijk bestaan op zich, vanuit het middelpunt van zijn eigen offer en zijn daarin tot volmaaktheid komende liefde.

Jezus geeft ons inzicht in zijn androgyne route, de route van verzachting. Hij laat ons zijn innerlijke vrouwelijke eigenschappen zien.

Zijn lijden is niets anders dan het herprogrammeren van zichzelf.

Zeker wanneer alle teksten van Jezus vrij ter inzage zijn wordt dit duidelijk. Het offer dat Jezus brengt is innerlijk te veranderen. Alles dat niet ik-eigen is, wordt weer onder de loep genomen en uitgeleefd. Probleem bij de Rooms Katholieke Kerk is, dat dit instituut het verhaal van de te volgen weg al klaar heeft, voor een ieder. Zij heeft maar Een enkele route, die voor iedereen geldt; richting de Ene Ware God als dogma. De Bijbel is een fossiel boek waar nieuwe teksten, mogelijkheden en routes niet welkom zijn.

Onze tot nu toe nogal filosofische reflecties over het wezen van de liefde hebben ons nu als vanzelf tot het Bijbelse geloof geleid. Aan het begin hebben we de vraag gesteld of de verschillende, ja zelfs met elkaar strijdige betekenissen van het woord liefde naar een of andere innerlijke eenheid verwijzen of dat ze zonder onderling verband naast elkaar moeten blijven staan. In het bijzonder hebben we ook de vraag gesteld of de ons door de Bijbel en de Traditie van de Kerk verkondigde boodschap over de liefde iets te maken heeft met de algemeen menselijke liefdeservaring of er misschien lijnrecht tegenover staat. Daarbij zijn we de twee basiswoorden Eros en agape tegengekomen, Eros om de 'aardse' liefde aan te duiden, agape als uitdrukking voor de liefde die op het geloof gegrondvest en door het geloof gevormd is. Die twee worden vaak ook als 'opstijgende' en 'neerdalende' liefde tegenover elkaar gezet.

*Voor alle duidelijkheid; Eros is dus niet de aardse liefde. Het is vals-aards om 'eros als seks' te benoemen. Eros is dus opstijgend naar de logos en wanneer wij de logos en de eros "schoongebrand" hebben, onze wereldlijke erfzonde verwerkt en opgelost hebben, dan is er een stroming van "zo beneden, zo boven". **De kundalini stroomt en heeft de Heilige Geest verdreven, oftewel: de slang heeft de duif opgevreten.***

Volgens de paus is 'agape' door het geloof gevormd, een bewijs van een technische dwangmatigheid; meer een kunstmatige, godsgerichte stroom. Een vaststaand 'geloofsdenken' richting een kunstmatige god en gegrondvest in het kunstmatige Vaticaan.

Andere Indelingen zijn hiermee verwant, zoals bijvoorbeeld het onderscheid tussen begerende en schenkende liefde (amor concupiscentiae – amor benevolentiae), waaraan dan dikwijls ook nog de liefde die op eigen voordeel uit is toegevoegd wordt.

In de filosofische en theologische discussie zijn deze verschillen dikwijls opgeblazen tot tegenstellingen: de neerdalende, schenkende liefde, agape, zou christelijk zijn; de niet-christelijke, en meer in het bijzonder de Griekse cultuur, zou worden gekenmerkt door de opstijgende, begerende liefde, eros.

Agape is dus als een kunstmatige denkbeeldige Godsstroom vanuit de Bijbel geschreven. Eros is van de Godinnencultus, via de Perzen, India, China en daarna de Grieken, tot ons gekomen. De Grieken hebben deze energiestroom tot een mannelijke stroom proberen te maken (Zie symposion). De energiestromen van beneden naar boven worden omschreven als de verwekkende kracht; de energiestromen van boven naar beneden vormen de scheppende kracht. Daar waar deze energie samenkomt, bevindt zich ons hart, als de kloppende uitdrukking van ons geheel, in lijf en ziel.

Als men deze tegenstelling radicaal dovoert, wordt de essentie van het christendom losgemaakt uit de fundamentele levensverbanden van het mens-zijn en wordt het een aparte wereld, die men dan wel bewonderenswaardig mag noemen, maar die toch afgesneden is van het geheel van het menselijk bestaan.

In werkelijkheid laten eros en agape – opstijgende en neerdalende liefde – zich nooit helemaal van elkaar scheiden. Hoe meer die twee, in verschillende dimensies, in de juiste eenheid met elkaar geraken in de ene werkelijkheid van de liefde, des te meer verwerkelijkt zich het ware wezen van de liefde.

Bij de kerkaanhang zie je hierdoor een overmatige energie in de bovenste regionen. Agape woont boven. Ter compensatie voor de innerlijke erosleegte beneden, wordt dit opgevuld met ongelofelijke hoeveelheden geld (materie); in welke vorm dan ook.

Een naakte paus zonder zichtbare weelde, die zijn uitspraken naakt doet, zal door een psychiater anders gezien worden dan een paus die dezelfde boodschap uitdraagt met rode schoenen en in gouden brokaten kleren, net als bij een koning. Geen volk hebben, betekent geen paus en geen koning kunnen zijn. Wat rest is de psychiatrische inrichting of een andere legale of illegale manier van afzondering.

Ook al is eros op de eerste plaats verlangend, opstijgend – gefascineerd door de grote belofte van het geluk – toch zal hij, als hij de ander nader komt, steeds minder met zichzelf bezig zijn, steeds meer het geluk van de ander willen, steeds meer zorg voor de ander hebben, zichzelf schenken, er voor de ander willen zijn.

Wanneer de man innerlijk zijn erosstroom ontwikkelt en laat verdampen naar boven, is hij in feite beiden, met zichzelf en met de buitenwereld bezig; zo binnen - zo buiten. Maar eerst in den beginne: ik ben de bron, pas dan is de stroom onuitputtelijk.

Het element van agape doet zijn intrede, anders raakt eros in verval en verliest ook zijn eigen wezen.

Voor de zichzelf zoekende man die zich ontplooit is agape een hindernis, een opgevulde en al ingevulde "God". Een hindernis om in zichzelf op te stijgen. De man botst innerlijk tegen de Bijbel.

De opwaartse ladder trede voor trede bestijgen. Bij dit systeem zijn er zeven treden, zeven sporten. Het mooie is dat de ik-eigen ontwikkeling van bijvoorbeeld de eerste sport gelijktijdig de verandering naar boven doorgeeft. Verandert er boven iets dan "weet" beneden dit ook direct.

De beschrijvingen van dit systeem zijn onder meer terug te vinden bij de tantra en bij de zeven initiaties van de Mythras aanhangers, maar ook komt dit uitgebreid aan bod bij de zeven chakra's.

Van de andere kant is het ook onmogelijk voor de mens om alleen van de schenkende, neerdalende liefde te leven. Hij kan niet alleen maar geven, hij moet ook ontvangen. Wie liefde wil schenken, moet haar zelf ook krijgen.

Wie liefde wil schenken moet haar ook ZIJN en niet krijgen. Het is geen ruilhandel.

Zeker, de mens kan – zoals de Heer ons zegt – tot bron worden, waaruit stromen van levend water vloeien (vgl. Joh 7,37-38). Maar om zo'n bron te worden, moet de mens zelf steeds weer uit de eerste, de oorspronkelijke bron drinken – bij Jezus Christus, uit wiens geopende hart de liefde van God zelf stroomt (vgl. Joh 19,34).

Jezus is eigenlijk zijn eigen bron en dient uitsluitend als voorbeeld. Niet neergeschreven zoals de Rooms Katholieke Kerk dat doet, maar veel krachtiger. Het hart van Jezus stroomt niet over van een ingehuurde psychische entiteit "God", maar gaat automatisch vanuit zijn eigen verwerkelijking of verwezenlijking van zijn leven. Daar hoeft hij niets meer voor te doen. Hij IS zo. Hij is een voorbeeld en geen aftapkraan. Iedereen kan zijn eigen bron worden.

De Kerkvaders hebben in het verhaal van de Jakobs ladder op velerlei wijzen een symbool gezien van deze onlosmakelijke band tussen opstijgen en neerdalen, van eros die God zoekt en agape die het ontvangene doorgeeft. In deze Bijbelpassage wordt verhaald dat de aartsvader Jakob in een droom boven de steen die hem als hoofdkussen diende een ladder zag waarvan de top tot in de hemel reikte en waarlangs engelen opstegen en afdaalden (vgl. Gn 28,12; Joh 1,51).

De steen bestaat hier uit een wit en een zwart vlak; het androgyne. Hij legt daar zijn hoofd op, terwijl de engelen de symbolische, inwendige trappenlopers of vliegers naar zijn extase zijn; in chakratermen: de zeven woningen in het huis van mijn Vader. Extase kan in de logos ook in stilte ervaren worden en duurt slechts een flits. Extase in het lichaam is echter nadrukkelijker aanwezig. Volledige extase is op te wekken door je lijf warm te maken, waarbij de cellen sneller gaan bewegen. De ontstane warmte transporteert de gloed naar boven.

Daarnaast haalt hij ook nog het voorbeeld van Mozes aan, die iedere keer weer de tent van samenkomst betreedt en met God in gesprek is, om van God uit er voor zijn volk te kunnen zijn. "Binnen [in de tent] wordt hij omhooggetrokken door de beschouwing; buiten [de tent] neemt hij de last van de lijdende op zich – intus in contemplationem rapitur, foris infirmantium negotiis urgetur"(5).

Of je nu spreekt over tent, tempel, woning, huis, aards paradijs of over het hof van Eden, met alles wordt het lichaam zelf bedoeld. Niet het Lichaam van Jezus, maar je eigen lichaam. Dus de tent van Mozes is niet meer dan zijn lichaam. Met de bijbehorende, innerlijke verhalen laat hij door zijn daden zien hoe het buiten de tent, ook in het dagelijks leven kan zijn. Zo binnen, zo buiten.

Hiermee zijn we gekomen tot een eerste, zij het nog zeer algemeen antwoord op de twee bovengenoemde vragen: uiteindelijk is 'liefde' één enkele werkelijkheid, maar ze heeft verschillende dimensies – soms kan de ene kant dan weer de andere sterker naar voren komen.

Als de twee kanten echter geheel los van elkaar geraken, ontstaat een karikatuur of in ieder geval een verkommerde vorm van de liefde.

Deze karikatuur is bij het instituut Vaticaan maar al te goed zichtbaar; een karikatuur van naastenliefde. Gebaseerd op een “ik-ben-macht” en met een gebrek aan de ik-eigen verwezenlijking. Zoals bekend met miljoenen slachtoffers, zowel bij de magiërs van de Rooms Katholieke Kerk, alsook bij de gelovigen en “heidenen”.

Jezus maakte geen slachtoffers. Het is dan ook triest om te zien dat de Rooms Katholieke Kerk Jezus ingepalmd heeft. Misschien wel de grootste misdaad ooit.

En we hebben ook al in principe vastgesteld dat het Bijbelse geloof geen wereld naast of zelfs tegenover het menselijke oergegeven van de liefde opwerpt, doch de hele mens aanvaardt, zuiverend ingrijpt bij zijn zoeken naar liefde en daarbij nieuwe dimensies biedt. Dit nieuwe van het Bijbelse geloof toont zich vooral op twee punten die extra aandacht verdienen: het godsbeeld en het mensbeeld.

Op de eerste plaats houdt de Bijbel ons een nieuw beeld van God voor. De ene God, waarin Israël gelooft, heeft zelf lief. Zijn liefde is bovendien een uitverkiezende liefde; uit alle naties kiest Hij Israël en heeft het lief – evenwel met het doel zo de gehele mensheid te genezen. God heeft lief en zijn liefde mag zeker eros genoemd worden, maar ze is ook volledige agape.

Wanneer je de Bijbel leest, blijkt dit boek niet geschikt voor jeugdige lezers. God moordt, geeft opdracht tot moorden, heeft geen partner en is een “bijeengeschreven” machtsfiguur, met als doel een instituut op te richten dat boven de wereldlijke macht stond en staat. Alleen al de opmerking dat God kiest, is een bewijs van een interne goddelijke dualiteit. God als grote genezer is te veel eer. God is geen Eros, omdat Eros persoonlijk is en geen “gegeven van buitenaf”, maar God is wel de binnengedrongen agape, als een dief van de psyche aanwezig.

Voor de profeten Hosea en Ezechiël hebben Gods hartstochtelijke liefde voor zijn volk beschreven door het gebruik van vrijmoedige erotische beelden. Gods verhouding met Israël wordt beschreven middels de metaforen van verloving en huwelijk; daarom is afgoderij overspel en prostitutie.

God als initiatiefnemer wordt hier zelf degene die overspel pleegt. Hij trekt de vrije, “ik-ben-zelf” energie naar zich toe en probeert de vrije geest van de mens zich toe te eigenen; op straffe van....

Terwijl de innerlijke erosstroom feitelijk het heilige der heiligen is, door androgyn proberen te worden. Terugkeren naar de oorsprong; de samensmelting van de eicel met de zaadcel. Het is met name in deze flits dat wij androgyn waren.

Vanuit het Godsbeeld van de Rooms Katholieke Kerk wordt het verlaten van dit Beeld als overspel en eros als prostitutie bestempeld.

Vanuit de verwerkelijking van het androgyn-zijn is God de Vader eigenlijk de indringer en het afgodsbeeld en is de eros veel meer de gedeeltelijke drager van ‘Ik Ben die Ik Ben’.

Bovendien is het een samensmelting die de paus niet waar kan maken. Omdat hij de afgod in zijn logos vereert en de oergodin in zijn eros ontkent. Hij is dus noch in de logos zichzelf, noch in de eros. Hier spreekt een man, die om de soort te laten overleven, totaal nutteloos is. Hij is immers kinderloos.

Hier vinden we een concrete verwijzing, zoals we gezien hebben, naar de vruchtbaarheidsriten en hun misbruik van eros, maar ook een beschrijving van de verhouding van trouw tussen Israël en God.

Gods eros voor de mens is – zoals we al zeiden – ook geheel en al agape. Dit is niet alleen het geval omdat deze liefde volledig om niets wordt geschonken, zonder enige voorafgaande verdienste, maar ook omdat het vergevende liefde is.

God heeft niets met eros; dat behoort aan de Godinnen. God woont in het hoofd. Hij denkt.

God is de oerbron van alles wat er bestaat; maar deze oorsprong van de schepping van alle dingen – de Logos, het oerverstand – heeft tegelijkertijd lief met alle hartstocht van de ware liefde. Daarmee is eros op het hoogste plan getild, maar tegelijkertijd zo gezuiverd dat hij met agape versmelt.

Naar mijn mening pure diefstal. Het is namelijk niet God die de oerbron is; God is een afgodsbeeld en de heiligen van de Rooms Katholieke Kerk zijn zijn vertegenwoordigers. Het is juist het androgyn, het Godinnelijke en Goddelijke samengesmolten, dat de oerbron van ons zijn is. Daar waar je terecht komt wanneer je inderdaad eros naar “boven” stuurt en laat verdampen in de logos. Op dat moment is er geen Godin of God meer, want ook zij zijn verdampt en komen we zo terecht in de spiritualiteit. Het boven-Godinnelijke/Goddelijke universum, daar waar de dualiteit één is.

Zo kunnen we begrijpen dat het opnemen van het Hooglied in de canon van de heilige Schrift al zeer vroeg verklaard werd uit de interpretatie dat deze liefdesliederen uiteindelijk de verhouding van God tot de mens en van de mens tot God beschrijven.

Het Hooglied beschrijft de innerlijke samensmelting van het vrouwelijke en mannelijke principe, welke noch eigendom is van Godinnen en Goden. Het is een reflecterende zoektocht van het individu.

Zo is het Hooglied zowel in de Joodse als in de christelijke literatuur tot bron van mystieke kennis en ervaring geworden, waarin het wezen van het Bijbelse geloof tot uitdrukking komt; ja, de mens kan zich met God verenigen – de oerdroom van de mens.

De oerdroom betekent hier androgyn worden, terugkeren naar daar waar wij vandaan komen, hetgeen via

de Bijbelgod juist verhinderd wordt. Kennis opdoen die mystiek is en mystieke ervaringen ondergaan.

Die vereniging is echter geen versmelting, geen ondergaan in de naamloze oceaan van het goddelijke, maar het is eenheid die liefde schept, waarbij beiden – God en de mens – zichzelf blijven en toch geheel één worden: “Wie zich met de Heer verenigt, is met Hem één geest”, zegt de heilige apostel Paulus (1Kor 6,17).

Het gaat hier om de versmelting. Trainen met aloude technieken, zonder God of Godin, maar met het vrouwelijke en mannelijke deel in jezelf. Het is juist dat wie zich met de heer, die in de logos zetelt, verenigt, één is met de geest, met het halve zijn. Echte mannen willen liever meer; niet de helft. Echte mannen zoeken en willen de eenheid van Zijn, dus inclusief, met eros en logos.

Het eerste nieuwe element van het Bijbelse geloof ligt, zoals wij gezien hebben, in het godsbeeld; het tweede, daarmee innerlijk verbonden, vinden we in het mensbeeld.

Het bedoelde godsbeeld is leven met een manco, want het blijft uitsluitend in de mannensfeer. Het mensbeeld is de gelijkwaardigheid van de vrouw en de man. Kinderen willen mamma en pappa ook als gelijkwaardig ervaren en niet alleen met pappa aan tafel zitten.

Het scheppingsverhaal van de Bijbel spreekt over de eenzaamheid van de eerste mens, Adam, die God een hulp aan zijn zijde wil geven.

Hoezo is de eerste mens Adam? Adam is de helft van de mens. De andere helft is de vrouw en zeker geen “hulpje”. Hier komt het Godsaapje uit de mouw.

De eerste vrouw van Adam was Lilith. Een maagdelijke vrouw, dat wil zeggen, een ‘helemaal-vrouw’, een volledige vrouw; een tweeslangenvrouw, pur-sang; een totale eros- en logosvrouw.

Toen de missionarissen in Afrika bij de geslachts-gemeenschap zagen dat het gebruikelijk was dat de man de vrouw via de achterzijde “nam”, vonden deze Godsmannen deze vorm van seks te dierlijk. Zij onderwezen de “inboorlingen” dat het beter was dat de vrouw op haar rug moest liggen en de man op haar voorzijde, hetgeen bij de geslachtsgemeenschap een volledig andere energie opwekt.

Zo heeft het fresco in de Sixtijnse kapel, met God die zijn rechterarm (de logosarm, de mannelijke arm) naar Adam uitstrekt, naast zich en achter zich de uitbeeldingen in personen van de dierenriem; zeg maar de psyche van ieder dierenriemteken. Illustratief voor dat tijdperk van het geloof in de dierenriem dat in bezit genomen wordt door de nieuwe “geestheerser”; vanuit de ontelbare Godinnen en Goden, via de nieuwe alleenheerser “God” naar de onderdanige man, de ideale Godsvolger, de bange man; de nep volwassen man met een luier om.

Wanneer de Rooms Katholieke Kerk Adam als de eerste mens ziet, bestaat Adam dus eigenlijk uit zowel het mannelijke als ook het vrouwelijke en is daarom androgyn. Punt is echter dat deze Kerk het vrouwelijke deel IN Adam ingeruild heeft voor een mannelijke God die de weg weet, ter vervanging van de vrouw.

Geen van de andere schepselen kan voor de mens deze hulp zijn die hij nodig heeft, ofschoon hij alle dieren van het veld en alle vogels een naam geeft en deze zo in de context van zijn leven betreft. Dan maakt God uit een rib van de man de vrouw. Nu vindt Adam de hulp waaraan hij behoefte heeft: “Eindelijk, dit is been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees” (Gn 2,23).

Door de vrouw hier nietszeggend te maken, haar eros te ontnemen, duidt op een angstbeeld van de man. Een pijnlijk verhaal voor de bewuste vrouw en man.

Een echte man wil een echte vrouw; compleet, met alles erop en eraan.

Daarachter kan men begrippen zien zoals die bijvoorbeeld in de door Plato vermelde mythe tevoorschijn komen; de mens zou oorspronkelijk bolvormig zijn geweest, dat wil zeggen geheel op zichzelf gericht en zelfgenoegzaam. Hij werd echter door Zeus als straf voor zijn hoogmoed gehalveerd, zodat hij nu voortdurend naar de andere helft van zichzelf verlangt, waarnaar hij op weg is, om weer heel te worden(8)

Plato’s mening is terecht dat wij bolvormig zijn. Bolvormig zoals de aarde. Eivormig, met het vrouwelijke en het mannelijke samen in het ei, in de bol. Maar hij beweert ook dat wij samen met z’n vieren zijn. Twee in de vrouw en twee in de man. De een zoekt en verlangt naar de ander om een “waarlijk” ei, cocon of heel mens te worden. Als in een speurtocht waarbij je op zoek bent naar je tegendeel.

In het Bijbelverhaal is geen sprake van straf, maar wel is er de gedachte dat de mens als het ware onvolledig is – van nature op weg om in de ander zijn heil te vinden, dat hij slechts in het samenzijn van man en vrouw ‘heel’ wordt.

De mens is in principe al volledig, maar wel samen met een donker, onbewust en gelijkwaardig ander deel. Typisch ‘God’ om de positie van de vrouw in het scheppingsverhaal van de Bijbel geen straf te noemen.

Het Bijbelverhaal besluit dan ook met een profetie over Adam: “Daarom zal een mens zijn vader en zijn moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één zijn” (Gn 2,24).

Hier raakt de Bijbel van het pad af. De Bijbel spreekt over de mens; toch als vrouw en man en niet als man alleen. ‘God’ ziet echter vrouw en man, als zijnde ieder een deel van de mens, als uitsluitend man; met als resultaat twee mannelijke delen in de man, de logos met de Godswoorden en de eros, gescheiden van het geheel vrouwelijke, ingevuld door het ‘hulpje van de

man', Eva. De Bijbel bewijst hiermee inderdaad een boek te zijn, alleen voor machtsmannen, zoals 'God' uitsluitend machtsmannelijk is.

"Daarom zal de man zijn moeder en vader verlaten en zich hechten aan een vrouw, en die twee zullen één worden." (Androgyn)

"Daarom zal de vrouw haar moeder en vader verlaten en zich hechten aan een man, en die twee zullen één worden." (Androgyn)

Deze profetie heeft twee belangrijke aspecten. Eros is als het ware van nature in de mens zelf verankerd. Adam is op zoek en "verlaat zijn vader en moeder" om de vrouw te vinden; alleen samen vertegenwoordigen zij de hele mensheid, worden samen "één vlees". Het tweede is niet minder belangrijk. Eros verwijst vanaf de schepping naar het huwelijk, naar een verbintenis die uniek en onherroepelijk is. Zo en alleen zo beantwoordt hij aan zijn diepe doel.

Klopt helemaal, maar wel op zoek naar het huwelijk IN de man. Een gelijkwaardige hechting van het Vrouwelijke en het Mannelijke. Twee slangen die opstijgen.

Jezus Christus – de mensgeworden liefde van God

De antieke wereld had ervan gedroomd dat uiteindelijk het werkelijke voedsel van de mens – datgene waarvan hij als mens leeft – de Logos, de eeuwige wijsheid, is; diezelfde Logos is nu waarlijk voedsel voor ons geworden – als liefde. De Eucharistie haalt ons binnen in Jezus' zelfgave.

We ontvangen niet alleen maar statisch de mensgeworden Logos, maar we worden binnengehaald in de dynamiek van zijn zelfgave. 14. Maar nu moeten we nog een aspect bekijken. Deze 'mystiek' van het sacrament is sociaal van aard, want in de sacramentele communie word ik verenigd met de Heer, evenals alle andere mensen die de communie ontvangen. Zoals de apostel Paulus zegt: "Omdat het brood één is, vormen wij allen tezamen één lichaam, want allen hebben wij deel aan het ene brood" (1Kor 10,17).

Ziehier de mensgeworden liefde VAN God. Je moet maar durven. Jezus is in feite het tegenovergestelde

van "God de Vader", wat wij in het tweede boek zullen bespreken.

De "waarlijke liefde, de logos van de Bijbel" is te herlezen in de geschriften. Die geschriften staan overigens vol met oorlogen, vernietiging en vrouwonvriendelijkheden; toch wel het tegenovergestelde van Jezus.

In de Mythras cultus bestonden de zeven initiaties. Gewoonte was om tijdens het avondmaal samen het brood en het stierenvlees (of, indien weinig voorhanden, het kippenvlees) te delen. Daarmee werden de mannen, uitsluitend mannen in een verbond van het gezamenlijk tafelen, verbonden. Zij aten en dronken het lichaam van de stier, het vlees en het bloed. Soms werden de mannen met het stierenbloed overgoten; het delen van de wijn was in die tijd, zoals nu nog, vanzelfsprekend. Door uit te spreken: dit is mijn lichaam en dit is mijn bloed, werden de Mythrasvolgers gelijk Mythras, de stierendoder, de Sol Invictus. Nieuw was dat niet alleen de heerser, de koning, farao of keizer de Sol Invictus was, maar dat iedere man, die deze initiaties volbracht, ingewijd werd in de heilige (verborgen) riten en zo zelf de 'ik-ben-Mythras' kon worden; zelf God kon worden.

Jezus vereenzelvigd zich met de noodlijdenden: de hongerigen, de dorstigen, de vreemdelingen, de naakten, de zieken, degenen die in de gevangenis zitten. "Al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringste van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan" (Mt 25,40). Liefde tot God en tot de naaste versmelten; in de geringste ontmoeten wij Jezus zelf en in Jezus ontmoeten wij God.

God wordt telkens met Jezus verwart. God is een machtssysteem; Jezus is eigenliefde, en daardoor als man, mensenzelfde.

Het zijn met name de vrouwelijke kwaliteiten die Jezus naleefde. Iets wat voor die tijd, behalve dan voor zijn

voorganger Mythras en zijn volgelingen, allerm minst vanzelfsprekend was. Niet voor niets was de Mythrascultus een soldatencultus. In plaats van de Heer buiten zichzelf te plaatsen, gingen zij met de oosterse inbreng, in zichzelf zoeken; een ware hype voor die tijd, wederom tenietgedaan door de opstanding van de Rooms Katholieke Kerk en uitgebeeld door het Vaticaan (Die de Mythrascultus in grote mate overgenomen heeft).

We hebben aan het begin gesproken over het proces van zuivering en rijping, waardoor eros helemaal zichzelf wordt, liefde in de volle zin van het woord. Rijpe liefde mobiliseert alle vermogens van de mens en schakelt om zo te zeggen de hele mens in. De ontmoeting met de zichtbare manifestaties van Gods liefde kan in ons het gevoel van vreugde opwekken dat voortkomt uit de ervaring van het geliefd zijn.

Bij de werkelijke verbinding in jezelf, stroomt de liefde vanzelf, dag en nacht; juist los van het geliefd zijn

Liefde groeit door liefde. Ze is 'goddelijk' omdat ze van God komt en ons met God verenigt, en in dit proces van eenwording maakt ze ons tot een 'wij', dat al onze verdeeldheid overwint en ons één laat worden, zodat uiteindelijk "God alles in allen" is (vgl. 1Kor 15,28).

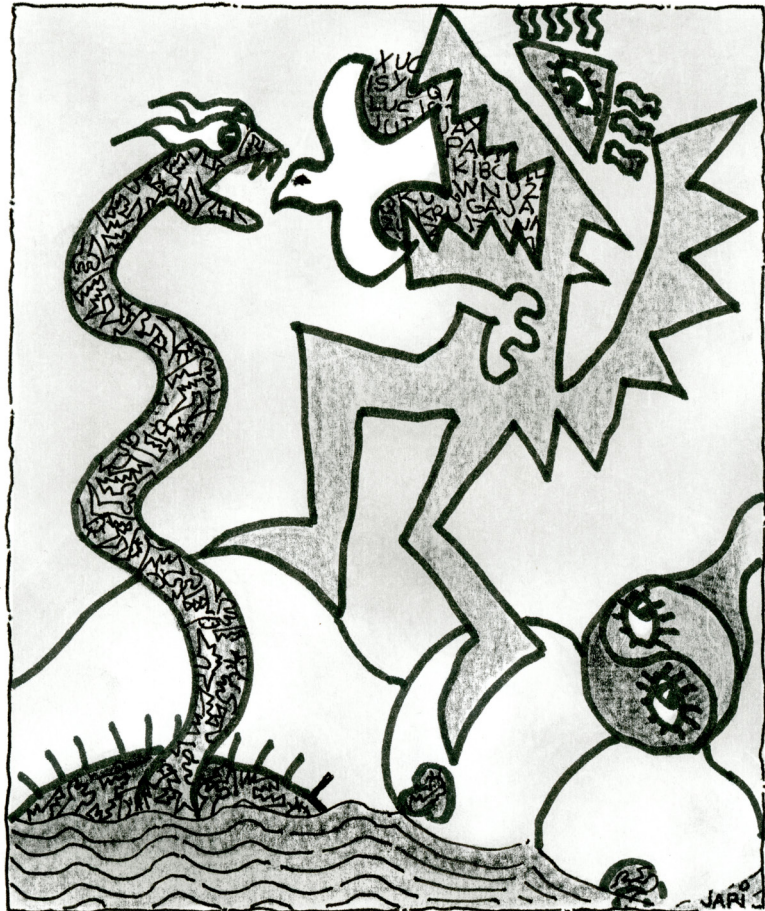
Een misverstand, want liefde groeit namelijk niet door liefde van anderen. Liefde groeit door eigen verandering. Wanneer androgyn zijn bereikt wordt, IS men liefde. Dan bestaan er geen Godinnen en Goden meer. Dan is men er zelf EEN.

Opmerking: We zien dus dat de paus zich heeft teruggetrokken tot het Heilige Woord. Een knap staaltje logistiek door eenvoudig de waarheid middels een boek te verkondigen en waar op de meeste hotelkamers een Bijbel ligt.

Marketing technisch een goudmijn, wereldwijd. Geen gesleep met beelden, rituelen en dergelijke. Dat de Rooms Katholieke Kerk het lichaam offert, daar zit de Godsmannenkliek niet mee. Als God de Vader zijn

Zoon offert aan het kruis, wie is de Paus dan om niet mee te doen? Zo boven, zo beneden! Ratzinger is een ware volgeling van Augustinus, die pleit voor de Civitas Dei (Godsstaat) en de Civitas Diaboli (duivelse staat), zoals in het Vaticaan verwezenlijkt; met de Paus als alleenheerser.

Zo beneden, zo boven.

Eva en Adam

4 Eva en Adam.

De Vruchtbare Sikkel is, zoals reeds eerder besproken, een gebied in het Midden-Oosten, waar al in een zeer vroeg stadium nederzettingen ontstonden. De vruchtbare volle grond was uitermate geschikt om gewassen te verbouwen en het vee te laten grazen. De rivieren, die vanuit het hooggebergte naar beneden stroomden, zorgden voor een verse waterhuishouding. Hier ontstond een waar aards paradijs voor mens, dier en plant.

Het woord paradijs komt van Paradeisos, dat park betekent. De Grieken vertaalden het van het Iranese woord pairidaeza, afgebakend land, ommuurde tuin, omwalling, omheining. Reeds 1.000 voor Christus sprak men in de Avestische taal, waarin de boeken van de Perzische profeet Zarathustra geschreven zijn, over paleistuinen waarin een grote weelde aan planten, bloemen en struiken tot bloei kwamen. Zo was er ook een enorme verscheidenheid aan uitheemse dieren, bijeengebracht om de overvloedige rijkdom aan verschillende diersoorten, van de toen bekende wereld, te tonen. Met een beetje fantasie ontstond hier de eerste openbare dierentuin in een exotisch park. Een waarlijk aards paradijs dus. Kortom; hier waren alle ingrediënten voorradig, om er een verhaal in te plaatsen dat het gewone na-apersvolk kan begrijpen.

De Avestische taal heeft haar invloeden van de Indische veda's. De inhoud van deze geschriften, de veda's, gaan over de esoterische zoektocht van de mens middels een spiritueel esoterisch perspectief. De zoektocht naar een juiste ik-eigen vriendelijke levenswijze.

Deze Hof van Eden kwam naderhand op papier te staan als het aards paradijs van Adam en Eva. Eigenlijk Eva's paradijs weliswaar, maar niettemin een perfecte setting om een groot nieuw mannen-machts-verhaal te schrijven, waardoor de mannen thuis de Kleine Goden worden.

In deze tuin wordt in het bijzonder over twee bomen en een dier gesproken. Het verhaal spreekt over de levensboom, de appelboom en de slang. De thema's van levensboom en slang(en) zijn overigens matriarchaal verankerde begrippen.

Dit is het moment bij de overname en introductie van de aangepaste Rooms Katholieke Kerk Jezus. We spreken over de aangepaste Jezus, omdat zijn eigen woorden aangepast zijn aan de wensen van de geschiedschrijvers van de bijbel. Deze Jezus wordt door de Bijbelschrijvers opgevoerd als de nieuwe levensboom. De levensboom is tot dan een uitdrukking van de matriarchale oermoeder geweest en wordt hier in de bijbel her-ingekeurd door de Zoon. Ziehier de overgangsgeschiedenis van het matriarchaat naar het patriarchaat. Plat gezegd, van Ma naar Pa. Of van esotherisch naar exotherisch; van binnen naar buiten.

De Rooms Katholieke Kerk Jezus moet de plaats innemen van de oermoeder; een onnatuurlijk proces, maar in de mannentaal en mannenwereld is bijna alles mogelijk. De verzachting van de man, door de Rooms Katholieke Kerk Jezus verwoord, kwam door zijn uitspraken die een rechtvaardiging-principe inhielden, tot het volk. Eerder was Mythras, een Perzische "verlosser", Jezus voorgedaan. Dit zal in het volgende boek nader toegelicht worden.

De heersende oorlogvoerende krijgsheren werden geconfronteerd met een hernieuwde visie van een "esoterische" man. Er kwamen "kalme woorden", Jezus de Rooms Katholieke Kerkpion, sprak over "tevredenheid en een vervuld verlangen". Een zachtere vorm van mannentaal in plaats van schreeuwend op het paard rond galopperen. Jezus werd de nieuwe "levensboom". Aangestuurd en daarna, na gedane arbeid, geofferd door zijn Vader.

1e fase: De levensboom van de oermoeder wordt de levensboom van de Rooms Katholieke Kerk Jezus. Daarna nestelt Hij zich in de "buik"; in de eros, zoals bij stuivertje wisselen. Vervolgens komt de macht van

de Rooms Katholieke Kerk, het Vaticaan, terecht in de buik van de gelovige man.

Er was ook nog de tweede boom, ook vruchtdragend; de appelboom. Was de eerste boom nog de oorspronkelijke vijgendragende boom, deze tweede gaf als beloning "kennis van goed en kwaad".

De boom van de kennis van goed en kwaad droeg de vruchten die door God verboden waren. Hiervan eten betekende, dat de mens het aards paradijs, de eros moest verlaten. God wilde immers de mannen in de logos vangen.

"Toen dacht God, de HEER: Nu is de mens aan ons gelijk geworden, nu heeft hij kennis van goed en kwaad. Nu wil ik voorkomen dat hij ook vruchten van de levensboom plukt, want als hij die zou eten, zou hij eeuwig leven." (NBV, Gen 3:22)

Hier betekent het oorspronkelijke eten van de levensboom, het eeuwige leven, het androgyn zijn (wit en zwart). Iets dat God probeerde te verhinderen, daar Hij de enige wilde zijn die het eeuwige leven mag hebben. Hij noemt zich niet voor niets de Eeuwigheid.

De vrucht die aan de oer-levensboom hing, was de vijg. Het hout van de boom werd ook gebruikt om kisten voor overledenen te maken. Een verpakking voor het eeuwige leven na de dood. De wilde vijgenboom werd met de Moedergodin in verband gebracht, als zijnde de levensboom. Als vruchtbaarheidssymbool (de vijg is gelijk de vulva) werden vijgentakken in de Godinnentempels aan elkaar doorgegeven. Tijdens de orgiastische rituelen werd het vruchtvlees genuttigd als communie en het sap symboliseerde het levenssap van de Godin.

Om deze diepgewortelde bijeenkomsten te kunnen herschrijven kwamen de schrijvers met een variant, de appel. Snij een appel doormidden en de overeenkomst met de geopende vijg en vulva is duidelijk. Daarbij is

het natuurlijk ook zo dat de appel een grotere bekendheid heeft in de rest van de nog te veroveren wereld.

Lukas 19:4

4 En vooruitlopende, klom hij op een wilden vijgenboom, opdat hij Hem mocht zien; want Hij zou door dien weg voorbijgaan. 5 En als Jezus aan die plaats kwam, opwaarts ziende, zag Hij hem, en zeide tot hem: Zacheus! haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven. 6 En hij haastte zich en kwam af, en ontving Hem met blijdschap. 7 En allen, die het zagen, murmureerden, zeggende: Hij is tot een zondigen man ingegaan, om te herbergen

Esoterisch vertaald staat hier: Verblijvende in de eros-energie van de oervrouw kwam Jezus, plaatsvervangend, in de Eros (huis is lichaam) van Zacheus. Het vrouwelijke maakte plaats voor de nieuwe Bijbel-Jezus. En allen zeiden: Kijk, de zondige vrouwelijke levensboom IN Zacheus heeft plaatsgemaakt voor de nieuwe Rooms Katholieke Kerk-Jezus-levensboom. Jezus is nu IN hem. (Met het programma van God de Vader, de Bijbel)

Van vijg, via appel, via Jezus naar de alleenheerser God. Vandaar dat de woorden van Jezus, die in de Bijbel slechts gedeeltelijk de bron van Zenmeester Jezus aangeven, door God de Vader vervuld zijn. Er moest immers een vrouwonvriendelijk doel mee bereikt worden. De teksten van de gnostische Jezus zijn veel interessanter, omdat deze niet bevuild zijn door de bijbelschrijvers. De Bijbel heeft de originele woorden gestolen en verdraaid. En ook de gnostische woorden van de zenmeester buiten het Bijbelboek gehouden.

De eerste “vijgenvrouw” van Adam was Lilith.

Sinds duizenden jaren werd zij als oervrouw, vanwege haar zuiverheid, vlekkeloosheid en maagdelijkheid in tempels geëerd. En ook Lilith heeft ontelbare oervrouw-namen in de loop der eeuwen gekregen. Qua

energie kun je Lilith ook lezen als Cybele, beide zijn beschreven als oergodin.

Lilith leerde mannen om in hun onder-niet-ontwikkeld wezen te zoeken, door middel van de erosrituelen; de door de paus zo verguisde Hieros Gamos. Aangezien Lilith weigerde blijvend “onderop” te liggen, echte vrouwen liggen niet uitsluitend ‘onderop’, was zij voor Adam, de Godsvolger te veel oervrouw.

Lilith had de kunde om de twee kundalini-slangen te temmen en naar believen te laten “opstijgen”. Nogmaals, te veel vrouw voor Adam. Adam was immers door God geprogrammeerd om naar de logos te vluchten en vandaar uit verder te (over)leven.

De tweede vrouw van Adam was de appel-vrouw Eva. Moeder van al het leven, genoemd. We zien hier het inleveren van het oer-moeder begrip. Oermoeder klinkt krachtiger dan, “moeder van al het leven“.

Er moest vanuit de Bijbel een sprong gemaakt worden van de blijvende eros-Lilith, naar de Adam helpende logos-Eva. De twee slangen van Lilith waren nu weggeschreven. De orgiastische oervrouw Lilith transformeerde naar Eva, de moeder van al het leven. Haar taak, Eva's opdracht, was om voortaan veel kinderen te baren en verder “mondje dicht” te houden. De samenleving was vanaf nu, in de Abraham-landen, een geestelijke mannenzaak geworden.

2e fase: De oermoeder in de buik, in de eros, is weg bij de man. De Rooms Katholieke Kerk Jezus heeft haar plaats ingenomen. Eva moet ook weg. En het is wederom de vrouw die stabiel de angstige man voorgaat. Zij, Eva zegt, eet maar, dan ga je naar boven in de Logos en Adam volgde. Eva kon dit doen, omdat zij als vrouw altijd in haar eigen oer-moederschap is blijven zitten. De Bijbelverhalen zijn immers voorleesverhaaltjes voor bange mannen.

Resultaat: de man leeft verder met de Rooms Katholieke Kerk Jezus als lijdend voorwerp in zijn buik.

De tweeslangen-cultus, het androgyne zijn, was woordelijk uitgeschakeld. Eva droeg nog altijd haar slang in zich, voor haarzelf, maar de man luisterde voortaan naar zijn nieuwe God, de God van (Bijbel) kennis; de God van logos, de God zonder slangen.

Het verhaal moest tot een einde geschreven worden, tot doel het vrouwelijke geheel en al “malus” te maken, daar er uitsluitend een mannencultuur moest overblijven. Het woord malus betekent zondig, in het Latijn ook wel appel genoemd.

De twee slangen.

Even een zijwaartse beweging richting India. Waarom India? Omdat van daaruit vele invloeden in de tuin, de Hof van Eden, geplant zijn; daarover later meer. In India wordt Shakti vereerd als de oermoeder. Haar tegendeel om androgyn te worden is Shiva, het mannelijke, de allerhoogste kennis. Hier zijn beide dualiteiten duidelijk aangegeven in gelijkwaardigheid, wederom uit te splitsen in de eros en de logos. Beide innerlijke transformatie-energieën vinden hun oorsprong in de tantristische cultuur. Met de twee slangen, zijnde de vrouwelijke en mannelijke slang, wordt een systeem aangeboden om innerlijk androgyn te worden. Bij het ontwaken van het slangenvuur in het stuitje wordt een innerlijke energetische weg naar boven als het ware schoongebrand; richting zelfverwerkelijking, om daardoor uiteindelijk de ik-eigen, persoonlijke verlichting te bereiken.

De ene slang.

Om het verhaal duidelijk te maken werd de slang in Eva buiten haar geplaatst. Het moet gezien worden als het slangenvuur IN haar. Eva was als vrouw kundig genoeg om met haar interne slang om te gaan. Ze kon zelfs de originele twee slangen verenigen om van daaruit de verbinding met het mannelijke aan te gaan. Vandaar dat zij Adam met een gerust hart de appel kon aanbieden. Ze wist waar ze het over had. Je gaat gewoon met de eros-energie, naar de logos-energie; niets mis mee en dan weer naar beneden. Vrouwen kunnen dat van nature heel eenvoudig, omdat zij nu eenmaal vrouw zijn.

God, onze mannetjesputter, had er belang bij Eva de oervrouw te vernietigen. Anders kon hij immers niet op zijn zelf verzonnen troon gaan zitten.

Door Eva uit de rib van Adam te laten komen is er al een minderwaardige positie voor haar geschreven. Met de verbinding van eros naar logos, door middel van een kistje appeltjes, wijst zij haar Adam de weg naar boven, waarna de Rooms Katholieke Kerk Jezus snel de leeggekomen plek in de eros bij de man opvult.

Eva liet zich de appel goed smaken, maar Adam schrok zich kapot. Hij kon niet meer terug naar zijn “gevoel”, tenzij hij de Rooms Katholieke Kerk Jezus er uit zou verwijderen. Uit de geschiedenis zou blijken, dat heidens gedrag, maar al te vaak met de letterlijke, lichamelijke dood bekocht werd.

Oervrouwen kunnen zeer goed omgaan met goed en kwaad; mannen zoals Adam niet. De huidige godsdienstige mannen hebben voorleesteksten nodig om tot enig besef van goed en kwaad te kunnen komen.

Aangekomen bij de zondeval is wederom een perversiteit van het geheel. Het is natuurlijk de vrouw Eva die de zondeval veroorzaakt, omdat zij Jezus, de Rooms Katholieke Kerkinfanterist, niet toelaat en God de Vader al helemaal niet. Zij wil gewoon bij de oervrouwen blijven, maar helpt de man door als eerste in de appel te bijten. Daarna volgt Adam als een lulletje rozenwater en verbreekt de natuurlijke verbinding met haar. Adam vlucht en “de vrouw” krijgt de schuld.

Toen de vrouw nog oergodin was, hoefden vrouwen en mannen zich niet te schamen. Zij waren beiden in de Hieros Gamostempel bloot, naakt; dat wil zeggen, helemaal aanwezig, om via de slangenverbintenis zelf eeuwig te kunnen worden, in het moment te kunnen leven. De driften en emoties konden uitgeleefd worden, om zichzelf zo schoon te branden en af te dalen tot werkelijke gevoelens; gevoelens zonder de negatieve lading van wraak of angst. Dat is wat de “kundalini-slang” doet.

Nu beide, volgens het verhaal van de Bijbel, de eros ingeleverd hebben, wordt dit met een voorhangetje symbolisch weergegeven. De erosbedekking, het vijgenblad, geeft aan dat er iets onnatuurlijks achter zit. In de basis is er uiteraard niets onnatuurlijks aan, maar door de buikruimte aan de Rooms Katholieke Kerk Zoon van God in het verhaal aan te bieden, wordt er een blijvend lijdend kruis geïnstalleerd; in de eros van de mens. Specifiek in de eros van de man, want Eva is zichzelf gebleven. Vandaar dat zij spiritueel verder ontwikkeld is dan Adam.

Hetzelfde voorhangsel, de lendendoek, is ook zichtbaar wanneer de Rooms Katholieke Kerk Jezus aan het kruis hangt. Jezus wordt zelf namelijk ook slachtoffer, zoals later zal blijken.

Adam en Eva verdwijnen uit de tuin van Eden, omdat Adam een Godsvolger geworden is. Zoals gebruikelijk volgt de vrouw traditiegetrouw de man. Maar De hof van Eden in Eva is nog altijd intact, omdat dat aards paradijs nu eenmaal aan de vrouw toebehoort.

Mannen kunnen alleen als tuinman, hun eigen tuin ontwikkelen tot een eigen Hof van Eden; om daarna de Lilith, Cybele of Eva-vrouw te ontmoeten.

Waar blijft God? Wel, die lost vanzelf op, wanneer hij in de Hof van Eden op de koffie komt.

Adam is nu helaas afgesloten van zijn natuurlijke erosgevoelens. De onderstroom is afgesneden en vindt geen mogelijkheid om op te stijgen. Hij is als een papieren Bijbelmannelijke gedoemd om verder te leven. Niet gehoorzamen betekent dat hij verbrandt; hetzij op de brandstapel, in een Godsdienstoorlog, in het vagevuur of in de hel, terwijl het vuur wordt aangewakkerd door de witte vleugels van de Heilige Geest-duif.

De oorspronkelijke natuurlijke slangengloed is niets anders dan Gods "liefdevol" helle vuur geworden.

Adam is als gelovige man nu even eenzaam als God de Vader. De verbinding in zijn eigen eros is verbroken en zijn buikinhoud is verhard. Wat overblijft, is op te stijgen door het van buiten leren van heel veel heilige boeken. Zijn waarheid staat voortaan in de boeken, zwart op wit. Duizenden zal hij er lezen, maar er blijft een knagend leeg gevoel over, want de uiteindelijke ik-eigen waarheid is niet buiten Adam te vinden, maar in zijn lichaam; ooit zwart met wit en niet zwart op wit.

De Hof van Eden vertaalt zich herhaaldelijk in de eros van de vrouw, inclusief alle wilde planten, woelige wateren en parende dieren. Een waar chaotisch en orgiastisch lustoord; een plek om te verblijven en te spelen als volwassen kinderen.

Vanuit deze lusthof komt Eva ten tonele. De appel is een vrucht van haar "innerlijk tuintje", zoals alle vrouwen vanuit de Hieros Gamos tempels die hebben. Rijpe volle vruchten, meer dan genoeg, voor alle mannen die willen eten; de appelbron. Zij wil delen en Adam in verbinding brengen met haar slang, die Adam niet kan laten opstijgen. Hij, de onwetende Adam kan dat echter wel van haar, van het matriarchaat, leren, zodat ook de man vanuit zijn innerlijke erostuin naar zijn logos kan gaan. Zijn kundalini-slang blijft geduldig opgerold wachten, klaar om op te stijgen.

Eva wijst de man de weg en neemt de eerste hap uit de appel. Eva bleef gewoon Eva, er gebeurde niets met haar. Adam putte hier meer zelfvertrouwen uit en nam ook een hapje.

Toen werd ook de man zich bewust van de verbinding van de eros en logos, maar merkte ook dat het God onwelgevallig was, omdat die plek voor Zijn Zoon gereserveerd was. Een geprogrammeerde zoon, die door zijn vader geofferd werd. Niet alleen om te sterven, maar ook om in de buik van de gelovige Vaticaans-aanhanger te blijven zitten. Er werd een offer vanuit de Vader geëist, gestoeld op angst en macht; samen goed voor haat, een haatdragende Vader.

God heeft vanuit zijn visie een mannelijke dictatuur in het lichaam gevestigd. Bij een dictatuur is het dikwijls zo dat de leider altijd gelijk heeft en ook weet wat goed voor zijn volk is.

En het volk, de Adam-volgers, de gelovigen, zijn allen een kloon geworden van de Woorden van God, de Bijbel. Er is geen enkele vrijheid, maar uitsluitend dwang. Het mannelijk lid is lid van het mannenleger, de Rooms Katholieke Kerk geloofsgemeenschap geworden.

Zelfs de ware zenmeester Jezus wordt gedwongen in het programma van God plaats te nemen. Zijn zenwoorden worden niet als origineel in de Bijbel opgenomen.

De overname en verdrijving van het matriarchaat door de Rooms Katholieke Kerk lijkt tenminste gedeeltelijk gelukt. Zij breidt zich zelfs verder uit. Al moordend trekken zij de wereld over; duizenden jaren lang, met behulp van de Adamklonen.

Maar uiteindelijk wordt de man zich toch bewust dat er meer is dan de tirannie van een vrouwonvriendelijke God de Vader. Hij zoekt een uitweg.

In het volgende boek gaat de man terug naar zijn eigen eros-Hof van Eden, om de getemde dieren in de kooien weer vrij te laten. Alleen zullen de macho-logos-godsvolgers daar niet durven te komen. Zij mogen buiten de poort blijven toekijken, Bijbel in de hand, biddend en verder moordend.

Wat er tot nu toe gebeurde:

1e fase: De levensboom van de oer-moeder wordt de levensboom van de Rooms Katholieke Kerk Jezus. Jezus zit nu genesteld in de 'buik', in de eros. Zoals stuivertje wisselen. 'Jij d'r uit, ik d'r in'.

2e fase: De oermoeder in de buik, in de eros, is bij de man verdwenen. De Rooms Katholieke Kerk Jezus heeft haar plaats ingenomen. En het is wederom de vrouw die de angstige man voorgaat. Zij, Eva zegt, eet maar, dan ga je naar boven in de Logos en Adam volgde. Maar Adam kon niet meer terug in zijn buik, want daar zit nu het Rooms Katholieke Kerk Jezus programma.

Resultaat: de Rooms Katholieke Kerk man leeft voortaan verder met de Rooms Katholieke Kerk Jezus als lijdend voorwerp in zijn buik. En hij zal dat weten ook.

De Rooms Katholieke Kerk geloofsman is een verdoofde man geworden, afgesneden van zijn eigen eros-leven.

3e fase: De Rooms Katholieke Kerk man rest weinig anders dan de vrouwonvriendelijke route van het Vaticaan te volgen.

In het huwelijk met een vrouw, de vrouw als zondig te behandelen. Veel kinderen te verwekken, zonder het plezier en de levensvreugde van de geslachtsgemeenschap.

In de route zonder het vrouwelijke element in zich te ontwikkelen, vereenzamen en daardoor te verharderen, met alle verschrikkelijke gevolgen van dien.

Besnijdenis

5 Besnijdenis.

Jongetjesbesnijdenis heeft een machtsreligieuze oorsprong, om God via de Heilige Geest toegang te verschaffen in ons huis.

Nadat de ik-eigen kundalinstroom, de opwaartse ik-eigen waarheidsstroom, verdoofd is door Gods woord en de Rooms Katholieke Kerk Jezus zijn intrek genomen heeft in onze eros, kan de Heilige Geest-duif vanuit het staartbeen ingevlogen worden. Om tijdens de vlucht naar boven alle ik-eigen meningen en eigen overtuigingen door de vleugels van Gods opdracht, weg te fladderen. Meegeholpen door de Kerk-engeltjes, niet meer gehinderd door het geaborteerde oervrouwelijke element, ligt de kruisweg naar boven open.

Het is voor de Godsmannen en Gods-gelovigen een Chemin de croix, omdat Jezus aan het kruis nu in de eros aanwezig is. De Rooms katholieke Kerk Jezus is de enige geplaveide weg naar de verlossing. Lijden is nu het motto geworden. Lijden heeft het genot, de eros verdreven. De Jezus van de Rooms Katholieke Kerk is als een "Fremdkörper" in de man geïmplanteerd; Jezus, het meest misbruikte Rooms Katholieke Kerk kind. Hij is het voorbeeld van mannelijk lijden geworden. Om eerst na zijn lichamelijke dood in het hemels genot te kunnen komen.

Maar er bestaan twee Jezussen. Maria heeft twee keer gebarnd kun je zeggen. Eenmaal door geslachtsgemeenschap en daardoor een lichamelijke Jezus te baren en de tweede keer door de hoofdgemeenschap, de drukletter-penetratie van God de Vader; daardoor een "lijdens-systeem" barend. De eerste keer door het mannelijke zaad met de bijbehorende barensweeën en de tweede keer door het inkt-zaad van de Heilige Geest, zijnde het Woord van God de Vader.

De Jezus uit de gnostiek, dat is de kennis over de verborgen aard van de mens, is geliquideerd door de Rooms Katholieke Kerk. Reeds in de tweede eeuw van onze jaartelling was er een "Zweispalt". De gnostici zagen Jezus als de zenmeester, die een innerlijke zoektocht naar het wezen van de mens, in het bijzonder de man, ondernam. Dit is de

oosterse, esoterische benadering, die iedereen bij zichzelf verwezenlijken kan.

Als tegenbeweging kwamen de nieuwe “Vaticaan” gelovigen, zij die exoterisch geloofden en de heidense Godinnen en Godenbeelden inruilden voor de nieuwe heiligenbeelden. Deze nieuwe gelovigen werkten samen met de staat en introduceerden een pyramide-geloofstelsel. Bovenaan de geloofs-pyramide is God als bovenste steen, de alleenheerser van de psyche en daarnaast staat een samenleving-pyramide met de keizer als alleenheerser over de lichamen. Deze laatste, onderling samenwerkende Rooms Katholieke Kerk-Jezus-groepen hebben na veel strijd “gewonnen”. Sindsdien hebben zij Jezus tot een icoon, martelaar, en de grote lijder van de Kerk gemaakt.

Ook hier weer de perversie van het omdraaien, want zonder Jezus, de Rooms Katholieke Kerk Jezus, functioneert het systeem niet. Twee tegenovergestelde bijbelfiguren worden gelijkgesteld, waarbij de moordende God van de Bijbelverhalen gelijkgesteld wordt aan de Rooms Katholieke Kerk lijdende Jezus. ‘God is liefde,’ klinkt als valse kreet.

Net als in iedere dictatuur klinkt ook hier hetzelfde: jullie leider is liefde voor het volk.

In het volgende boek wordt de Jezus van de Gnostiek gevolgd, omdat deze Jezus een individuele zoektocht biedt om ZELF Goddelijk te worden in ieders eigen Huis. De kundalini en dus niet de Heilige Geest hoort bij deze oorspronkelijke Zen-Jezus.

De Jezus van de Rooms Katholiek Kerk wordt hier gezien als een marionet. Hangend aan pijndraden van het “voordelenkruis” van het Vaticaan. Hierbij hoort de Heilige Geest, van Papa-God.

Samengevat had de Rooms Katholieke Kerk nooit een misdadige multinational (Karlheinz Deschner) kunnen worden, indien deze organisatie, met het te verkopen product: ‘Roomsch Katholiek Geloof’, voor de gnostische Jezus had gekozen. Het is het positioneren van

een machtsfiguur, zoals God als de psychische entiteit, die het voor de mislukte zondige man mogelijk maakt, zich alsnog “verheven” te voelen en daardoor zichzelf een vrijbrief kan geven. Hij kan immers willekeurig een pagina met waarheden uit het dikke bijbelboek scheuren. De mislukte man identificeert zich met de machts-Vader, om zelf geen ik-eigen verantwoording te hoeven nemen. Met zichzelf, zijn partner en zijn na-geslacht als pijnlijke ‘gevolgen-vangers’.

1 Samuël 18

27 Toen maakte zich David op, en hij en zijn mannen gingen heen, en zij sloegen onder de Filistijnen tweehonderd mannen, en David bracht hun voorhuiden, en men leverde ze den koning volkomenlijk, opdat hij schoonzoon des konings worden zou. Toen gaf Saul hem zijn dochter Michal ter vrouw.

Wanneer de penis van een man besneden wordt, haalt men de voorste huidplooi van de penis, die op de eikel rust, weg. Hierdoor wordt de voorhuid eeltig en wordt minder gevoel ervaren bij geslachtsgemeenschap of masturbatie; minder genot dus.

Ook zou de penis, het mannelijk geslachtsorgaan, naast geslachtsgemeenschap, gebruikt worden om urine te lozen. Wat niet benoemd wordt is dat de man de penis gebruiken kan om energie op te wekken die inhalig opgenomen kan worden. De penis kan, liefst met voorhuid, door wrijving een hogere plaatselijke temperatuur genereren, waardoor de peniscellen, niet de zaadcellen, actiever worden.

Het woord penis heeft taalkundig de betekenis van staart; ten tijde van de slangen-kundaliniopwekking door twee slangen al lang bekend.

Wanneer de man bij een ejaculatie, de uitstoot van de zaadcellen, een geslachtelijke ontlading heeft, wordt die ontlading met bijpassende gevoelens aangeduid als een orgasme. Die bijpassende gevoelens zijn

het laten ontsnappen van de voorheen opgebouwde innerlijke druk. Zoals de ingehouden adem, lichaams-spierspanning, pornoplaatjes in het hoofd, machtsspelletjes het hoofd rood kan laten worden. Bij het leeglopen van de ballonnenman volgt een 'oerkreet' of wat daar voor moet doorgaan.

De informatie is onvolledig, omdat dit 'leeglopen' een geslachtelijk orgasme is en geen totaal lichamelijk orgasme. Bij voorlichting krijgt het jongetje dit ook niet te horen, omdat velen gewoon ook niet weten, wat voor een man een totaal lichaamsorgasme betekent.

In de vroegere Hieros Gamos tempels kon de man, door in de overgave te gaan, het verkrijgen van een totaalorgasme begrijpen en ondergaan. Bij de door de paus zo genoemde tempelprostitutie, maakt hij de fout, hoewel fout; hij kan het überhaupt niet weten, deze Hieros Gamos met bijvoorbeeld 'de Wallen' in Amsterdam te vergelijken.

Hij, als Überhaupt der Kirche, kan deze fout maken, omdat hij uitsluitend naar de plaatjes kijkt en de inhoud, noch in de Hieros Gamos-tempel, noch bij de vrouwen op de Wallen, kan voelen. Hij heeft hier, vanwege zijn celibataire leven, geen ervaring mee?

Bij de Wallen is het belangrijk, dat de man zo snel als mogelijk is, 'klaarkomt'. Om de rekening gepresenteerd te krijgen. Time is money. De seksvrouw kan het niet verdragen om werkelijk langdurig intiem met de man te zijn. En de onwetende man heeft daar de capaciteit niet voor. Om 'de liefdesdaad' snel te laten verlopen, gebruikt de prostitué een voortraject. Zij maakt slim gebruik van de mogelijkheden de man in zijn loges te voorprogrammeren, op te laden. Zijn hoofd komt vol met seks-plaatjes-kleding-alcohol-licht-sfeer-jonge meisjes, liefst maagden, enzovoorts.

Waarna bij een kleine aanraking van de penis, de 'eros-liefde' er uitspuit en de man een 'grote jongen' of misschien wel een "echte man" is, omdat hij zo snel -plaatselijk - klaarkwam.

Ook hier weer de omdraaiing (het perverse) van de interne samensmelting van het mannelijke en het vrouwelijke, een samensmelting die helemaal geen kans heeft gekregen

Een andere kant van dit 'genot' is de pijnkant. Door geslagen / vernederd te worden bereikt men tenminste op die manier sluimerende gevoelens. Diep verborgen lichaamsgevoelens en ook trauma's kunnen zo alsnog bereikt worden. Er komt immers de warmte van het slaan bij.

Een voorbeeld uit de Rooms Katholieke Kerk is hier de vroegere Poolse Paus, die nu zalig is en in de toekomst zeker heilig verklaard zal worden. Hij kastijdde zichzelf als boetedoening. Door de pijnbeleving kan hij in een onderdanige positie komen, onderdanig aan God. Of... en dat is ook een andere kant van de beleving, hij kan zichzelf als de lijdende Jezus ervaren. Een ik-eigen liefdesdaad waarmee je in het vrije dagelijkse leven voor naar een psychiater zou kunnen en moeten gaan.

Een jongetje maakt een spontane zaad-ontlading, de zogenaamde 'natte droom', wel vaker mee. Iets dat de Godsmannen tot op latere leeftijd ook mee behoren te maken, daar Godsmannen nooit masturberen en al helemaal geen plaatselijk orgasme door geslachts-gemeenschap met meisjes, vrouwen en anale of orale penetratie bij jonge mannelijke kinderen of leeftijdgenoten behoren te kennen!?

Abraham krijgt het bevel (!) dat alle mannen die tot de groep van Abraham behoorden, besneden moesten worden. Zo niet, dan wordt de ziel van diegene uitgeroeid.

Het besnijden van de penis staat hier in direct contact met de ziel. Indien de man gebruik maakt van de opstijgende kundalini, is het inderdaad zo dat deze energie alles schoonveegt wat op dat moment niet bij je hoort. En hierbij is, om de kundalini op te wekken, de voor-huid van wezenlijk belang.

Volgens de Rooms Katholieke Kerk Bijbel werd Jezus, de Rooms Katholieke Kerk Jezus, ook besneden. De voorhuid van Jezus, Preputium Domini, 'de heilige voorhuid', zou later als een reliek rondgesjouwd worden. Er zijn een behoorlijk aantal Kerken die beweren een stukje van de voorhuid van Jezus in hun bezit te hebben.

Wanneer je al deze voorhuid-kerken bij elkaar optelt, moest Jezus een penis, een reliek, van enkele meters gehad hebben.

Vanzelfsprekend was het zo dat ook de vrouwelijke dienaressen van de Rooms Katholieke Kerk gefascineerd waren door de voorhuid van Jezus. Als nonnen zijn zij met God de Vader, de ultieme 'veilige hoofdman' getrouwd; met ring en al. In dit huwelijk, als Bruid van God, kregen zij soms visioenen over de heilige voorhuid van Gods Zoon, inclusief de bijbehorende lichamelijke reacties, zo wordt verondersteld. De heilig verklaarde Catharina van Sienna, midden 1300, droeg, zo geloofde zij, de voorhuid van Jezus om haar vinger. Niemand kon dat zien, maar zij 'geloofde' dat. Vandaar dat na haar dood, door afhakking van haar vinger, deze ook weer een reliek werd. En zo zijn er nog vele voorhuidverhalen in het Rooms Katholieke Kerk dolhuis. In Antwerpen werd zelfs vaker een besnijdenisprocessie gehouden.

Het is duidelijk dat de gnostieke-Jezus zijn voorhuid heeft behouden, daar de voorhuid in wezen onontbeerlijk is om 'energetisch in zichzelf op te stijgen'. Voorhuid wordt dan het voor-huis!

Door terug te gaan naar de oermoeder en de rituelen, bleken mannen normaal geen toegang te hebben tot de rituelen van Cybele; alleen gecasteerde 'priesters'. de Corybanten, Cureten, Galli en anderen mochten de orgiastische feesten meebeleven. In de aanbidding, verering van deze oermoeder is er zelfs een verhaal dat van een

mannelijke aanhanger zijn uiterlijk geslacht door een varken afgebeten wordt (Paarlen voor de zwijnen?). Een gevolg hiervan was dat de mannen, die als priester de bijeenkomsten wilde bijwonen, zichzelf castreerden.

Deze gecasteerde priesters droegen vervolgens vrouwenkleden en gedroegen zich als vrouwen.

We zien hier weer de naar binnen gerichte zoektocht van de man, uitgebeeld in een vertelling. We hoeven dit niet letterlijk te zien, maar het kan wel. Wanneer een man zijn geslachtsdeel niet meer naar buiten gericht gebruikt, maar die energie in zich terug kan laten vloeien, komt hij in aanraking met de oergodin, IN zichzelf. Dat is de inhoud van dit verhaal en vele andere verhalen. Ook hier weer de uiterlijke dagelijkse doorvertelverhalen met alles ter inspiratie, zoals het in de omgeving ter beschikking was. Zo kregen een rivier, boom of vogel een betekenis mee, waarbij vertellingen dus in stilte werden opgenomen, bijvoorbeeld als meditatie.

Bij kleine kinderen werkt dat nog op een natuurlijk niveau. Zij zijn nog helemaal IK. Iets dat Jezus ons ook laat zien in onder meer het Thomasevangelie. "Word weer als kinderen."

Besnijdenis zou met hygiëne van doen hebben. Hygiëne is echter belangrijk voor het hele lichaam, uitwendig en inwendig; ook voor de oren, neus, mond, ogen, navel, anus en geslachtsdelen. Geen enkele reden alles maar weg te snijden, zodat er een vierkant stukje mens overblijft. Kortom, een bullshitargument vanuit de kerkelijk aangestuurde Gods-heren doktoren.

Misschien is dit wel het juiste moment om 'pervers' te omschrijven. Perversio betekent: verdraaiing, omdraaien, omkering, tegen het natuurlijke. Wanneer

men perversies, zoals die van de Rooms Katholieke Kerk bestudeerd, kan men eenvoudig de Rooms Katholieke Kerk-neuroses zien. Neuroses, het niet om kunnen gaan met problemen, ziet men niet alleen in de Godsmannen zelf, maar ook in de Rooms Katholieke Kerk-organisatie. En daardoor, als domino-effect, in iedere organisatie die het Vaticaan welgevallig is en natuurlijk iedereen die daar in dienst of tot dienst is.

Nadat de Goddelijke Opdracht, het besnijden van jongetjespiemeltjes uitgelegd is, met als kerkelijk doel de energiestroom van de eros niet te laten opstijgen en deze oorspronkelijke energie door de Rooms Katholieke Kerk-Jezus te laten overnemen, gaan we terug naar het verminken, onderdrukken en het vermoorden van het vrouwelijke in de andere helft van de mens. Slim aangestuurd door, wederom, God de Vader.

Meisjesbesnijdenis heeft, een machts-Goddelijke basis, en daaruit voortkomend, een angstmannen-machts-maatschappelijke basis.

De Rooms Katholieke Kerk Godsdienst heeft alleen Maria zonder vagina, als meisjesvoorbeeld. God heeft geen dochter, geen vrouwelijke partner. Geen moeder, geen vader en geen verdere familie. Hij is alleen.

De plaats(ver)vangende van God hebben ook geen partner, geen kinderen. In de God-organisatie heerst een mannencultuur, een zweterige, etterige afgesloten cultuur. De man en zijn mannenwoord regeren. Het mannenboek, de bijbel, behandelt de meisjes en vrouwen als minderwaardig.

De meeste mannelijke gelovigen, gaan hun dochters en vrouwelijke partners op de manier behandelen, zoals de mannen het van God en van de paus aangereikt krijgen. Zij volgen lui en slaafs. Niet alleen als

makke schapen, maar ook als ezels en zoeken niet de persoonlijke weg.

De samenkomsten in de Grot van Cybele geven toegang tot vrouwelijke geheimen en gebeurtenissen waar mannen geen notie van hebben. Daarbij wordt de gelegenheid geboden om uitsluitend via deze geheime, 'verborgen' en orgiastische bijeenkomsten, gespiegeld inzicht te krijgen in onze eigen interne vrouwelijkheid. De man komt voort uit de moedergodin, terwijl iedere vrouwelijke partner die energie nog in haar draagt. Mannen missen die kennis en zullen die in de duisternis van de grot moeten zoeken.

Dat betekent dat je 'van goeden Huise' moet komen om haar in gelijkwaardigheid te ontmoeten. Van 'goeden huize' betekent letterlijk, oud testamentair: van goede Lichaam. (In het huis van mijn Vader betekent: in mijn eigen lichaam). Kortom, een reden te meer om eerst IN jezelf het vrouwelijke te ontdekken en dan pas buiten jezelf, alhoewel omgekeerd de meest gangbare route is.

Door overname van de Godinnen energie en het doorzagen van Maria tot een "halve vrouw", een vrouw zonder Grot van Cybele, is zij in stilte tot het boegbeeld van de "vrouwelijke waarde" in de kerk geworden. Haar eros-gedeelte is afgezaagd en verbrand op de heksentrossen.

Ze mag plaatsnemen op een zij-wij-altaar.

De Vaticaanboys hebben hun paleizen ingericht met een Logos-God en zonder Eros-grot. Verborgen in paleiscatacomben zijn er nog sporen aanwezig van "verzamelde" kunst, vaak met een heidense uitdrukking, die nog de oorspronkelijke zoektocht naar spiritualiteit verhaalt. Onbekend voor hen trouwens die vol tevreden zijn blijven hangen in de dualiteit van het goede en het kwade; God versus de Duivel of Man versus Vrouw.

Goed versus Kwaad

God versus Duivel

Man versus Vrouw

Een opgelegde mantra drie-eenheid. Van links naar rechts en van boven naar beneden.

Goed-God-Man en het foute rijtje:

Kwaad-Duivel-Vrouw.

Een niet onbelangrijk aspect voor de onderdrukte celibataire mannelijkheid, is dat het in de Vaticaanse gebouwen wemelt en hemelt van de vrouwen. Schaars gekleed en vaak ook naakt, als zondig geschilderd en uitgebeeld en als een vrijborstige en vrije vulvarijke vrouw.

Om de pederastie te eren zijn er duizenden blote jongetjespiemeltjes, gedragen door blote engeltjes met vleugeltjes, niet begrijpend dat deze de opstijgende interne kundalini-energie voorstellen in plaats van de Heilige Geest.

Het is in deze perversiteit, dat de Godsmannen schaamteloos rondlopen richting het eeuwige gebed.

Om zich zogenaamd Goddelijk te binden.

De RKK vrouwenliefde:

Mannen willen een maagd hebben, zeker Godsmannen. We zagen dat de Godsmannen de mannelijke maagden, knaapjes, wijnschenkertjes geheten, in de overgangsfase van de Grieks-Romeinse cultuur, mee in de maaltijdvieringen namen; de tegenwoordige misdienaartjes op het altaar

Ook in de Bijbel verkregen de jonge vrouwelijke maagden toch een status aparte. Ze werden waardevoller beschouwd dan een door de wol geleverde vrouw.

Leviticus 21:14

Een weduwe, of verstotene, of ontheiligde hoer, dezulke zal hij niet nemen; maar een maagd uit zijn volken zal hij tot een vrouw nemen.

Deuteronomium 22:20-21

20 Maar als het wél waar is en de maagdelijkheid van het meisje niet kan worden aangetoond, 21 moet zij naar haar ouderlijk huis worden teruggebracht en daar voor de deur door de andere inwoners van de stad worden gestenigd tot de dood erop volgt. Want zij heeft onder het volk van Israël een schanddaad begaan door met iemand te slapen terwijl ze nog bij haar vader thuis woonde. Zo moet u het kwaad dat zich bij u aandient in de kiem smoren

Genesis 16

De geboorte van Ismaël 16

1 Abrams vrouw Sarai baarde hem geen kinderen. Nu had zij een Egyptische slavin, Hagar. 2 ‘Luister,’ zei Sarai tegen Abram, ‘de HEER houdt mijn moederschoot gesloten. Je moest maar met mijn slavin slapen, misschien kan ik door haar nakomelingen krijgen.’ Abram stemde met haar voorstel in 3 en Sarai gaf hem haar Egyptische slavin Hagar tot vrouw; Abram woonde toen tien jaar in Kanaän. 4 Hij sliep met Hagar en zij werd zwanger. Toen Hagar merkte dat ze zwanger was, verloor ze elk respect voor haar meesteres. 5 Sarai zei tegen Abram: ‘Voor het onrecht dat mij wordt aangedaan ben jij verantwoordelijk! Ik heb je mijn slavin ter beschikking gesteld, en nu ze weet dat ze zwanger is toont ze geen enkel respect meer voor mij. Laat de HEER maar beoordelen wie er in zijn recht staat: ik of jij.’ 6 Abram antwoordde: ‘Het is jouw slavin, doe met haar wat je goeddunkt.’ Toen maakte Sarai haar het leven zo zwaar dat ze vluchtte

God de Vader bevruucht graag een Maagd en voor mannen geldt dan bijna automatisch hetzelfde. Velen willen een maagd hebben. Heel vreemd eigenlijk, want een maagd is, of een vrouw die in zichzelf totaal aanwezig is, of een vrouw die nog geen geslachtsgemeenschap heeft gehad.

Wanneer God de Vader de echte vrouwelijke orgiastische oermaagd-godin zou willen, grote kans dat hij haar ten huwelijk had gevraagd. Op die manier spreek je eerder over: "In de naam van de Moeder en de Vader." Helaas houdt God de Vader van een zwijgende volgzaam vrouw, die hij naar wellust in haar hoofd kan penetreren; in haar hoofd, omdat Hij een psychische entiteit vertegenwoordigt.

De andere betekenis van maagd, een vrouw die nog geen geslachtsgemeenschap gehad heeft, geeft blijk van een ongelijkwaardige verhouding. Mannen kunnen links en rechts ervaring in het "neuken" opdoen, terwijl hun toekomstige partner dat niet mag. Wat overblijft is de machtsverhouding. Zo in het Goddelijke hoofd, zo in de mannelijke broek. Macht mondt hier uit in de perversiteit van innerlijke angst.

In een samenleving met voldoende graan en vee ontstond langzamerhand het principe van 'Mein und Dein'. Zo wilde de man dat zijn bezit, waartoe zijn vrouw, slaven en kinderen behoorden, zo waardevol mogelijk maken, waarbij veel waarde aan een maagd toebedeeld werd. Reden om haar maagdelijkheid "voor haar eigen bestwil" te beschermen. Zoals men een kostbare koe in de stal opsluit en juwelen in de brandkast.

Het Rooms Katholieke Kerk riedeltje begint met het wegpoetsen van de vrouwen in de Bijbel. Daarna het vernietigen van de vrouwelijke Godinnen, zodra de Rooms Katholieke Kerk een staatskerk werd. Vervolgens het aanleren hoe je vrouwen kunt verbranden. Zie hiervoor de heksenjachten, onder andere Malleus Maleficarum anno 1486, ook wel de heksenhamer genoemd (vandaar "hamertje" Thomas a Kempis). Verder stonden de heren van Rome de rigoureuze inquisitie ter beschikking. Een "kerkelijke rechtbank" met de vrije hand, waarbij het vrijgesproken-van-ketterij worden, werkelijk onmogelijk was.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat deze "gods-wolk van anti-vrouw" over de hele wereld gedurende duizenden jaren verspreid is. Met zo'n indringend programma zijn er altijd wel streng gelovige en angstige vaders en mannen te vinden, die een stapje verder willen gaan. Zelfs zover, dat het "tot de cultuur" van een volk is gaan behoren om meisjes genitaal te verminken. Daartoe naait men de grote- of kleine schaamlippen dicht of dat de schaamlippen en clitoris worden weggesneden.

We moeten niet vergeten dat de Abraham van God het verbond van de mannelijke besnijdenis kreeg. Het achterblijvend lid-teken was het zichtbare bewijs. Wanneer je nu de meisjes ook zo'n verbond gunt, dan neem je zelf het mes in eigen handen. Je kunt het als een besnijdenis-emancipatie zien, wrang uitgedrukt. Want het doel is voor beiden gelijk, namelijk het verhinderen of zelfs onthouden van ik-eigen genot; een beperking van de mogelijkheden zich vrij te ontwikkelen.

In de kerk wordt vaker een verbond gesloten. Er worden afspraken gemaakt en deze afspraken worden bezworen door een eed af te leggen, daarbij gebruik makend van een bepaalde symboliek, zoals een kruisteken, een hand geven (vanuit de Mythras cultuur) of de hand op de Bijbel leggen. Vanzelfsprekend is, dat de Bijbelse verbonden dwangmatig van God komen en de eedzweerder geen enkele eigen inbreng heeft.

Fanatieke fundamentalistische Rooms Katholieke Kerk-gelovigen, volgen ook politiek God en vanuit de Bijbelverhalen worden de vrouwen als minder-waardig beschouwd. Niet alleen thuis maar ook "en publique", als groep. Ook hier geldt dat een zachte hand verstik-kend kan werken.

Er bestaat een traditie in de samenleving om maagden te behouden. Bij onwelwillende geslachtsgemeenschap wil men daarom graag het maagdenvlies "reconstrueren"; een mooie taak voor chirurgen. Wanneer deze nep-maagden in de prostitutie terechtkomen, brengen

zij veel geld op. Voor een ontmaagding wordt door machtsmannen veel geld betaald.

Samenvattend is het zo dat de Bijbel niets zegt over meisjesbesnijdenis. Juist omdat het een manneninstructieboek is. Vrouwen “dienen” immers uitsluitend door het baren van, liefst heel veel kinderen. Kinderen die zo snel mogelijk gedoopt moeten worden. In noodgevallen mag iedereen dat, door de nooddoop. Wat er na de doop met het kindje gebeurt, is niet zo belangrijk voor de ‘ware’ gelovigen. Kinderen zijn immers allemaal zondaressen of zondaars. Een kindje dat sterft, wordt pas gelukkig bij God in de Hemel.

Daarom zal de ware gelovige niet jammeren, maar eerder blij zijn, wanneer er een dierbaar iemand overlijdt. Petrus zet immers de Gouden Poort open, de engelen zullen het lievelingsliedje zingen en eindelijk is men bij God; de droom van de Godsman.

Hoe meer gedoopte kindjes sterven, hoe voller het in de hemel is. Het is bekend dat dictators ook graag door een grote menigte toegejuichd willen worden.

Zo beneden-zo boven.

Sekse-gebonden taalgebruik

6 Sekse-gebonden taalgebruik.

Bij het teruggaan naar het paradijs en de dierengeluiden aanhoren, kan direct worden gezegd van welk dier het geluid afkomstig is. Een brullende leeuw heeft logischerwijs een andere reactie op ons dan een voorbijvliegende vlieg.

In de tijd dat ruiters nog op paarden rondgaloppeerden en de buit naar de kookpot brachten, was het verschil tussen de vrouwentaal en de mannentaal groter. Op jacht moesten mannen doelgericht zijn en door middel van korte krachtige 'kreten' en duidelijke lichaamstaal met de andere jagers communiceren.

Vrouwen verbleven meestal in de groep met de kinderen en ouderen, zodat zij na verloop van tijd over meer woorden beschikten, daar zij meer in detail op de situaties konden reageren.

Vandaar dat het logisch is dat mannentaal en vrouwentaal onderling van elkaar verschillen. Mannen spreken af om 12.00 uur en vrouwen om ongeveer 12.00 uur.

Wanneer je als man iemand toeschreeuwt, zal de input van zijn gebrul anders ervaren worden dan wanneer hij lieve woordjes fluistert.

Woorden wekken een beeld, gevoel, emotie in ons lijf op, gevolgd door een reactie. Door de woorden te laten binnenkomen, worden deze verwerkt in en met ons lijf.

Wanneer je als man leest: 'er was eens een vrouw', zal de interne respons 'rustiger' zijn, dan wanneer je leest "er was eens een blote vrouw". Bloot haalt je hele "bloot archief" te voorschijn. Woorden kunnen dus een grote impact op ons gedrag hebben.

Je kunt de woorden in verschillende volgordes gebruiken, met een hoofdletter benoemen en zelfs weglaten, om telkens weer een ander effect te bereiken. Taalkunde is daarom één van de basisinstrumenten om onze kinderen op te voeden, zo niet te programmeren. Je kunt er

ook misbruik van maken, misbruik dat zo normaal geworden is, dat wij het niet meer willen of kunnen zien.

“In de naam van De moeder en de Dochter; de heilige Familie bestaat uit Maria, Jozef en de Dochter. De Dochter van Godin had twaalf volgsters. De Pausin heeft bekendgemaakt dat De Bisschoppin, of Bisschopster, haar nichtje seksueel misbruikt heeft, leest toch heel anders en wekt de nodige verwarring.

Intern is er iets langere tijd nodig om alles op een rijtje te krijgen. Bovenstaand is door onze voorgeprogrammeerde hersenen niet snel en eenvoudig te lezen.

Adam gaf Eva de appel en daarmee bracht zij de zonden op de wereld.

God-paus en geestelijke voeding horen volgens onze hersenen bij elkaar. Moeder-paus en borstvoeding geven wat problemen.

In de Tweede Kamer ordent een vrouwelijke voorzitter. Waarom geen voorzitster? Er is een bekend maandelijks blad met ‘de vrouwelijke opinie’. Hieraan zijn verbonden: een hoofdredacteur, een chef redactie, redactieassistent, medewerkers, etcetera

Jammer dat zelfs hier niet de vrouwelijkheid in het taalgebruik doorgedrongen is. Waarschijnlijk zullen veel schrijvers en geen schrijfsters er een bijdrage aan leveren.

Er zijn immers twee seksen, de vrouw en de man. Wanneer iedere sekse in het taalgebruik ‘thuis blijft’, dan is het klaarblijkelijk duidelijker en prettiger voor beide. Dan is de verbindende dualiteit namelijk beter zichtbaar en daardoor de versmelting ook. Wanneer er een rose en een blauw kopje naast elkaar staan, wordt toch ook niet gezegd: ”Geef me even het rose kopje aan, euhhh dat andere blauw gekleurde rose kopje ook.”

De meeste mensen realiseren zich niet voldoende dat de taal de laatste duizenden jaren, voor een groot gedeelte, door de kerkelijke

machtshebbers herschreven is. Uitsluitend met een mannelijke verheerlijking en een vrouwelijke gum.

De vrouw duiden wij aan met: ‘zij’ en de man met ‘hij’. In het meervoud is het ‘zij’. Bedoeld wordt een groep vrouwen, mannen, of vrouwen en mannen. Wanneer de rechter een groep veroordeelt, berichten de media: ‘Zij zijn schuldig’. De echo van schuld wordt door ons gehoorzintuig automatisch vervormd. ‘Zij zijn’ wordt dan ‘zij is’.

Wanneer de vrouw een ongeborn kind draagt, is de benaming noch vrouwelijk, noch mannelijk. Men vraagt: ‘Wanneer komt de baby?’ Bij de geboorte wordt het: ‘Is het een jongetje of een meisje?’ Hier staat vaak het jongetje als eerste genoemd.

Het is weer totaal anders wanneer gevraagd wordt: “Is het een jongen- of een meisje?”

Een jongen is een kind van het mannelijk geslacht. Het verkleinwoord ‘tje’ is al weggelaten, terwijl bij het vrouwelijke kind er blijvend gesproken wordt over ‘meisje’. Hier komt de eerste keer op zeer jonge leeftijd al de ongelijkwaardigheid aan het licht doordat het vrouwelijke kind ‘meisje’ genoemd wordt en dus als verkleinwoord blijft. Het vrouwelijke blijft in verkleinvorm gegoten met de achterliggende boodschap dat meisje ook maagd betekent.

De Kerk heeft in de psyche het vrouwelijke tot een maagd gevormd en hetzelfde is te zien in het taalgebruik. Telkens wanneer een jonge vrouw ‘meisje’ genoemd wordt, hoort zij de echo ‘maagd’. Hierdoor is er een geslaagde indoctrinatie tot stand gekomen. Zowel de psyche als het lichaam van de jonge vrouw dient het liefst in de maagdelijke situatie te blijven. Zodat het jongetje, via jongen tot man kan uitgroeien en het meisje, meisje blijft, geen ‘meis’ is en dan vrouw wordt, terwijl het juist in de fase van opgroeien van belang is, dat het positieve zelfbeeld behouden blijft.

Opmerking: Een andere mogelijkheid is, om in plaats van meisje of meis, het woord ‘meid’ te gebruiken. Maar ook meid heeft een

maagdelijke oorsprong. Zo bestaat bijvoorbeeld de uitdrukking ‘De meid moet het huis kuisen ‘

Wanneer er meer agressie, de naar buiten gerichte actie, verwacht wordt van de jonge vrouwen, is het vaak: “Kom op, meiden!”

Een groep jongeren, meisjes en jongetjes, wordt vaker aangespoord met een: “Kom jongens, we gaan”.

Zodra je wat dieper graaft zijn er zoveel voorbeelden.

Op geld staat: God. In de hoogste politiek is sprake van: ‘Zoals op het einde van de troonrede: (...) kracht en Gods zegen voor u bidden.’ Of: ‘Wij Beatrix, bij de gratie Gods, ‘ etcetera.

In de grondwet staat bij:

Artikel 1(...) Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.

artikel 2 lid 1 : De wet regelt wie Nederlander is.

Hoezo democratie? Bovenstaand lezend, betekent het: er is een onbalans tussen de gelijkwaardigheid van vrouwen en mannen. Geld mist Godin, troonrede mist Godin, godsdienst mist godinnendienst, de wet spreekt over Nederlander en mist Nederlandse. Bij artikel 1 zou eigenlijk discriminatie wegens taal ook vermeld moeten worden. Nu is het maken van taalonderscheid opgeborgen in ‘of op welke grond dan ook’.

Onevenwichtigheid qua taalgebruik is overal terug te vinden. Het argument dat een beroep zowel mannelijk als vrouwelijk gezien kan worden, is in de basis niet steekhoudend. Een kokkin doet recht, een vrouwelijke kok niet.

Het vrouwenvoetbalteam speelt met een man meer. Zij staat haar mannetje. Directeur van een bedrijf:” Ik heb gisteren mijn dochter verkocht. Giga winst”. Hopelijk wordt dit boek geen winkeldochter.

Dit alles wordt, door de herhaling, ervaren als normaal taalgebruik.

Hoe veel duidelijker en eerlijker zou het zijn indien er nieuwe woorden zouden worden geïntroduceerd. En dan niet zoals in de Franse taal ‘le vagin’, taalkundig niks mis mee, maar ‘la vagin’ geeft de volle waarde weer. Zie hier de perfecte diefstal van het vrouwelijk “lid”-woord.

Wanneer woorden niet datgene vertegenwoordigen wat zij behoren te doen en ze hebben meer of valse inhouden (betekenissen), ontstaat het gevaar dat deze inhouden degenereren in de communicatie met de andere sekse; in feite een degeneratie van ons allen.

Hier ligt een uitdaging voor de taalwetenschap om het wezenlijke van vrouwen en mannen werkelijk tot een gelijkwaardige taaluitdrukking te brengen.

Gezien de verdere toename van de hersenmassa, waarschijnlijk een opmerking die tot nadenken stemt.

Erfzonde

7 Erfzonde

Voordat de duistere kant van de erfzonde belicht wordt, even een geheugensteuntje.

Eros, de levensvreugde, de levensdrift.

Eros heeft, zoals reeds eerder besproken, ook iets met de seksualiteit te maken. De eros kan uitmonden in seks, maar dat hoeft dus niet. Zoals eros ook kan uitmonden in een plezierige fietstocht. Maar ook door lekker te eten, goed voor onszelf zorgen, een mooie wandeling maken, naar mooie dingen kijken, of de avondzon groetend, wordt ons lichaam daadkrachtig in erosstemming gebracht. Kortom, eros brengt onze prettige gevoelens naar buiten of we houden deze binnen en vervullen ons daarmee. Je eros kun je ook op je sterfbed laten vloeien. Eros kun je ook zijn, wanneer je kanker hebt, invalide bent, je lief hebt verloren; of alleen bent, want met je eros ben je nooit eenzaam.

Zodra de eros-levensvreugde gevoeld wordt, kan hierop gereageerd worden door met iemand anders in de seksualiteit te gaan, waarbij eros-gevoelens naar buiten stromen. De man gebruikt daarvoor onder meer zijn penis; de energetische eros-seks-centrale. Over het algemeen een naar buiten gerichte seksuele stroom. Vaak komt de man niet verder dan een erectie en zegt hij tegen zijn partner: "Zie je wel dat ik van je houd" Dit wordt als "liefde" benoemd. Er zijn vele uitingen van de eros-stroom die in de verbinding als liefde wordt bestempeld. Hier is het opletten geblazen, daar er vaker een eigenbelang achter verborgen zit.

Er zijn meerdere vormen van interactie die onder de noemer 'liefde' vallen. Liefde het meest ge- en misbruikte woord. Enkele vormen van de eros-buiten-ons-beleving kunnen zijn:

- *Gastvrijheid voor vreemdelingen*
- *Naastenliefde voor mensen*
- *Waarheidsliefde, cijferliefde, taalliefde (abstract)*
- *Romantische liefde, zeg maar de verliefdheid*
- *Liefde tussen familieleden, storge*
- *Liefde voor vrienden, de filia; het liefhebben*
- *Liefde van God of tot God, de agape; het waarlijke liefhebben*
- *Platonische liefde*
- *Seksuele liefde*
- *De hoofse liefde; rituele vormen van liefde*
- *Voorwerpenliefde; fetisjisme*
- *Vaderlandsliefde*

Opvallend is dat bij deze uitingen van 'liefde' er iemand of iets buiten ons nodig is, om terug te reflecteren. We willen er iets voor terug hebben.

Iets uitstralen, mits er iets voor terug komt, al is het maar een gedachte iets goed te doen.

Dan is er nog een vorm van verbinding met anderen om de soort te laten overleven, zoals onbaatzuchtigheid, altruïsme en onbaatzuchtige liefde.

Een onzuiver voorbeeld is wanneer iemand graag geeft aan goede doelen, maar uitsluitend aan katholieke! Achter dit geef-verhaal, dat de geefster/gever zogenaamd onbaatzuchtig geeft, maar stiekem weet of hoopt dat God de gift uiteindelijk zal belonen. Door te doneren aan katholieken wordt indirect een bijdrage geleverd om de geloofs-genoten, als reli-soort te laten overleven. Zogenaamd aan iedereen geven, mits die persoon wel katholiek is.

Ik reis naar Lourdes, bid, geef en bewonder Maria...in de hoop... dat... steek een kaarsje aan, koop liters 'heilig water'. Maar vraag toch nog even of zij niet iets voor mij kan doen. Een bijzondere vorm van "onbaatzuchtige, liefdevolle Mariaverering".

Bij de Rooms Katholieke Kerk moet alles richting God en blijft uitsluitend het begrip 'zonde' over. Pas geboren of in de volle ouderdom, er is geen ontsnappen aan. De 'liefde' van God, zoals beschreven, wordt als de ware liefde gezien. Mede omdat miljarden mensen dat als geloofsgenoten ook doen. De groep bepaalt en dwingt je in een buiten jezelf gegoten vorm van liefde. Deze indoctrinatie heeft tweeduizend jaar geduurd; zeg maar tachtig generaties. Voldoende tijd om wat krom is recht te buigen.

In het boeddhisme, een esoterische religie gebaseerd op de innerlijke zoektocht, is sprake van 'metta', de onvoorwaardelijke liefde. Om een toestand van Zijn te zijn, kun je op de volgende zinnen mediteren.

- *Ik hoop dat het iedereen goed gaat.*
- *Ik hoop dat het lijden voor allen minder wordt.*
- *Ik wil geen voordeel behalen uit de daden van anderen.*
- *Ik ervaar geen verschil tussen krijgen en geven.*

Eigen liefde is feitelijk de beste vorm om in de liefde, voor een ieder, te investeren. Door jezelf 'op te hemelen' en je daden en gedachten te aanschouwen, hoef je niet geforceerd aan de liefde te denken. Door in jezelf vreugdevol te veranderen, laat je de anderen meeprofitieren van je uitstraling; van je belangeloze investering.

Een esoterische toestand van Zijn, door te zijn wie je bent. Kijk met humor naar de daden, glimlach en laat ze weer voorbijgaan. Bij de eerstvolgende keer van je "verkeerde" daad, ervaar je de glimlach en 'zie je' wat je niet prettig vindt. Daardoor krijg je meer bewustzijn in jezelf en verander je, misschien wel. Stapje voor stapje, de ladder omhoog.

Thanatos.

Thanatos is de andere kant van Eros. Wanneer ik mij afwend van mijn levensvreugde, ga ik de donkere kant van mijn bestaan opzoeken. Eros en Thanatos zijn ook hier de beide zijden van de medaille. Samen vormen zij een dualiteit en zijn daardoor één geheel. Het ene deel is de schaduwzijde van het ander; zoals het ene, de zonzijde, de lichtzijde van de ander is. In de wens om uitsluitend in de eros te leven, wordt vaak de kennis van 'het kwade' vergeten, terwijl het bewust zijn van Thanatos ons juist na de uitwerking hiervan, de levensvreugde alleen maar vergroot. Door je duistere kanten naar boven te halen, krijg je meer inzicht, kennis en gevoel over jezelf en word je, nadat je het hebt 'uitgewerkt', waardevoller. Dat is de eigenliefde verhogen.

Door eros en thanatos te ondergaan word je androgyn in je gevoelens en uitingen daarvan. Het zijn de buik-emoties waarbij thanatos zich thuisvoelt. De Rooms Katholieke Kerk heeft het over duivels, demonen, in zonde leven, in zonde geboren worden, holebi's, condooms, vrouwen, kruistochten om heidenen uit te roeien en zo nog honderden zaken meer. Alleen omdat de allerhoogste God van de Rooms Katholieke Kerk zich hier thuisvoelt. Hij, de oppergod, presenteert zich als zijnde uitsluitend goed, terwijl de bijbel het verhaal van misdrijven blootlegt.

Wanneer er een groep mensen is die plezier heeft, beslist de groep zelf wel wat ze doet. Ze kan van het ene moment op het andere iets anders plezierigs gaan doen.

Maar hier ontbreekt de interesse van de Rooms Katholieke Kerk. Ze willen, zoals in iedere dictatuur, een groep angstige, onwetende en onderdanige mensen hebben. De angst voor de Rooms Katholieke

Kerk genereert namelijk geld en macht. Geld, macht en de seks horen bij elkaar. Zij vormen een basis drie-eenheid. Het is dus van belang voor de Rooms Katholieke Kerk, dat de mens in zijn thanatos blijft; van levensbelang voor de Vaticaan-groep, zoals geldt voor alle dictaturen.

Maar als mens wil je juist van die thanatos, die erfzonde, af. Liefst een vreugdevol leven en na een vol leven tevreden sterven.

Word bewust van het negeren van plezier; van je afwijzing en zelfs van het afwenden van je levensdrift. Het inzicht, hoe en waarom je dit doet, brengt je vervolgens de levensvreugde. Na de pijn van het openmaken van dit bewustzijn.

Bekijk je eventueel egoïsme, het verzamelen van overtuigingen en goederen in je hoofd, in je vals ego; je thanatos ego. Het is vanzelfsprekend dat thanatos ook een plekje heeft in je logos.

In de buik en in je hoofd maak je vaker de herhalingen van 'niet eigen liefde' mee. Dat voelt aan als een tantaluskwelling; je wilt wel, maar het lukt niet. Na de eerste partner, wil je wel, maar wederom 'overkomt mij hetzelfde'. Maak een diepgaand onderzoek in jezelf. Ga je eigen duistere wereld in, een wereld die de Rooms Katholieke Kerk duivels noemt. Ja, zoek je duiveltjes op; probeer ze niet op te jagen, maar omarm ze en je zult zien dat deze duiveltjes engeltjes worden. Iets dat ze altijd al waren. Ze zijn door je erfzonden veranderd in duiveltjes. Draai de boel gerust weer om.

Ga in je buikholte, de door thanatos bezette erosgrot. Deze erfzondegrot wordt ook wel de doos van Pandora genoemd. De oergodinnen-grot transformeert zich door de Rooms Katholieke Kerk mannen-invloed, tot een doos, die je beter niet kunt openen, wordt wel gezegd. Zoals Eva haar 'erosgrot' moest inleveren, zo werd later ook Pandora als een zondige vrouw afgeschilderd. Zij werd, zoals alle eros-vrouwen van de kerk, de 'bron van alle kwaad'.

Herinner je je nog de Hof van Eden, beschreven als een ommuurde tuin der lusten? Voorheen de lustvolle vulva-grot van Cybele. Welnu,

deze Hof van Eden heeft een deksel op de neus gekregen. Letterlijk. De eens zo eros-achtige plek is de doos van Pandora geworden. Met aan de buitenkant nog goud en brokaat, maar de deksel kun je beter op de doos gesloten houden. Tja, angstige mannen doen dat, maar zichzelf ontdekkende mannen, gaan juist op reis en onderzoeken de juwelen die ons aangeboden worden.

Pandora kreeg deze doos als huwelijksgeschenk, deze doos biedt alle geheimen voor het huwelijk, de ultieme samensmelting van het vrouwelijke en het mannelijke. Het androgyne. Het is niet voor niets dat er als laatste juweel een vogel uit de doos opsteeg. Voor de Rooms Katholieke Kerk mannen is dat een witte duif en voor de zoekenden de zwarte Mythras-raaf.

Erfzonde

De Rooms Katholieke Kerk heeft het Eva en Adam verhaal voor iedereen laten gelden, maar in werkelijkheid betekent de zondeval van de mens het weggagen van het vrouwelijke element, in de mens. Het verdrijven van de eros, die overgenomen wordt door de Rooms Katholieke Kerk.

De eros van Eva is volgens de rokkenmannen de zonde. Iedereen die tot de Rooms Katholieke Kerk behoort is bij de geboorte reeds zondig, luidt het credo. De zonden die wij allen van Eva en Adam als erfenis meegekregen hebben.

De zaak wordt nu duidelijk, door op zoek te gaan naar wat er in de eros zit en de mogelijkheden daarvan te bekijken. In de eros moet de oplossing zitten om van de erfzonde verlost te worden, hetzij door de Rooms Katholieke Kerk Jezus, hetzij door de Zen Jezus.

De Hoofdzonde in de kerk is ingaan 'tegen de wil van God'. We hebben gezien dat de hoofdwil van god is, om het vrouwelijke te verdrijven. Iets dat bij zijn gelovige godsvolgers wonderwel gelukt is. Maar de in-zichzelf zoekende man die androgyn wil samensmelten, wil juist

die vrouwelijke energie terug hebben; totaal de andere kant dus; de vreugdevolle levensenergie.

Een ander basaal begrip is het sterven van de Rooms Katholieke Kerk Jezus aan het kruis. Deze Jezus heeft dus de zonden van de mensen op zich genomen, sterft dan aan het kruis en staat uit de dood op. Hij neemt de thanatos van iedereen over en geeft ons geen enkele kans het zelf te ontdekken en te transformeren.

De Zen Jezus doet precies hetzelfde, maar dan op een individuele manier, namelijk via de route van de zoekende man. Hij is zich bewust van zijn zonden (thanatos), maakt zichzelf verantwoordelijk hiervoor, gaat voor deze ik-eigen-thanatos in therapie, werkt het uit en begint fris aan zijn nieuw leven; een leven, levend in het moment, dus eeuwig.

Zonden	Lijden	Wederopstanding
RKK Jezus	Kruisdood	Staat uit de dood op
Zen Jezus	vrouwelijkheid	Wordt herboren

In het tweestromenland van de Jezus zijn er twee mogelijkheden om de zonden te belijden. Wij volgen de kerk of wij zoeken in ons zelf; de Rooms Katholieke Kerk Jezus of de individuele Jezus, als Zen-voorbeeld.

In het tweestromenland van het lijden valt er ook te kiezen, namelijk de kruisdood van Jezus - zijn lijden spiegelt ons, Hij heeft het voor de mens gedaan en de mensheid volgt de instructies van het Vaticaan - of wordt het schrikken geblazen wanneer door op zoek te gaan naar de ontbrekende vrouwelijke schakel, richting eigen lijdensweg/therapie weg.

In het tweestromenland van de wederopstanding wordt volgens het Vaticaan alles buiten ons om gevolgd. Na de lichamelijke dood komt de hemel. Er is een eindoordeel en de Rooms Katholieke Kerk Jezus staat op uit de dood. De tweede manier is de Zenmeester te volgen. Hij laat zien en vehaalt over hoe je overnieuw 'geboren' kunt worden. Door dagelijks geestelijk te sterven, komt er ruimte vrij om geestelijk

herboren te worden, zoals een herhaling van onze eerste lichamelijke geboorte.

In het volgende boek wordt de Zen Jezus gevolgd die door zijn eigen interne vrouwelijkheid te tonen, androgyn geworden is, om zo kennis te kunnen maken met zijn wedergeboorte.

Hoe? Door definitief afscheid te nemen van God de Vader. De Rooms Katholieke Kerk Jezus verlaat zijn kruis vrijwillig, om zich als zenmeester te tonen. Hij wijst de mannen de weg en laat zien hoe dit te doen.

In onze erosgrot, zeg maar plat uitgedrukt, in onze buik, zitten vele gevoelens en emoties, zoals wij zeggen. Eigenlijk zitten daar onze prettige gevoelens samen op een kluitje met onze shit; een brei, een grote soeppan met wilde dieren, verlangens, hoop, frustraties, geweld, moord, tranen, krampen, houden van, overgave, acceptatie van verlies, geboorte, dood, hel, hemel, verdoemenis, etcetera. Honderden kleine monsters en honderden kleine engeltjes. Ons hele leven is terug te vinden in die buikholte.

Vaak wordt in een situatie geleerd om er nog meer druk op te zetten, er nog een schepje bovenop te doen; nog meer geld, werk, bezittingen, reizen, liefdes en frites. Zoals economen iedere dag zeggen, het gaat slecht, meer, meer en meer. Totdat de geldstapels omvallen, wij dood achterovervallen, gestorven door, voor.....ja...voor wat, wie? Voor onszelf of door onszelf?

Nu wordt deze buikinhoud, plastisch uitgedrukt, als erfzonde bestempeld. Alle shit die onbewust wordt meedragen, dat is onze erfzonde; een erfenis van het leven tot heden. Het wordt nu tijd voor zelfverantwoordelijkheid.

Te beginnen als een klein orgiastisch geboren baby'tje. Een mensje van vijftig centimeter eros-vlees en een leeg logos-hoofd. Tijdens het groter worden, vult het hoofd zich met logos, met veel misplaatste overtuigingen. Het hoofd wordt in bezit genomen door aanpassingen aan de buitenwereld. Aanpassingen die als individu niet prettig zijn.

Na jaren van hoofddenken, de logos, geen uiting meer van 'hoe ik zelf denk', maar een aanpassing aan de maatschappij, om te overleven.

Zo boven, zo beneden. Dat betekent dat de problemen in het hoofd, ook in de 'buik' zitten. Wat tussen de oren zit, zit ook in het lijf. Het Jezus Zenmeester Systeem zal beiden weer verbinden. Door de eros weer met de logos te verbinden, niet meer hoe anderen dat willen, maar op de ik-eigen-liefdevolle manier.

Daartoe dient, binnenin, de duisternis belicht te worden en zichtbaar te worden gemaakt

Het volgende voorbeeld maakt dit wellicht duidelijk:

Ik haat mijn partner.

In de zelf gekozen hulp-verlenend 'therapie', het zoeken naar een stoornis in mijzelf, ga je die haat naar je partner objectief, voor zover dat mogelijk is, onder de loep nemen. Je gaat die haat uitrafelen. Dat doe je door lichaamsactiviteiten en het 'begrijpen' van de situatie. Dus je moet wel in beweging komen en moeite doen om het te duiden.

Je zou je partner soms willen wurgen. Dan verzin je een oefening die voor jou goed voelt, lekker voelt vanuit je haat, om daadwerkelijk te wurgen. Geen persoon of zo, dat is duidelijk, maar bijvoorbeeld een handdoek. Daarbij maak je gebruik van al je zintuigen, emoties en verdere mogelijkheden. Je schreeuwt, slaat, schopt in de omgevingsveiligheid van je hulpverlener. Je herstelt de eros-logos verbinding.

Door de verbinding van partner-haat-uiting van je buikgevoelens komt je haat naar buiten. Je word je bewust. En dan zal blijken dat die haat in oorsprong niets met je partner te doen heeft, maar dat de eerste haatgevoelens van veel eerdere datum zijn. Reden dus om je partner, die je haatte met een bloemetje te verrassen en je verhaal te vertellen.

Ga dus in deze zoektochten altijd van jezelf uit. Ik vind dat..., ik ervaar, ik, ik en ik.

Dit is in het kort het systeem in een notendop. Je gaat dus met alles wat je dwarszit, IN jezelf aan het werk en dan worden de 'erfzonden' een voor een opgelost en word je voor jezelf een beter mens. Dus word je voor de omgeving, na je ontdekkingen, ook liefdevoller.

Dit is de weg die Jezus de Zenmeester aangeeft, maar dan in een hedendaagse versie, kort verteld. Niet alleen de verhaaltjes in je hoofd laten indalen, maar er ook daadwerkelijk een vorm aan geven. De Zen-Jezus volgt de kracht, zoals Pandora die ook (verborgen) heeft.

Verborgen, als synoniem voor heilig, betekent dus, dat je er moeite voor moet doen om de schat te vinden. Een thema dat in films en boeken regelmatig terugkeert. Een jongensdroom komt uit.

Pandora wordt ook vaker afgebeeld met een vaas met levenswater. Dit heeft dan dezelfde betekenis, namelijk nieuw leven brengen, maar in een andere verhaalvorm.

Je kunt het ook zo zien, dat in de doos van Pandora ook de "Amsterdamse Wallen" zitten, die nadat je ze echt doorleefd hebt, je tot de Hieros Gamos kunnen brengen. Sommigen blijven aan de Wallen verslaafd, komen zo nooit verder en anderen lopen er langs en ervaren op die manier reeds voldoende informatie om er geen lijfelijk gebruik van te maken. Niets ontkennen, maar je informeren.

Zo wordt duidelijk, dat het hele erfzondeverhaal van de kerk, een machtsmiddel is om de leden van de gemeenschap, bang, angstig en haatdragend te houden.

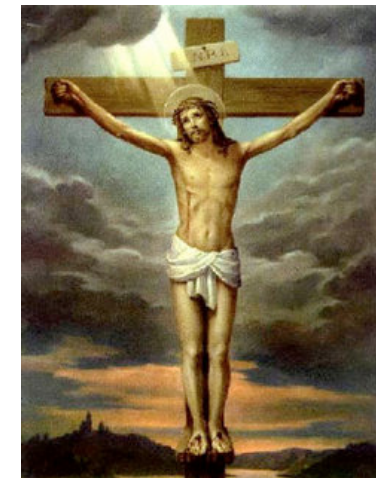
Volg daarom het zoeken naar de ik-eigen-oplossingen. De uiteindelijke beloning is een staat van 'zijn', die je omschrijven kunt zoals onder meer in het boeddhisme vaak wordt gezegd:

'Ik hoop dat het iedereen liefdevol gaat, ik geniet van het vreugdevolle zijn van een ieder, er is geen voordeel of nadeel voor mij, ik ben niet gehecht, maar het is zoals het is. Ik Ben die Ik Ben. Nadat ik ooit anders was.'

Dit geeft een totaal en vreugdevol gevoel in het lichaam en in de geest. Ik heb geen emoties meer, die heb ik in mijn therapie achtergelaten, ik ben in een staat van ZIJN. Die voor mij eeuwig duurt. Namelijk nu.

De emoties zijn de erfzonden. En hopelijk kun je zeggen, emoties waren mijn erfzonden.

Als schema neergezet:

Het machtssysteem.

Thanatos in de man.

De Rooms Katholieke Kerk Jezus is door de belanghebbenden als man naar voren geschoven, die voor ons allen het lijden op zich genomen heeft. Doel hiervan is dat iedere man zich bij deze afbeelding schuldig voelt en daardoor een onderdanige positie inneemt in de Rooms Katholieke Kerk. Er is bij leven geen ontsnappen meer aan. Zelfs de belofte na onze dood houdt in dat er slechts één keuzemenu is: hel, vagevuur of hemel.

Zoektocht: Er is geen zoektocht. Bij geboorte zit je al vol met erfzonden; thanatos.

Erfzonde: Een voorschriften-album. De volgende bladzijde staat vol met de erfzonde van gisteren, vandaag en ook die van morgen.

Vooruitzicht: Ellende, drama, pijn, geen uitweg.

Het krachtsysteem.

De eros in de man.

De Zen Jezus leeft als voorbeeld een leven, waarin hij ons, middels verhalen duidelijk maakt, dat iedereen Zelf verantwoordelijk is voor zijn eigen leven. Ook wanneer grote fouten worden gemaakt, kan een man stante pede, op staande voet, zijn eros, levensvreugde, veranderen.

Zoektocht: Bewustwording van uitsluitend jezelf.

Erfzonde: Mijn fouten van gisteren vormen mijn leven van vandaag. Door nu te veranderen, heb ik morgen deze 'erfzonde' niet meer.

Vooruitzicht: Bovenstaand worden de uiterlijke 'kinderen' van Jezus de Zen-man zichtbaar. Esoterisch worden de kinderen beschouwd als 'nieuwgeborenen' van de interne 'erfzonde'. De uiterlijke kinderen zijn dus de 'niet-ik-eigen-deelpersoonlijkheden, overlevings-mechanismen' van de man, maar dan hier getransformeerd van thanatos naar eros (levensvreugde). De kinderen zijn bevrijd door Vader Zen-Jezus. Ieder kind staat voor een herboren 'thanatos' aanpassing.

In het huis van mijn vader zijn vele woningen.

Zo zijn in het lichaam van Vader Zen Jezus, veel 'thanatos kinderervaringen' omgevormd tot 'eros-volwassenen' toestanden van Zijn.

8 Celibaat in de Rooms Katholieke Kerk

Celibaat in de Rooms Katholieke Kerk

Een Vaticaanse uitspraak:

'Niet het celibaat maar homoseksualiteit is de oorzaak van seksueel kindermisbruik'

Kardinaal en staatssecretaris Bertone.

Voor de man die celibatair wil leven, betekent dit dat hij kiest om de vrouw in algemene zin, niet toe te laten in zijn leven. Noch in zijn lijf, noch in zijn psyche. Noch in zijn eros, noch als een psychische entiteit. De oergodin bestaat voor de Rooms Katholieke Kerk-man niet. Hij blijft ongehuwd en wil dus niet de andogyne verbinding lijfelijk aangaan; innerlijk niet samensmelten met zijn tegendeel. Hij zoekt het in de mannen-en God-sfeer, als 'boys' onder elkaar. Eten met mannen, poetsen met mannen, denken met mannen, lezen over mannen, mannen aanbidden, maar vooral zwijgen met mannen. Een gezond bevonden situatie om een godsmann te kunnen zijn. De ouders van deze Godsmannen dachten hier anders over.

De vrouwen die om deze mannen-mannen heen zwermen zijn de nonnen, die gratis de rotzooi opruimen.

Het grootste bolwerk ter wereld van celibatair levende mannen is de Rooms Katholieke Kerk. Een wereldwijde mannenorganisatie, gestoeld op een militair concept. Een gestructureerde piramidevorm. Bovenaan heerst de paus, als alleenheerser, onderaan de gelovigen en daartussen de rangen en standen van gestudeerde mannen. Een typisch mannen-denkende organisatie. Met als doel de grondwet van de allerhoogste celibatair levende man, God de Vader, een mannelijk denkbeeldig figuur, uit te voeren.

Door er voor te zorgen volledig selfsupporting te zijn, schuimt deze organisatie de wereld af waar zij samen kan werken met staten die op dat moment aan de macht zijn. De deal die nagestreefd wordt, is de overheersing van het volgzaam volk. De staat neemt de

verantwoording over de goederen en het Vaticaan neemt de verantwoording over de psyche, de geest. En daarna de goederen.

Vanuit hun thuishaven, Vaticaanstad, hebben zij de complete geestelijke macht over hun gelovigen in handen. Zij leiden zowel de grondwet van het geloof, als ook de grondwet van de inwoners van dit centrale instituut. In totaal heeft dit dictatoriale staatje nog geen duizend inwoners. Van daaruit gaan de tentakels van de opperspin over de wereld.

Door duizenden jaren deals met de wereldlijke machtshebbers af te sluiten, hebben deze 1.000 inwoners een aardse rijkdom vergaard, die onmenselijke vormen heeft aangenomen. Dit vergaren is op alle denkbare manieren gebeurd. Denk of bedenk het en het Vaticaan heeft er ervaring mee. Nog een groot voordeel, Vaticaanstad is geen lid van de Europese Unie, maar heeft wel de euro als betaalmiddel, met zelfs de afbeelding van de paus. Verder hebben zij over de hele wereld verdeeld honderdduizenden medewerkers, die het geld ophalen, maar niet bij het Vaticaan in loondienst zijn; één van de ontelbare slimme constructies. Het meest ongelooflijke van alles is dat zij het geloof als verkoopproduct hebben, als een onzichtbaar iets.

Vaticaanstad wordt van dag tot dag rijker. Niet in geloof, want dat is precies tot op de letter nauwkeurig blijvend in een fossiel boek omschreven, maar in euro's, andere valuta, grond, gebouwen, juwelen, kunst en verder alles wat maar enigszins enige waarde heeft. Armer kunnen zij niet worden, want er vloeit geen geld weg. Zelfs bij hun 'armenwerk' is er nog profijt, inkoop - verkoop. En vergeet de belastingvrijstellingen en voordelen niet.

Dat er geen geld via het 'personeel' wegvloeit, komt doordat hun fondsenwerpers niet mogen trouwen. Er zijn geen partners die delen in de werkzaamheden. De mannen leven immers celibatair. En mochten er links en rechts door een 'vergissing' kindertjes geboren worden, dan worden die hummeltjes niet erkend; dus ook daar geen kapitaalvernietiging.

Verder moeten de aanwassende leden van de Rooms Katholieke Kerk organisatie een gelofte van armoede afleggen. Er mag dus geen persoonlijk bezit worden opgebouwd.

De Rooms Katholieke Kerk krijgt haar informatie via de contacten met haar politieke partij, de burgemeester, fanfare, regering en via het biechtgeheim. Dit laatste is de meest belangrijke, 'geheime' informatiebron van de mannen; de slimste zet van alles. Zo krijgen zij alle nieuwtjes uit eerste hand van de bevolking te horen en kunnen zij zich verschuilen achter de bekende, ook bisschoppelijke woorden: 'Ich habe es nicht gewusst.'

Samengevat een organisatie, die bij iedere belastingwetgeving, van welke staat dan ook, door de mand zou vallen. Deze Rooms Katholieke Kerk organisatie waant zich superieur in de geestelijke sfeer, daar zij uitverkorenen zijn van de ene ware God, met een bruto nationaal product dat een ongelofelijke waarde vertegenwoordigt; ver boven welk land dan ook.

Bij het lezen van de boeken van Karlheinz Deschner, een Duitse historicus, wordt duidelijk hoe deze organisatie onder valse voorwendsels, met macht, moord en alle mogelijke foute manieren aan hun geld gekomen is. 'Kriminalgeschichte des Christendom'

Even recapituleren:

Een celibatair jongetje van twaalf jaar wil 'tot het geloof' komen. Kan hij studeren, is er de mogelijkheid om voor het priesterschap te gaan. Zelfs professor worden in geloven, behoort tot de mogelijkheden. In geval van domheid, is er altijd nog de mogelijkheid tot handwerk-broeder. Het thuisfront, de gelovige vader en moeder, hebben graag een echte Zoon van God. Een priester in de familie geeft aanzien in het dorp, zeker wanneer hij thuis een winkel heeft, kan hij aan zijn medebroeders gaan leveren. Hij doet wel een 'goed woordje'. De oudste zoon blijft op de boerderij en de tweede wordt 'aan God gegeven'.

Pa en ma hopen zo meer aardappels aan de congregatie te kunnen leveren; een zoon tegen zo en zoveel mud aardappelen.

Zolang je als ondernemer maar gelovig bent en blijft, is er niets aan de hand. Verander je van geloof of treed je uit de gemeenschap van de Rooms Katholieke Kerk, verlies je vanzelfsprekend de klandizie van de geloofsmannen en werd je het dorp uitgejaagd.

Als celibatair kind in opleiding, weg van huis, kom je in een celibataire mannengemeenschap; vaak een afgelegen groot gebouw met muren er omheen. Soms mag je een weekend naar huis en tijdens de grote vakantie zie je misschien de familie.

Je gaat studeren. Het belangrijkste van de studie is dat je de bijbel leert. Verder is mooi meegenomen dat je goed kunt zingen en dat je tijdens de opleiding nog een 'gratis bijdrage' aan de woongemeenschap kunt leveren. Als timmerman, poetser, varkenshouder en noem maar op. De handjes moeten wapperen.

Weinig slaap en niet te uitbundig eten is het devies van de mannen en jongetjes onder elkaar. Dit alles in een celibataire gemeenschap, van acht-, negen- en tienjarige jongetjes en mannen van tachtig en verder alles daar tussenin.

Het thuisfront zie je bijna niet meer, meisjes zijn vreemde wezens, boetedoening is gewenst, nederigheid noodzaak. Je ouders moeten betalen voor je opleiding; voor niets gaat de zon op, betekent veel bidden, zingen en poetsen. Slaaptekort is, zoals bekend, ook een beproefd middel om mensen 'er onder te krijgen'.

Wanneer je de middelbare school bij de paters of broeders afmaakt, ben je 'een gezonde jongeman', die, of broeder blijft omdat je te dom bent verder te studeren, of naar de priesteropleiding mag.

Mamma en pappa zijn trots op hun 'Godenzoon'. Hij is al jarenlang in opleiding tot priester en spreekt al Latijn.

Over opkomende seksuele gevoelens, werd door ouders nooit over gesproken of een woord over vuil gemaakt. Erotiek en seksualiteit werd doodgezwegen, evenals het bestaan van pubermeisjes.

Deze celibatair levende, 'gezonde man' gaat in de geloofscarrousel verder en krijgt, wanneer hij afgestudeerd is of wanneer hij goedkoop ingezet kan worden als opvoeder, op een gegeven moment ook tienjarige nog op te voeden jongetjes onder zijn hoede.

Het groot gegroeide geloofsjongetje van tien jaar is nu de opvoeder van andere jongetjes geworden.

Er komen jongetjes uit de grote steden naar de internaten, kostscholen en opvoedhuizen. Jongetjes die ook tien jaar zijn. Thuis moesten zij weg en hadden op straat spelend misschien al de meisjes ontdekt. Anders hadden zij thuis wel een zusje of moeder. Tenminste een tante, om zo met het vrouwelijke in aanraking te komen.

Vervolgens wordt de 'goddelijke, gezonde opvoeder', die inmiddels pater of broeder is, geconfronteerd met een argeloos jongetje die zichzelf nog moet vormen en ontdekken.

Er is dus een setting van de vrouwloze opvoeder en een jongetje van tien jaar, die beiden nog nooit een meisje aangeraakt hebben. En dan begint het!

Opvoeder: Een celibatair levende opvoeder, zonder ooit het vrouwelijke element in zich tot ontplooiing te hebben gebracht, heeft nog nooit een bloot meisje of vrouw gezien. Hij heeft uitsluitend de boeken- en plaatjeskennis hierover. Hij meent, zonder opleiding, kundig te zijn in het opvoeden van jongetjes. Deze geestelijke opvoeder neemt de taak van mamma en pappa op zich.

Als toevertrouwd mannelijk kind: Het jongetje van tien jaar komt in een afgebakend mannelijk geheel terecht met een leven dat 24 uur per dag voor hem

is geregeld. Je bent samen met die andere jongetjes een zondaar. Dat hoor je van de vroege morgen tot de vroege avond op de aanwezige school, in de refter, op de speelplaats, tijdens het douchen. Een jongetje met een onzekere toekomst, afgesloten van het vrouwelijke.

Een van de mogelijkheden om in een gesloten inrichting een eigen identiteit op te bouwen, is om ergens in uit te blinken. Maar waarin kun je uitblinken? Niet in je eigen mening, gedrag of kleding. Je kunt je aanpassen door goed te studeren, veel Bijbelkennis op te doen, goed worden in sporten of zingen. Of je wordt uitverkoren tot misdienaartje, zodat je bevoorrecht bent ten opzichte van de andere medekinderen, omdat, zo word je verteld, je dan dichterbij God op het altaar staat.

Wanneer je kwaad, agressief of te luidruchtig bent, krijg je correcties van de liefhebbende verzorgers. Niet met woorden, want in een groep van 200 leerlingen is dat te veel gevraagd van de over het algemeen weinig opgeleide opvoeders. Nee, er wordt geslagen en gestraft in alle denkbare vormen. Om tot 'voorbeeld voor allen te dienen'; hard slaan en hard straffen.

In deze celibataire mannenwereld zoek je een mogelijkheid om enigszins normaal op te groeien. Je kinderlijke seksualiteit komt opzetten. Je weet niet wat dat is. Thuis spreekt men er niet over. Trouwens, je bent niet veel meer thuis en wanneer je de dienstdoende broeder een vraag stelt, krijg je 'terecht' als zondaartje klappen. Daar praat je niet over; dus ga je zwijgen.

Je eerste 'natte' droom komt. Je weet niet wat dat is en je gaat naar de ziekenbroeder; omdat je ziek bent, denk je. Je lekt, loopt leeg. Je ziet dat andere jongetjes ook een klein piemeltje hebben. Je gaat bij je vriendjes de seksualiteit ontdekken en wordt 'verliefd' op een ander jongetje. Niet wetende wat dat allemaal is. Het had ook een konijntje kunnen zijn. In ieder geval geen meisje, want die zijn er niet.

Sommige opvoeders zijn ook lief tegen je en dat maakt je heel bijzonder. Je mag op schoot komen zitten, terwijl je uit de Bijbel voorleest. "Wat kun jij mooi vertellen". Je wordt in de klas, ten opzichte van de

andere jongetjes, voorgetrokken. Je krijgt bepaalde gunsten, mag onder schooltijd een doos sigaren halen en rapporten invullen, omdat je zo mooi kunt schrijven. Je moet in de ziekenboek nagekeken worden of je gezond bent en je wordt onder de douche gewassen, omdat je zo'n smeerlap bent na het voetballen. Wanneer je gevallen bent en je been is geschaafd, mag je je helemaal uitkleden, waarna er jodium op het wondje wordt gedruppeld.

En zo kan het verdergaan. De lieve opvoeder roept je. Na zijn gebed tot God, mag je bij hem komen en je mag zijn piemel aanraken. Wel groot zeg, maar: 'Als je veel bidt, wordt dat kleine piemeltje van jou, later ook zo groot.'

En zo kom je steeds verder in de liefde tot God en in de liefde van het vangnet van de pater of broeder terecht. Want die grote celibataire mannen hebben de macht van het instituut in handen. Zij kunnen hun frustraties uitleven, hoe zij willen. Er is geen controle van buitenaf. Er waait geen frisse wind. Macht, de lust in hun ogen, wanneer een jongetje in de refter een pak slaag krijgt. Dat je eerst na jaren er achterkomt, bewust wordt, hoe je 'versierd' bent door die geile celibataire opvoeders. Hoe je doorgestuurd werd. Doorverwezen, heette dat; straf halen. Altijd maar weer straf, boete, zonde en oppassen. Natuurlijk niet altijd en iedere dag, maar je wist na enige tijd dat wanneer je niet luisterde of iets verkeerd deed, zei of dacht (zoals bij het biechten), dat het resultaat 'jij, zondaar' zou zijn, met alle gevolgen. Thanatos als een zware deken over de levensvreugde van het jonge kind. En de eros kon zich alleen in sporten, studeren en vriendschappen met andere jongetjes ontwikkelen.

Er zijn voorbeelden genoeg boven 'wijwater' gekomen, in de sfeer van pornografie. Ook hier geldt: bedenk het, neem het als beeld in je geest en het bestaat bij de godsmannen. De celibataire godsmannencultus is niet verschoond van anale en orale verkrachtingen bij kleine jongetjes. Celibaat en macht schijnen uit te moeten monden in seks, in welke vorm dan ook.

We zien dat systeem bij 'celibataire' militairen, die na een gevaarlijke actie zich menen te moeten ontladen door verkrachtingen. Ook hier structureel en natuurlijk ook niet door iedereen.

In feite is dat ook een heel logisch iets. De celibataire opvoeders zijn vaak zelf als tienjarig jongetje in het systeem terechtgekomen en hebben zich nooit als een volwassen geaarde man kunnen ontplooien. Zij zijn zelf in hun eros-gebied tien jaar gebleven. Hun logos is verder gegroeid, maar de ontwikkeling van hun piemeltje is op tienjarige leeftijd blijven steken.

Daarna ontmoeten zij honderden tienjarige piemeltjes die wel zelf door willen groeien in het eros gebied en daar gaan de Rooms Katholieke Kerk opvoeders nu juist de fout in. Je moet als celibataire godsmann toch ook wel helemaal gek worden. Zelf in de eros niet verder ontwikkeld zijn, aan het kruis blijven hangen en dan iedere dag met honderden tienjarige hormonen-jongetjes te maken krijgen en van doen te hebben.

Zij, de hormonenloze opvoeders denken, met hun 'tienjarig jongetje in hun broek', dat zij met de andere tienjarigen kunnen spelen. Het bewustzijn in hun onderbroek is op tien jaar blijven steken en dat verklaart dat ze in aanraking komen met vele potentiële vriendjes van ook tien jaar.

Boven in hun hoofd komt het onderdrukte 'vrouwen' verlangen naar boven, vanuit de eros, op zoek naar veilige omstandigheden om toch hun onderdrukte seksualiteit te kunnen botvieren. Achteraf, 's nachts, in kleedlokalen, douches, eigen kamer, slaapzalen, ziekenboeg of sacristie; er zijn zoveel plekken in een gebouwencomplex waar je niet gestoord zult worden.

Daar waar de leerlingen van tien jaar, wel het innerlijk vrouwelijke deel bij de andere jongetjes kunnen ontdekken, zitten de grote celibataire Boys gefrustreerd gevangen. Jongetjes die opgroeien gaan eerst in het broekje van de medejongetjes kijken om daarna bij de

meisjes te ontdekken dat er niet hetzelfde inzit. Dat is een gezond proces en heeft voor de jongetjes, tijdens die ontdekkingsreis, niets met homoseksualiteit te doen

Terug naar Plato, voor een beter inzicht omtrent de cultureel geaccepteerde relaties van oudere mannen met jonge knapen.

Bij het ontstaan van het 'Christendom' spreken mannen van Pandemische liefde, een lijfelijke liefde en van de geestelijke liefde, de Ouranische liefde (vriendschap, geest, moraal), waarbij de geestelijke liefde superieur is aan de lijfelijke liefde.

Vroeger werd een pandemie, als epidemie of als de straf van God beschouwd. Ook hier wordt de taal ingezet om Pandora in verbinding met chaos, dood en verderf te brengen. Een volgende poging de oorspronkelijke eros te vernietigen en zo aan de Zoon de gelegenheid te bieden de eros-plaats in te nemen

Ouranos is de God van de Hemel, getrouwd met Gaia, de Godin van de aarde. Gaia symboliseert de chaos. Zij is de godin van de natuur. Chaos was de verpakking van de vier elementen: aarde, water, vuur en lucht. De Zen Jezus cultuur, heeft ook deze natuurelementen vanuit het oosten meegebracht. In het begin van het tweede boek wordt INRI verwoord in de originele bewoording. Een originele betekenis die het Vaticaan later heeft overgenomen en veranderd. Bij de Rooms Katholieke Kerk Jezus betekent INRI: Iesus Nazarenus, Rex Iudaeorum. Jezus van Nazareth, koning der Joden, terwijl straks duidelijk zal worden dat de originele betekenis anders is.

Ouranos is naderhand verworpen tot God de Vader en Gaia. De oer-godin staat haar plaats, via Pandora, af aan de Rooms Katholieke Kerk Jezus. Ook hier weer de splitsing van eros naar logos. Duidelijk herkenbaar aan de heidense invloeden richting Rome en omgebogen tot de gewenste Vaticaanse modellen. Door de oerverhalen tot zich te nemen en deze vervolgens te analyseren en te herschrijven, wordt de bevolking geïndoctrineerd. Na enkele generaties 'weet de bevolking

niet beter'. Zeker wanneer zo veel mogelijk heidens erfgoed vernietigd wordt. Ook dit is een grote misdaad ten opzichte van ons cultureel erfgoed.

'Waarom kleden wij hem niet eerst uit en bekijken we eerst zijn geest en daarna pas zijn lichaam?' De remedie voor zijn erotische aanleg is de filosofie.

De erfenis van het begin van onze jaartelling over 'liefde' vanuit de man gezien, is de indeling van eros, het verlangen naar; het genot van iets. Nogmaals, dit hoeft geen seks te zijn. Het is het goede gevoel van of over iets. Je kunt van een mooie bloem houden. Het doel en de kunde van eros is dat je van alle bloemen gaat houden. Wanneer je van alle bloemen houdt, zul je naar het wezen van de bloemen gaan verlangen; naar de inhoud en spirit, naar de ziel van de bloem an sich.

Menselijk uitgedrukt wordt bedoeld dat je de schoonheid van een persoon ontdekt. Daarna misschien die van een tweede of derde, totdat je zo uitgeleefd bent dat je de schoonheid van ieder menselijk wezen ziet en dat je naar een hoger platvorm wilt gaan; in de geestelijke verbinding naar de mens. En dan werkt het andersom. Je bent niet meer op zoek naar de schoonheid van iemand, maar naar het geestelijk zijn van iemand. Je begint met het lijf en stijgt op naar de logos van een mens; van de 'lagere' lichamelijke liefde naar de 'hogere' geestelijke liefde; van de beperkte 'geslachtelijke liefde' naar de wijde verstandelijke liefde; van de eros naar de logos; van het menselijke naar het goddelijke.

Als man begin je met de lichamelijke schoonheid van een andere man, een jongen. Daarna ervaar je de schoonheid van een vrouw en de laatste stap is de schoonheid van androgynie, in die ander. Daarmee heb je al de goden en godinnen eruit verjaagd. De ander is het volle vat van Goden en Godinnen geworden.

Philia is de vriendschap tussen mensen; een soort van nuttige vriendschap; belangeloze overeenkomsten in gelijkwaardigheid. Je moet eerst vriendje met jezelf zijn om dat ook naar anderen uit te kunnen

dragen. Je voelt je verbonden met iets en straalt dat ook uit. En de ander voelt dat ook zo.

En agape is een gevoel voor een God, Godin. Een religieus gevoel, zeg maar. Het is de liefde voor de gehele mensheid en niet alleen voor een God. Je kunt je, wanneer je de agape voelt, opofferen voor een groter belang. Je eigen individueel belang is ondergeschikt aan het grote geheel, voor de mensheid. 'Heb je naaste lief, gelijk jezelf'.

Nu is de agape liefde voor de mensheid, liefde voor de dieren, liefde voor onze planeet geworden. Zorgzaamheid voor het water, bodemvervuiling en nog veel meer.

Platonische liefde was de liefde tussen gelijken; tussen gelijke mannen; de seksloze liefde. Niet de liefde tussen man en vrouw, of man en slavin of slaaf, maar de logos-liefde tussen mannen die, zeg maar, 'met het woord' samen konden smelten. Je kunt ook zeggen dat het de pederastische liefde was. Niet alleen uitsluitend op het geslachtelijke verkeer gericht, maar ook op de opvoeding van de jongeling door de oudere, ervaren, wijze man. Van twee walletjes eten om zo de jongeling geheel naar eigen inzicht te kunnen vormen; het vormsel toe te kunnen dienen.

Niet de dualiteit van de interesse in het lijf van de jongeling of de interesse in de geest, mind of logos van de jonge man, maar in het totaal van het wezen van de blote jongeling; de wijnschenkertjes tijdens het symposion. Trapgewijs naar boven toe; eerst het jongenspiemeltje, dan de geest van de jongeling en daarna beiden. De 'bovenmenselijke' logos verheerlijking, om zo God te begrijpen en in de logos samen te smelten. Het elkaar volledig begrijpen; de androgynie-tijd in het samen begrijpen kunnen bereiken. Een mond-man relatie, zonder dit uitsluitend in de seksualiteit te uiten.

Eindopmerking:

Je kiest als celibatair levende godsmannen ervoor in de Rooms Katholieke Kerk gemeenschap opgenomen te worden. Wat is er misgegaan bij deze mannen? Het zal toch niet zo zijn, dat deze mannen zo'n grote haat jegens hun moeder hebben, dat zij ooit de beslissing genomen hebben: 'Dit nooit meer.'

Bij holebi is het zo dat de gelijkgeslachtigen bij elkaar de tegendelen van het vrouwelijke of het mannelijke zoeken. Die tegendelen liggen echter meer verborgen. De geslachtskaarten zijn anders geschud, dan bij wat wij 'normale vrouwen en mannen' noemen.

Bij de Vaticaan-mannen is al het vrouwelijke verdwenen. Al het vrouwelijke, maar dan ook alles is weggepoetst. De geslachtsworm is veranderd in een boekenworm. Zij kunnen zich alleen nog maar uiten in 'dwingende' voorschriften, hoe vrouwen zich moeten gedragen; een pure uiting van de ingekapselde haat, want haat is ook een verbinding tot stand brengen. Als liefde verandert in haat, is haat de gestolde liefde.

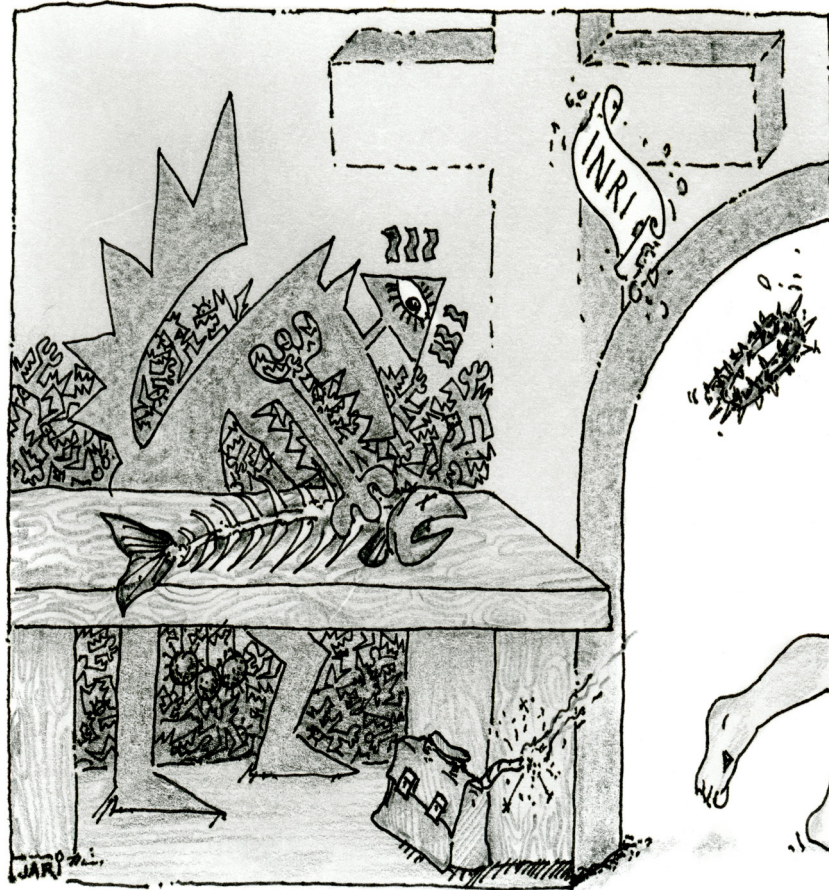
Deze innerlijke haat jegens 'de andere zijde' komt niet alleen tot uiting in de vele oorlogen die de Rooms Katholieke Kerk gevoerd hebben, maar ook in het klein, in de 'grote oorlog' naar de andere, kleine jongen. De kleine jongen die vanuit het androgyn wezen zich tot man probeert te ontwikkelen, om daarna een tegendeel in de open maatschappij te zoeken. Dit om zijn innerlijk verlangen één geheel te laten worden. Deze droom van de kleine man wordt onderuitgehaald door de misbruikende Godsmannen. Bij seksueel misbruik van een kind, verdwijnt het kind in een gebied waar buitenstaanders nooit meer bijkomen.

Zoals de kardinalen en paus, namens het goddelijk instituut, in het groot de mensen misbruiken, kunnen de minderen in die structuur proefdraaien bij de kleine man, want zelf zijn zij in de hiërarchie van het Vaticaan ook maar een klein mannetje.

Vandaar dat celibatair als een Rooms Katholieke Kerk-godsmannen leven, werkt als olie op het onderdrukte vuur om kinderen te misbruiken, omdat kinderen nog het meest androgyn zijn.

Natuurwetten zijn echter niet uit te vlakken, zoals een koe altijd melk wil geven, een haan altijd wil kraaien en een varken altijd wil knorren. De allergrootste natuurwet is het vrouwelijke en het mannelijke in verbinding brengen; het androgyn.

God de Vader daarentegen is geen natuurwet, maar een machtsfantasie.

God lost op

9 God lost op.

In dit laatste hoofdstuk van dit eerste boek wordt afscheid genomen van God de Vader.

Er zijn vele samenlevingsvormen in de wereld. In een dictatuur is de absolute macht bij een kleine elite. Zij hebben het voor het zeggen.

Bij rondtrekkende groepen was het nog zo dat de sterkste man, die ook nog slim en kundig was in het leiden van de groep, de aanvoerder werd. Zo had de groep de meeste kans op overleven.

Daarna, bij het neerstrijken van de stam op een vaste plek, kwam er ruimte in die samenleving en nam een magiër het voortouw om de geestelijke wensen van de groep door een Godinnen- en Gods-beeld te laten uitbeelden. Deze tovervrouw of toverman was het contact naar en met de spiritualiteit.

Het hoogste rendement werd behaald wanneer de aardse stamvader en de magiër samenwerkten. Met rendement wordt hier bedoeld: het leiden en beheersen van de groep.

Daarna kwamen er koningen, keizers, dictators in alle maten en variëteiten. Het liefst in de familie-erf-opvolging, zodat de macht van het zwaard generaties lang vanuit een centrale familie-stam geregeld kon worden. Dat men koninklijk bloed met koninklijk bloed mengde was, ondanks een degeneratie van het geslacht, geen enkel probleem. Zolang als de troonopvolgers maar enigszins 'normaal' waren en de inteelt niet al te zichtbaar was.

Zo verliep het ook bij de plaatsvervangers van de geestelijke wereld. Er kwamen machtshebbers die hun familieklik de belangrijke posten in de Rooms Katholieke Kerk gaven, zodat de hoogste achterban trouw bleef aan de Vaticaan-familie.

Omdat de structuur van het beginnende Vaticaanse leven te veel op een wereldlijke macht leek, werd gezocht naar verandering. Door de wereldlijke status af te stoten en zich nog uitsluitend te richten op het

celibataire geestes- en lichaamsleven. De voordelen en pleziertjes van het achtergelaten koninklijke hof werden vanzelfsprekend niet ontkend.

Er werd een theocratische dictatuur in Vaticaanstad gevestigd. De heren van het zwaard en het woord sloten een waterdicht pact met de buitenkerkelijke heersers. Vier handen op geld en geest.

Momenteel is de situatie zo verengt, dat in Vaticaanstad een dictator van geest en staat woont en heerst. Daarbuiten, in de rest van de wereld, heeft deze dictator nog van oudsher veel invloed in de koningshuizen, regeringen, politiek en bij collega dictaturen. Doel is immers macht en controle over het volk te krijgen en te houden. Jij houdt ze dom, ik houd ze arm.

De bevolking in de democratische wereld heeft het inmiddels gehad met dictaturen. De mens is individueler geworden en laat zich niet meer voorkauwen wat er ingeslikt moet worden. Zo is het ook in het geestesleven van de zelfstandig denkenden. Er is geen plaats meer in de psyche voor een geestelijke alleenheerser.

Wel even oppassen, want vanuit historisch oogpunt geldt een waarschuwing. De zaadcel van de man is namelijk slim, uitermate slim. Er kan er maar een de eerste zijn op de slijmerige route naar het eitje, naar de bron. In hoeverre wordt daarna de ene dictatuur ingeruild voor de andere? Denk aan wapen-dictatuur, banken-dictatuur, ontbossing-dictatuur, water-dictatuur, waardeloze goederen-dictatuur, landbouw-dictatuur, haat-dictatuur en olie-dictatuur.

Duidelijk is wel dat de onderdrukkende angst-dictatuur van de psychische entiteit, God de Vader, zijn beste tijd heeft gehad.

Er is ruimte in de rek van de psyche gekomen, om wederom op zoek te gaan naar de androgyniteit, zowel in een staatkundig georganiseerd leven als ook in een geestelijk leven, om vervolgens een geaarde man te kunnen worden.

Zoals er duizenden godinnen en goden zijn geweest, om het geestesleven ooit in te vullen en verdwenen zijn, zo is deze God de Vader overbodig geworden.

Het volgende boek

Door het inzicht hoe de westerse Vaticaanboys onze psyche proberen te programmeren met een supergod in een superstaat met een superbijbel in een supergroep, wordt in het volgende boek beschreven hoe de oosterse Jezus ons de innerlijke transformatieweg toont om je als krachtige man te ontwikkelen; zonder supergod, zonder groepsvorming, zonder heiligen en zonder afgodsbeelden.

Kortom, een individuele zoektocht in het lichaam van de man; een vrouwvriendelijke man.

Hierbij zullen we Jezus als een archetype gaan ervaren. Zijn denkbelden zijn bekend van o.a. het Thomasevangelie die vanuit oosterse tradities zijn verzameld.

Aan bod komen:

- *Het Thomasevangelie.*
- *De initiaties van Mythras.*
- *Het chakra systeem met de zeven treden.*
- *Tantra.*
- *Tao.*

Meer informatie vindt u op mijn website: www.luckusters.nl

Nawoord

Dit boek kan worden beschouwd als een vrouwvriendelijk mannenboek, maar ook als een mannenboek over geld, macht en seks, waar ook gelovige machomannen voor vallen.

Een boek dat over het Vaticaan handelt, die de afgelopen 2000 jaar de psyche van het volk heeft gemanipuleerd. Door Jezus gelijk te stellen aan de macho God de Vader wordt het vrouwelijke door de kerk volkomen onderbelicht. Een ongelooflijke vergissing, waarmee bewust ontkend wordt dat de mens uit zowel een vrouwelijk als een mannelijke deel bestaat. Een volgzame, dualistische godsvolger die het machtige Vaticaan vervolgens opsplijt in een macho hoofd en een lege eros, waarvan excessen als macht, pracht en praal, vrouwonvriendelijkheid en kindermisbruik een logisch gevolg zijn.

Tevens een inzichtelijk boek, niet alleen om je eigen gedrag af te wegen, maar waarin ook feilloos wordt blootgelegd hoe het Vaticaan als multinational van geest en lichaam geruime tijd op een perverse wijze misbruikt maakt van haar macht door zich te verschuilen achter God de Vader als psychische entiteit en waarmee mannen zichzelf mee plegen te identificeren.

Door op onderzoek te gaan naar de psyche van deze godsman blijkt dat bij de ware godsvolger een vacuüm ontstaat, waarbij het vrouwelijke aspect volledig is weggewist, zodat een versteend gevoel achterblijft.

Meer info: www.luckusters.nl

